



การออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ด

จากผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

The Design of Women's Working Dress by Tucks Techique from  
Ban Khao Tao Woven Fabric Hua Hin , Prachuap Khiri Khan.

ปิ่นทิรา รายิ้ม

PINTIRA RAYIM

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2560



การออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ด  
จากผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

The Design of Women's Working Dress by Tucks Techique from  
Ban Khao Tao Woven Fabric Hua Hin , Prachuap Khiri Khan.

ปิ่นทิรา รายิ้ม  
PINTIRA RAYIM

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต  
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์  
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2560

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อวิทยานิพนธ์ การออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่า  
อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์  
ชื่อ นามสกุล ปิณฑิรา รวยิ้ม  
ชื่อปริญญา คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต  
สาขาวิชา คหกรรมศาสตร์  
คณะ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์  
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์บุษรา สร้อยระย้า

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว



.....ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์สมทรง สิตาลัย)



.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์นวลแข ปาลิวิน)



.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์บุษรา สร้อยระย้า)

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อนุมัติให้รับ  
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต  
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร



.....คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญากัณฑ์ กี่อารีย์)

วันที่.....5.....เดือน.....สิงหาคม.....พ.ศ.....2560.....

|                 |   |
|-----------------|---|
| ชื่อวิทยานิพนธ์ | การออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ด<br>จากผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ |
| ชื่อ นามสกุล    | ปิณฑิรา รวยิ้ม  |
| ชื่อปริญญา      | คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต  |
| สาขาวิชาและคณะ  | คหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์   |
| ปีการศึกษา      | 2560  |

### บทคัดย่อ

การออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาเทคนิคและวิธีการตีเกล็ดจาก ผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 2) เพื่อออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คือกลุ่มสตรีวัยทำงานจากที่ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 จำนวน 385 คน เครื่องมือที่ใช้ คือแบบสอบถามและผลิตภัณฑ์ต้นแบบชุดทำงานสตรีที่ตกแต่งด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจำนวน 12 ชุดประกอบด้วย เสื้อคลุม กระโปรง และชุดติดกัน โดยใช้วิธีแจกแบบสอบถามแบบไม่เจาะจง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 35-45 ปี สถานภาพสมรส อาชีพเป็นข้าราชการ มีระดับการศึกษาระดับปริญญาโท มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 25,001-35,000 บาท ไม่เคยซื้อเสื้อผ้าหรือเครื่องแต่งกายจากผ้าทอบ้านเขาเต่า ส่วนใหญ่มีการตัดสินใจในการเลือกซื้อชุดทำงานเมื่อชอบ ความถี่ในการซื้อ คือ ซื้อทุก 3 เดือน และราคาของชุดทำงานที่เลือกซื้อมีราคา 1,500-2,000 บาทต่อตัว ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของบริโภคพบว่าเสื้อคลุมผ้าลายสีทึดตกแต่งด้วยเกล็ดชิดกันเว้นระยะได้รับความพึงพอใจเป็นมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 4.14 รองลงมา คือ ผ้าลายดอกบานชื่น ผ้าลายแก้วสุวรรณสาร และผ้าลายเต่า มีค่าเฉลี่ย 4.13 4.12 และ 4.02 ตามลำดับ กระโปรงผ้าลายสีทึดตกแต่งด้วยเกล็ดชิดกันเว้นระยะได้รับความพึงพอใจมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 4.13 รองลงมา คือ ผ้าลายดอกบานชื่น ผ้าลายแก้วสุวรรณสาร และผ้าลายเต่า มีค่าเฉลี่ย 4.07 4.05 และ 4.04 ตามลำดับ ชุดติดกันผ้าลายแก้วสุวรรณสารตกแต่งด้วยเกล็ดเล็ก ได้รับความพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.08 รองลงมา คือ ผ้าลายสีทึด ผ้าลายดอกบานชื่น และผ้าลายเต่า มีค่าเฉลี่ย 4.07 4.05 และ 4.02 ตามลำดับ

**คำสำคัญ :** ชุดทำงานสตรี , เทคนิคการตีเกล็ด , ผ้าทอบ้านเขาเต่า

|                      |   |
|----------------------|---|
| <b>Thesis title</b>  | The Design of Women's Working Dress by Tucks Techique from Ban Khao Tao Woven Fabric Hua Hin , Prachuap Khiri Khan. |
| <b>Author</b>        | Pintira rayim   |
| <b>Degree</b>        | Master of Home Economics  |
| <b>Major Program</b> | Home Economics  |
| <b>Academic Year</b> | 2017  |

## ABSTRACT

The objectives of this study were 1) to explore the using tucks technique and Ban Khao Tao Woven Fabric Hua Hin , Prachuap Khiri Khan. 2) to design of Women's Working Dress by Tucks Techique from Ban Khao Tao Woven Fabric Hua Hin , Prachuap Khiri Khan. 3) to explore the Women's Working Dress satisfactions to wards the design of Women's Working Dress by Tucks Techique from Ban Khao Tao Woven Fabric Hua Hin , Prachuap Khiri Khan. The sample of this was 385 working women from the government commemorating His Majesty the King's 80th Birthday Anniversary, 5th December, B.E. 2550 (2007). The research instrument was the questionnaire and 12 prototype sets of Women's Working Dress by Tucks Techique, consisting of coats,skirts and dresses. In this study.

From the study, it is found that most of the respondents are of above 35-45 years old, married, master-degree-graduated, office women with average income of more than 35,001 baht. Most of them had ever bought/worn fabric clothing with woven fabrics in Khaotao. The reason for buying such cloths is "buy when they would like to". The frequency of buying the cloth is "3 month". Furthermore, the prices of their working cloths are around 1,500-2,000 baht each. From the study of respondents' satisfaction on the Women's Working Dress, it is found that the most satisfactory dress second kind, more than the first of 4.08 and the third kind with the average score of 4.07, 4.05and 4.02 respectively. The most satisfactory coat is the coat of the third kind, second and the first 4.14 kind with the average score of 4.13,4.12 and4.02 respectively. For the skirts, the most satisfactory one is of the first 4.13 kind, third and the second kind with the average score of4.07,4.05,and4.05 respectively.

**Keywords:** Women's Working Dress, Techniques with Tucks, Ban Khao Tao Woven Fabric

## กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ บุษรา สร้อยระย้า อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์กฤตพร ชูแสง อาจารย์พี่เลี้ยง ที่ได้ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่าง ๆ ของการวิจัยมาโดยตลอด

ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์สมทรง สีตลายัน และรองศาสตราจารย์นวลแข ปาลิวนิช ที่กรุณาสละเวลามาเป็นประธานและกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ พร้อมทั้งให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์

ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุฬาลักษณ์ เทพหัสติน ณ อยุธยา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วินิทร สอนพรินทร์ อาจารย์ณภัทร ยศยิ่งยง ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสาวลักษณ์ คงอุยฉาย ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุฑาทิพ รัตนชนะราพันธ์ และคุณประทุม เกาสูตร ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณกลุ่มทอผ้าบ้านเขาเต่า ที่สละเวลาในการให้ความรู้เกี่ยวกับผ้าทอยกดอก พร้อมทั้งให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ นอกจากนี้ยังได้รับการช่วยเหลือและให้กำลังใจจาก เพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ และอีกหลายท่านที่ไม่ได้เอ่ยนาม ที่คอยเป็นกำลังใจอย่างใกล้ชิดเสมอมา และคุณค่าประโยชน์อันพึงมีจากการวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาพระคุณบิดามารดา และอาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอน วิชาความรู้และให้ความเมตตาแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ซึ่งเป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้การวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ปณิติรา รำยิม

## สารบัญ

|   | หน้า |
|---|------|
| บทคัดย่อ  | (ก)  |
| Abstract  | (ข)  |
| กิตติกรรมประกาศ   | (ค)  |
| สารบัญ  | (ง)  |
| สารบัญตาราง   | (ฉ)  |
| สารบัญภาพ   | (ช)  |
| 1. บทนำ   |      |
| 1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ                                | 1    |
| 1.2 วัตถุประสงค์  | 3    |
| 1.3 ขอบเขตการศึกษา  | 3    |
| 1.4 กรอบแนวความคิด  | 4    |
| 1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ                             | 4    |
| 1.6 นิยามศัพท์  | 5    |
| 2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง                         |      |
| 2.1 ความรู้เกี่ยวกับผ้าทอบ้านเขาเต่า                      | 6    |
| 2.2 ความรู้เกี่ยวกับการตกแต่งเสื้อผ้า                     | 14   |
| 2.3 ความรู้เกี่ยวกับวัยทำงานและชุดทำงานสตรี               | 25   |
| 2.4 ความรู้เกี่ยวกับการออกแบบเสื้อผ้า                     | 27   |
| 2.5 ความรู้เรื่องการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และออกแบบเสื้อผ้า | 38   |
| 2.6 ความรู้เกี่ยวกับความพึงพอใจ                           | 40   |
| 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง                                 | 40   |
| 3. วิธีดำเนินการ  |      |
| 3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย                            | 44   |

## สารบัญ (ต่อ)

|   | หน้า |
|---|------|
| 3. วิธีดำเนินการ                              |      |
| 3.2 วิธีการ                                   | 45   |
| 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล                       | 62   |
| 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล                        | 62   |
| 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล           | 63   |
| 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล            |      |
| 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล                      | 66   |
| 4.2 การอภิปรายผล                              | 84   |
| 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ                         |      |
| 5.1 สรุปผล                                    | 87   |
| 5.2 ข้อเสนอแนะ                                | 90   |
| เอกสารอ้างอิง                                 | 92   |
| ภาคผนวก                                       |      |
| ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ                  | 96   |
| ภาคผนวก ข แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ | 99   |
| ภาคผนวก ค แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภค    | 106  |
| ประวัติการศึกษาและการทำงาน                    | 121  |



## สารบัญตาราง

| ตาราง   | หน้า |
|---|------|
| 3.1 ผลการคัดเลือกเกี๊ยจจากผู้เชี่ยวชาญ  | 47   |
| 3.2 ผลการคัดเลือกแบบเส้นกรอบนอก ชุดทำงานสตรีจากผู้เชี่ยวชาญ   | 50   |
| 3.3 ผลการคัดเลือกออกแบบชุดทำงานสตรี จากผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ  | 53   |
| 4.1 อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม  | 67   |
| 4.2 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม   | 67   |
| 4.3 อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม   | 68   |
| 4.4 รายได้ต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม  | 68   |
| 4.5 ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม   | 69   |
| 4.6 ข้อมูลการซื้อชุดทำงานสตรีจากผ้าทอบ้านเขาเต่าของผู้ตอบแบบสอบถาม  | 69   |
| 4.7 เหตุผลในการตัดสินใจเลือกซื้อชุดทำงาน  | 70   |
| 4.8 ประเด็นในการตัดสินใจเลือกซื้อชุดทำงานสตรี   | 70   |
| 4.9 ความถี่ในการซื้อชุดทำงาน  | 71   |
| 4.10 ราคาของชุดทำงานที่เลือกซื้อเป็นส่วนใหญ่  | 71   |
| 4.11 บุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจซื้อชุดทำงานสตรี  | 72   |
| 4.12 ความพึงพอใจที่มีต่อชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ด<br>จากผ้าทอบ้านเขาเต่า รูปแบบเสื้อคลุม                   | 72   |
| 4.13 ความพึงพอใจที่มีต่อชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ด<br>จากผ้าทอบ้านเขาเต่า รูปแบบกระโปรง                     | 76   |
| 4.14 ความพึงพอใจที่มีต่อชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ด<br>จากผ้าทอบ้านเขาเต่า รูปแบบชุดติดกัน                   | 79   |
| 4.15 สรุปค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของ<br>ผู้ตอบแบบสอบถามต่อชุดทำงานสตรีจำแนกตามรูปทรงและลวดลาย | 83   |
| 4.16 สรุปค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของ<br>ผู้ตอบแบบสอบถามต่อชุดทำงานสตรี                        | 84   |

## สารบัญภาพ

| ภาพ   | หน้า |
|---|------|
| 2.1 การเตรียมฝ้ายหรือเลือกเส้นฝ้ายที่เหมาะสม                | 8    |
| 2.2 การจุ่มมัน  | 9    |
| 2.3 การใส่พินหวี  | 9    |
| 2.4 การมันเข้าเพลลา   | 10   |
| 2.5 การเก็บตะกรอ  | 10   |
| 2.6 การแต่งกึ่ง   | 11   |
| 2.7 การทอผ้า  | 11   |
| 2.8 ภาพลายเต่าบนกระดาศกรภาพและผ้าลายเต่า                    | 12   |
| 2.9 ภาพลายดอกบานชื่นบนกระดาศกรภาพและผ้าลายดอกบานชื่น        | 12   |
| 2.10 ภาพลายแก้วสุวรรณสารบนกระดาศกรภาพและผ้าลายแก้วสุวรรณสาร | 13   |
| 2.11 ภาพลายสีทศบนกระดาศกรภาพและผ้าลายสีทศ                   | 13   |
| 2.12 ภาพการตกแต่งเสื้อด้วยลูกปัดล้อม                        | 16   |
| 2.13 ภาพการตกแต่งเสื้อด้วยกระดุมและชิป                      | 16   |
| 2.14 ภาพการตกแต่งเสื้อด้วยการตัดปะต่อผ้า                    | 17   |
| 2.15 ภาพการตกแต่งเสื้อด้วยด้ายและไหมปัก                     | 18   |
| 2.16 ภาพการตกแต่งเสื้อด้วยผ้าเฉลียง                         | 18   |
| 2.17 ภาพการตกแต่งเสื้อด้วยจีบ                               | 19   |
| 2.18 ภาพการตกแต่งเสื้อด้วยเกล็ดตกแต่ง                       | 19   |
| 2.19 ภาพการตกแต่งเสื้อด้วยลูกไม้                            | 20   |
| 2.20 ภาพการตกแต่งเสื้อด้วยชายครุย                           | 20   |
| 2.21 ภาพการตกแต่งเสื้อด้วยริบบิ้นและเทพปัก                  | 21   |
| 2.22 ลักษณะเกล็ดเล็ก(Pin tucks)                             | 22   |

## สารบัญภาพ (ต่อ)

| ภาพ   | หน้า |
|---|------|
| 2.23 ลักษณะเกล็ดแบบตาราง(Cross tucks)                           | 22   |
| 2.24 ลักษณะเกล็ดแบบสอดเชือก(Corded tucks)                       | 23   |
| 2.25 ลักษณะเกล็ดบิตเกล็ดปล่อย(Dart or released tucks)           | 23   |
| 2.26 ลักษณะเกล็ดแบบชิดกัน(Blind tucks)                          | 24   |
| 2.27 ลักษณะเกล็ดแบบเว้นระยะ(Spaced tucks)                       | 24   |
| 2.28 ลักษณะเกล็ดเปลือกหอย(Shell tucks)                          | 25   |
| 2.29 โครงสร้างงามมาตรฐาน  | 33   |
| 2.30 โทนสีอ่อนนุ่ม (Soft Tones)                                 | 36   |
| 2.31 โทนสีเย็น (Cool Tones)                                     | 37   |
| 2.32 โทนสีกลาง (Neutral Tones)                                  | 37   |
| 3.1 ลายดอกบานชื่นตกแต่งเกล็ด 4 ชนิด                             | 46   |
| 3.2 ลายแก้วสุวรรณสารตกแต่งเกล็ด 4 ชนิด                          | 46   |
| 3.3 ลายเต่าแต่งเกล็ด 4 ชนิด                                     | 46   |
| 3.4 ลายสีทึบแต่งเกล็ด 4 ชนิด                                    | 46   |
| 3.5 ผลการคัดเลือกเกล็ดโดยผู้เชี่ยวชาญ                           | 47   |
| 3.6 แบบเส้นกรอบนอก รูปแบบเสื้อคลุม                              | 48   |
| 3.7 แบบเส้นกรอบนอก รูปแบบกระโปรง                                | 49   |
| 3.8 แบบเส้นกรอบนอก รูปแบบชุดติดกัน                              | 49   |
| 3.9 ผลการคัดเลือกแบบเส้นกรอบนอกโดยผู้เชี่ยวชาญ                  | 51   |
| 3.10 แบบร่างออกแบบชุดใน รูปแบบเสื้อคลุม 4 แบบ คัดให้เหลือ 1 แบบ | 51   |
| 3.11 แบบร่างออกแบบชุดใน รูปแบบกระโปรง 4 แบบ คัดให้เหลือ 1 แบบ   | 52   |
| 3.12 แบบร่างออกแบบชุดใน รูปแบบชุดติดกัน 4 แบบ คัดให้เหลือ 1 แบบ | 52   |
| 3.13 ผลการคัดเลือกแบบร่างการออกแบบชุดทำงานสตรีโดยผู้เชี่ยวชาญ   | 54   |

## สารบัญญภาพ (ต่อ)

| ภาพ  | หน้า |
|--|------|
| 3.14 แบบร่างเสื้อคลุมตกแต่งเกล็ด 4 ชนิด บนผ้า 4 ลวดลาย | 55   |
| 3.15 แบบร่างกระโปรงตกแต่งเกล็ด 4 ชนิด บนผ้า 4 ลวดลาย   | 55   |
| 3.16 แบบร่างชุดติดกันตกแต่งเกล็ด 4 ชนิด บนผ้า 4 ลวดลาย | 56   |
| 3.17 ต้นแบบเสื้อคลุม ชุดที่ 1                          | 56   |
| 3.18 ต้นแบบเสื้อคลุม ชุดที่ 2                          | 57   |
| 3.19 ต้นแบบเสื้อคลุม ชุดที่ 3                          | 57   |
| 3.20 ต้นแบบเสื้อคลุม ชุดที่ 4                          | 58   |
| 3.21 ต้นแบบกระโปรง ชุดที่ 1                            | 58   |
| 3.22 ต้นแบบกระโปรง ชุดที่ 2                            | 59   |
| 3.23 ต้นแบบกระโปรง ชุดที่ 3                            | 59   |
| 3.24 ต้นแบบกระโปรง ชุดที่ 4                            | 60   |
| 3.25 ต้นแบบชุดติดกัน ชุดที่ 1                          | 60   |
| 3.26 ต้นแบบชุดติดกัน ชุดที่ 2                          | 61   |
| 3.27 ต้นแบบชุดติดกัน ชุดที่ 3                          | 61   |
| 3.28 ต้นแบบชุดติดกัน ชุดที่ 4                          | 62   |

# บทที่ 1

## บทนำ

### 1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

บ้านเขาเต่าเป็นหมู่บ้านใน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ซึ่งเป็น จังหวัดหนึ่งที่ติดอ่าวทะเล ชาวบ้านมีอาชีพเป็นชาวประมง ในช่วงรุกรมไม่สามารถออกเรือหาปลาได้ส่งผลให้ประสบปัญหาว่างงานไม่สามารถประกอบอาชีพได้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯในรัชกาลที่9 จึงโปรดเกล้าให้จัดหาครูจากราชบุรีมาให้ความรู้ มีการนำภูมิปัญญาดั้งเดิมมาสอนทอผ้า และงานจักรสานจากปานครนารายณ์ ดังนั้นสำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จึงได้สนองพระราชดำริพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯในรัชกาลที่9 จัดตั้งศูนย์หัตถกรรมทอผ้าบ้านเขาเต่าอยู่ที่หมู่บ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งเป็นโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯในรัชกาลที่9 และสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถในรัชกาลที่9 ทรงส่งเสริมให้ราษฎรมีเสริมคือการทอผ้าเป็น “อาชีพพระราชทาน” ให้กับชาวบ้านที่ประสบปัญหาว่างงาน และสร้างอาชีพเสริม ในปัจจุบันได้มีการพัฒนาการทอเพิ่มมากขึ้น ทำให้มีสินค้ามากขึ้นได้แก่ ผ้าทอยกดอก ผ้าขาวม้า ผ้าถุง เริ่มเป็นที่รู้จักในตลาดท้องถิ่น สำนักงานเกษตรเข้ามาพัฒนาองค์ความรู้ต่าง ๆ ในเชิงทฤษฎี และปฏิบัติอยู่เสมอ มีการพัฒนาการทอผ้าอย่างต่อเนื่อง จึงได้พัฒนาคิดค้นนำผ้าฝ้ายมาผสมผสานกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ ด้วยวิธีการเมอร์เซอร์ไรซ์ (Mercerizing)เส้นด้าย ทำให้เส้นด้ายมีความเบา มีความมันเงาสวยงามเหมือนเส้นด้ายไหมทำให้หน้าร้อนใส่แล้วไม่ร้อนส่วนหน้าหนาวใส่แล้วอุ่นสบาย (อมลวรรณ, 2559) ผ้าทอของศูนย์หัตถกรรมบ้านเขาเต่ามีลักษณะที่โดดเด่น คือผืนผ้าจะมีลวดลายในตัวโดยผิวสัมผัส มีความนูนแตกต่างกันไปในแต่ละลายผ้า เพื่อให้เห็นลวดลายชัดเจน ได้แก่ ลายเต่า ลายแก้วสุวรรณสาร ลายสี่ทิศ ลายดอกบานชื่น ซึ่งเป็นลวดลายเอกลักษณ์ของผ้าทอบ้านเขาเต่ามีความโดดเด่นการทอด้วยกี่กระตุก มีกระบวนการทอที่ดึงเส้นฝ้ายพอดิบไม่ดึงเกินไป เนื้อผ้าที่ทอผืนผ้าออกมาจะมีความหนาแน่น สม่่าเสมอ สวยงาม ทนทาน และมีคุณค่าทางศิลปะ (ปรีชา, 2559) แต่เนื่องจากผ้าทอบ้านเขาเต่ายังไม่เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป รู้จักอยู่ในกลุ่มเล็ก ๆ ผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะนำผ้าทอบ้านเขาเต่ามาตัดเย็บชุดทำงานสตรีตกแต่งด้วยเทคนิคการตีเกล็ดเพื่อส่งเสริมให้ลวดลายผ้าทอยกดอกให้มีคุณค่าน่าใช้มากยิ่งขึ้น และมีผิวสัมผัสมีมิติดูทันสมัยแปลกตาขึ้น เพื่อให้เกิดเป็นมิติที่สวยงามบนผืนผ้า บ่งบอกถึงรสนิยมและค่านิยมของความเป็นไทย

การตกแต่งด้วยเทคนิคการตีเกล็ด คือ การเย็บเกล็ดเพื่อใช้ในการตกแต่งเสื้อผ้าทำให้เสื้อผ้าสวยงาม และควมมีคุณค่าน่าใช้มากยิ่งขึ้นการใช้เกล็ดตกแต่งเสื้อผ้า ไม่ควรใช้ในบริเวณที่กว้างมากเกินไป ความจำเป็นเพราะจะทำให้เสื้อผ้านั้นไม่มีจุดเด่น และขาดรสนิยมไปบริเวณที่นิยมตกแต่งด้วยเกล็ด

ได้แก่ตัวเสื้อแผ่นหน้า แผ่นหลัง แผ่นโยค แขนเสื้อ และบริเวณบ่าเป็นต้น (จุธาพันธ์, 2542) เกล็ดมีทั้งหมด 7 ชนิดประกอบไปด้วย 1.เกล็ดเว้นระยะ 2.เกล็ดเล็ก 3.เกล็ดตารางเฉียง 4.เกล็ดชิดกันเว้นระยะ 5.เกล็ดเปลือกหอย 6.เกล็ดสอดเชือก 7.เกล็ดปล่อย เกล็ดที่นิยมตกแต่งบนเสื้อผ้ายังมีเกล็ดชนิดที่ดัดแปลงให้เกิดความสวยงามขึ้นกว่าเกล็ดธรรมดาทั่วไปทำให้ดูแปลกตาขึ้น เช่น เกล็ดเปลือกหอย เกล็ดตาสีเหลี่ยม และเกล็ดสอดเชือก (เสาวลักษณ์, 2549) ปัจจุบันการสร้างสรรค์ด้วยการตกแต่งจากเกล็ดต่าง ๆ เช่น เกล็ดเว้นระยะ เกล็ดเล็ก เกล็ดตารางเฉียง เกล็ดชิดกัน การตกแต่งผ้าประเภทหนึ่งที่กำลังเป็นที่นิยมในตลาดแฟชั่นให้เกิดความเหมาะสมกับลวดลายผ้า และความสวยงาม (พลอย, 2557) ตอบสนองความพึงพอใจของผู้ใช้ซึ่งมีความประณีตพิถีพิถันจากการตกแต่งด้วยเกล็ดลงบนผืนผ้า การเย็บเกล็ดสามารถใช้ตกแต่งได้ทั้งเสื้อเด็ก เสื้อบุรุษ ชุดลำลอง และชุดทำงานสตรี ซึ่งการตกแต่งด้วยเทคนิคการตีเกล็ดน่าจะเหมาะกับผ้าทอบ้านเขาเต่า และเหมาะที่จะนำมาทำชุดทำงานสตรี (โสมวดี, 2550)

ชุดทำงานสตรี คือ ชุดทำงานในสำนักงาน และชุดทำงานอาชีพต่าง ๆ เป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในสำนักงานมีความหลากหลายในด้านคุณภาพ สี สัน รูปแบบ ตกแต่ง และลวดลาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ในการใช้งาน (กระจ่างจิตต์, 2544) ซึ่งปัจจุบันนิยมประยุกต์ชุดทำงานที่ไม่เป็นทางการมากเกินไป เนื่องจากพนักงานได้ใส่ชุดสวย ๆ ไม่น่าเบื่อเหมือนกับเสื้อสูทหรือ ยูนิฟอร์มแบบเป็นทางการ (สาคร, 2548)

ดังนั้นผู้วิจัยมีแนวความคิดที่จะออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มาอนุรักษ์ และส่งเสริมสืบสาน สนับสนุนให้ชุมชนมีรายได้ ถ่ายทอดขยายไปยังกลุ่มต่าง ๆ และเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ ให้รู้จักมากขึ้น เพื่อที่จะเป็นทางเลือก และเป็นการปลูกจิตสำนึกให้ผู้บริโภคหันมาส่งเสริม ผ้าทอบ้านเขาเต่าจากฝีมือคนไทยมากกว่าการเลือกซื้อสินค้าแบรนด์เนม หากได้มีการพัฒนารูปแบบของเสื้อผ้าโดยได้มีการออกแบบเสื้อผ้าที่มีความหลากหลาย สวยงาม การตกแต่ง ความทันสมัย เพื่อให้เหมาะสม และส่งเสริมบุคลากร ไปได้หลายวัย หลายโอกาสมากขึ้น ไม่ทำให้ลวดลายเอกลักษณ์ผ้าต้องสูญหายไป ทั้งส่งเสริมให้ลวดลายผ้ามีผิวสัมผัสเป็นมิติดูแปลกตาทันสมัยด้วยการตกแต่งจากเทคนิคการตีเกล็ดประกอบไปด้วย ลายเต่า ลายดอกบานชื่น ลายแก้วสุวรรณสาร ลายสีทิต จากนั้นนำมาออกแบบเป็นชุดทำงานสตรี แล้วจึงนำไปศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคสตรีวัยทำงาน และยังเพิ่มทางเลือกให้กับผู้บริโภคสตรีวัยทำงานหรือเจาะกลุ่มตลาดวัยรุ่นที่ชอบงานหัตถกรรมของไทยหันมาสวมใส่อีกทั้งเป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่ผ้าทอบ้านเขาเต่ามากขึ้นส่งผลให้เศรษฐกิจในชุมชนดีขึ้น

## 1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษาเทคนิคและวิธีการตีเกล็ด จากผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.2.2 เพื่อการออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ด จากผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

## 1.3 ขอบเขตการศึกษา

### 1.3.1 ขอบเขตเนื้อหา

การออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อส่งเสริมให้ลวดลายผ้าทอบ้านเขาเต่าให้มีคุณค่าน่าใช้มากยิ่งขึ้นและมีผิวสัมผัส มีมิติดูทันสมัยแปลกตาสวยงามบนผืนผ้าทอบ้านเขาเต่า โดยมีขอบเขตในการศึกษาดังต่อไปนี้

1.3.1.1 เทคนิคการตีเกล็ด ศึกษาเฉพาะการตีเกล็ด ที่ได้รับความนิยมประกอบด้วย เกล็ดเล็กเว้นระยะ เกล็ดเล็ก เกล็ดตารางเฉียง เกล็ดชิดกันเว้นระยะ

1.3.1.2 ลักษณะลวดลายผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบไปด้วย ผ้าลายเต่า ผ้าลายแก้วสุวรรณสาร ผ้าลายสีทศ ผ้าลายดอกบานชื่น และผ้าพื้น

1.3.1.3 ศึกษาโทนสี เพื่อกำหนดโทนสีที่นำมาใช้คือโทนสีอ่อนนุ่ม (Soft Tones) ประกอบด้วย สีเทา และสีชมพูอ่อน สำหรับการออกแบบชุดทำงานสตรี

### 1.3.2 ขอบเขตพื้นที่

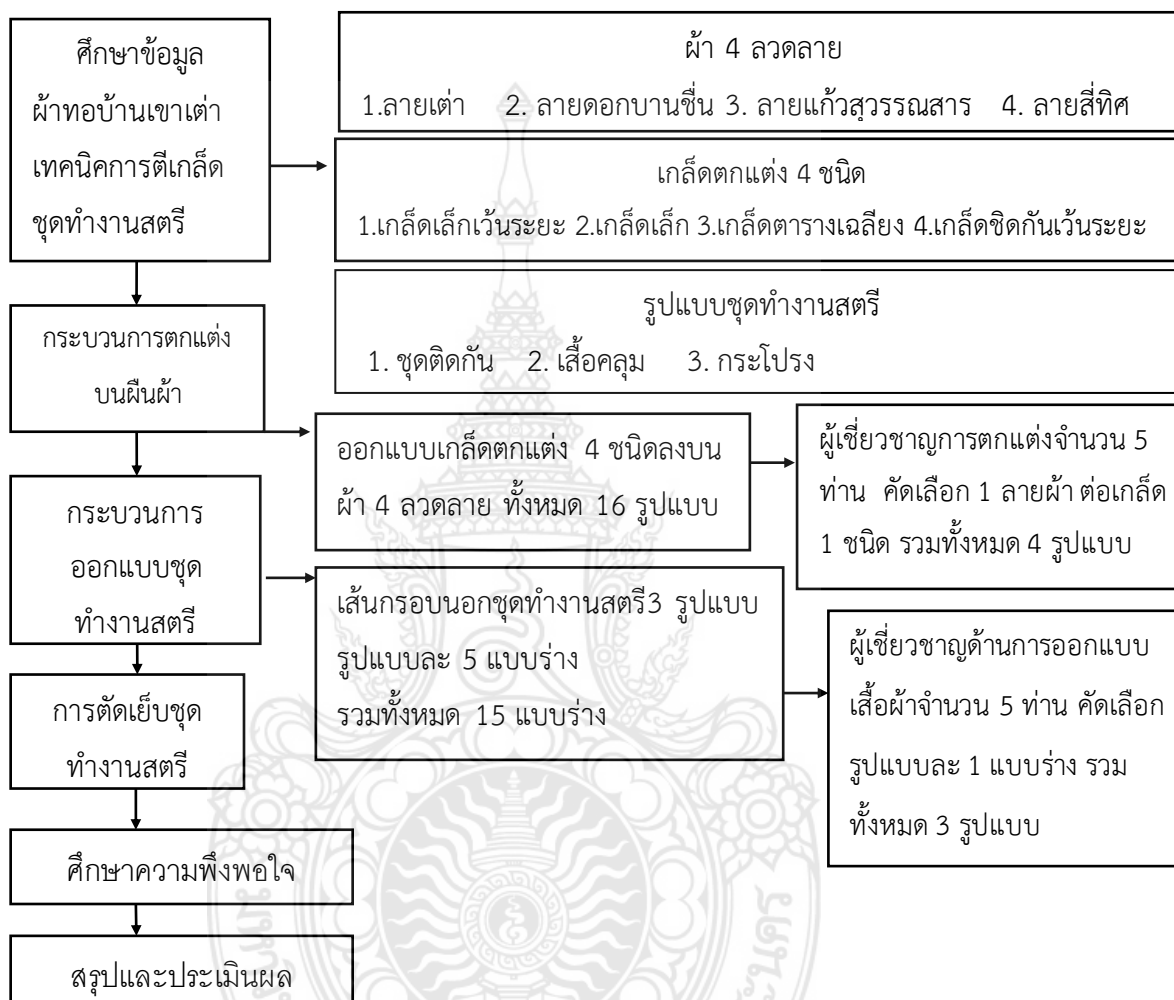
1.3.2.1 ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 มีจำนวนสตรีวัยทำงานทั้งหมด 10,086 คน (บริษัทธนารักษ์, 2559)

### 1.3.3 ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง

1.3.3.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือกลุ่มสตรีวัยทำงานจากหน่วยงานราชการในศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 มีช่วงอายุตั้งแต่ 25ปี - 55ปี โดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญจำนวน 385 คน และมีรายได้ 15,000 บาทขึ้นไป กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของทาโรยามาเน่

## 1.4 กรอบแนวความคิด

กรอบแนวคิด เรื่อง การออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ด จากผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ดังนี้



## 1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.5.1 เป็นแนวทางในการพัฒนาเทคนิคการตีเกล็ด ตกแต่งในรูปแบบอื่นต่อไป
- 1.5.2 เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบชุดทำงานสตรีในรูปแบบใหม่ ๆ
- 1.5.3 เป็นการส่งเสริม และสืบสานผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 1.5.4 เป็นแนวทางในการศึกษาด้านการพัฒนาผ้าไทยนำไปสู่การออกแบบผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์ต่อไป



## 1.6 นิยามศัพท์

1.6.1 ผ้าทอบ้านเขาเต่า หมายถึง ผ้าทอยกดอกของศูนย์หัตถกรรมทอผ้าบ้านเขาเต่าคือ ผืนผ้าจะมีลวดลายในตัวโดยผิวสัมผัสมีความนูนที่แตกต่างกันไปแต่ละลาย เพื่อให้เห็นลวดลายชัดเจน นอกจากนี้ลวดลายการยกดอกของกลุ่มยังคงลวดลายดั้งเดิมได้แก่ ลายเต่า ลายแก้วสุวรรณสาร ลายสีทิต ลายดอกบานชื่น ซึ่งทางศูนย์หัตถกรรมทอผ้ามีการทอยกดอกควบคู่กับผ้าพื้นเนื่องจากผู้บริโภคส่วนใหญ่ไม่นิยมผ้าลายทั้งผืน (อมลวรรณ, 2559)

1.6.2 เกล็ดตกแต่ง หมายถึง การนำเกล็ดแบบเดิมประกอบด้วย เกล็ดเล็กเว้นระยะ เกล็ดเล็ก เกล็ดตารางเฉียง และเกล็ดชิดกันเว้นระยะ มาทำการตกแต่งบนผืนผ้า โดยใช้การรีดผ้ากาวจากความร้อนเพื่อเป็นตัวช่วยให้ผ้าทอบ้านเขาเต่ามีความคงตัวก่อนการเย็บเพื่อให้ได้เส้นเกล็ดชัดเจน และการวางตำแหน่งของเกล็ดลงบนชุดทำงานสตรีที่มีการออกแบบเพื่อความเหมาะสมซึ่งแต่ละลายผ้าจะให้ความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป (เสาวลักษณ์, 2549)

1.6.3 การออกแบบ หมายถึง การออกแบบชุดทำงานสตรีที่ใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ผลงาน โดยคำนึงถึง รูปร่าง สี วัสดุ อาชีพ และโอกาสที่ใช้(สาคร, 2548) ศึกษาเฉพาะเส้นกรอบนอกเพื่อกำหนด โทนสีที่นำมาใช้คือ โทนสีอ่อนนุ่ม (Soft Tones) ประกอบด้วย สีชมพูอ่อน สีเทา

1.6.4 ชุดทำงานสตรี หมายถึง เครื่องแต่งกายในสำนักงานต่าง ๆ ของผู้หญิง ประกอบด้วย ชุดติดกัน เสื้อคลุม และกระโปรง (กระจ่างจิตต์, 2544) สอดแทรกการตกแต่งด้วยเทคนิคการตีเกล็ดลงบนผ้าทอบ้านเขาเต่า เพื่อส่งเสริมให้ลวดลายผ้ามีผิวสัมผัสเป็นมิติดูแปลกตาทันสมัย

1.6.5 สตรีวัยทำงาน หมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ กลุ่มสตรีวัยทำงานจากหน่วยงานราชการที่มีการรณรงค์ส่งเสริมใส่ผ้าไทย มีช่วงอายุตั้งแต่ 25 ปี - 55 ปี โดยการใช้สุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ จำนวน 385 คน ซึ่งกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของทาโรยามาเน่ ที่ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550

## บทที่ 2

### เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวិทยานิพนธ์ครั้งนี้ต้องการศึกษาถึงการออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ดังนั้นเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในงานดังกล่าวข้างต้นมากขึ้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 2.1 ความรู้เกี่ยวกับผ้าทอบ้านเขาเต่า
- 2.2 ความรู้เกี่ยวกับการตกแต่งเสื้อผ้า
- 2.3 ความรู้เกี่ยวกับวัยทำงานและชุดทำงานสตรี
- 2.4 ความรู้เกี่ยวกับการออกแบบเสื้อผ้า
- 2.5 ความรู้เกี่ยวกับการเพิ่มมูลค่าสินค้า
- 2.6 ความรู้เกี่ยวกับความพึงพอใจ
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

### 2.1 ความรู้เกี่ยวกับผ้าทอบ้านเขาเต่า

#### 2.1.1 ประวัติความเป็นมาผ้าทอบ้านเขาเต่า

ศูนย์หัตถกรรมหมู่บ้านเขาเต่าเป็นโครงการอันเนื่องมาจาก พระราชดำริของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในรัชกาลที่ 9 และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถทรงส่งเสริมให้ราษฎรมีอาชีพเสริมจากการทอผ้าฝ้ายด้วยกี่กระตุก เนื่องจากในช่วงมรสุมชาวประมงในหมู่บ้านจะว่างงาน ประกอบอาชีพไม่ได้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ โปรดให้จัดหาครูจากราษฎรปฐมนิเทศสอนทอผ้าและงานจักสานจากป้านครนารายณ์เป็นต้น นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2507 ได้พระราชทานเหรียญทองคำให้แก่นักเรียนทอผ้าที่มีความขยันหมั่นเพียร จำนวน 13 ราย พอถึงปี พ.ศ. 2536 ได้หยุดการทอเพราะด้วยปัจจัยหลายประการ เช่น ค่าแรงไม่เพียงพอปัญหาด้านการตลาดต่อมาปี พ.ศ. 2545 นักเรียนทอผ้ารุ่นแรกที่แยกย้ายกันไปทำงานที่อื่นก็กลับเข้ามาและเห็นว่าศูนย์ฝึกอบรมทอผ้าถูกทิ้งร้างไม่มีใครดูแล ได้รวมตัวกันฟื้นฟูและพัฒนาขึ้นมาใหม่ได้รับความอนุเคราะห์จากอุตสาหกรรมภาคที่ 8 นำอาจารย์มาสอนการทอผ้า ยกดอกซึ่งมีความยากมากขึ้น ได้มีการพัฒนาในด้านต่างๆ จากสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ทรงส่งเสริมให้ราษฎรมีอาชีพรายได้เสริม คือการทอผ้าเป็น “อาชีพพระราชทาน” ให้กับชาวบ้านที่ประสบปัญหาว่างงาน และสร้างอาชีพเสริม (อมลวรรณ, 2559)

จากการศึกษาเกี่ยวกับผ้าทอบ้านเขาเต่าพบว่า ผ้าทอบ้านเขาเต่ามีลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์ และลวดลายต้นแบบ ประธานกลุ่มสตรีทอผ้าบ้านเขาเต่ากล่าวว่าศูนย์หัตถกรรมทอผ้าบ้านเขาเต่า เกิดขึ้นจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในรัชกาลที่ 9 และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ที่ต้องการส่งเสริมให้ราษฎรมีอาชีพ ด้วยการทอผ้าฝ้ายด้วยกี่กระตุก เพื่อสร้างรายได้ให้กับครอบครัวตลอดระยะเวลากว่า 10 ปีที่ผ่านมาได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งในด้านการให้ความรู้ในเรื่องของการทำกี่กระตุก การทอผ้าลายยกดอก การผลิตผ้าเมตร ผ้าขาวม้า ลายพุ่ง 9 เส้น ผ้าชุดสำเร็จรูป เนื่องจากวิธีการทอ ลายผ้า ความประณีต รวมถึงวัตถุดิบที่ใช้คือ เส้นด้ายเมอเซอร์เชดของผ้าเขาเต่าทำให้เนื้อผ้ามีความเบาสบาย (อมลวรรณ, 2559)

### 2.1.2 ลวดลายผ้าทอบ้านเขาเต่า

ลักษณะที่โดดเด่นของผ้าทอยกดอกบ้านเขาเต่า นั่นคือ ผืนผ้าจะมีลวดลายในตัวโดยผิวสัมผัสมีความนูนที่แตกต่างกันไปแต่ละลาย เพื่อให้เห็นลวดลายชัดเจน นอกจากนี้ลวดลายการยกดอกของกลุ่มยังคงลวดลายดั้งเดิมได้แก่ ลายเต่า ลายดอกบานชื่น ลายแก้วสุวรรณสาร ลายสี่ทิศ ซึ่งเป็นลวดลายเอกลักษณ์ของผ้าทอยกดอกของบ้านเขาเต่า โดยไม่นำเอาลวดลายของผ้าทอภาคอื่นมาผสมปะปน ทำให้มีความโดดเด่น การทอด้วยกี่กระตุกดึงเส้นฝ้ายพอดีไม่ดึงเกินไปเนื้อผ้าที่ทอออกมาจะมีความหนาแน่น สม่่าเสมอ มีความสวยงาม ทนทาน และมีคุณค่าทางศิลปะ (อมลวรรณ, 2558) เป็นลักษณะของการประดิษฐ์ลวดลายให้เกิดบนผืนผ้าด้วยการทอผ้าฝ้ายทอมือของศูนย์หัตถกรรมหมู่บ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นการแสดงภูมิปัญญาเดิมของบรรพบุรุษใช้วิธีการผลิตแบบดั้งเดิม ด้วยการทอด้วยกี่กระตุก อันเป็นการอนุรักษ์ภูมิปัญญา และสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับคนในชุมชน อันก่อให้เกิดความรัก ความผูกพัน เอื้ออาทรต่อกันช่วยเหลือซึ่งกัน รวมทั้งใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์กิจกรรมการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน (กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม, 2550)

#### 2.1.2.1 ลักษณะการทอผ้าทอยกดอก

ผ้าทอยกดอก หมายถึง ผ้าที่ทอโดยใช้กี่พื้นบ้านหรือกี่กระตุกที่ใช้ตะกอ 3-4 ตะกอ โดยไม่ใช้ตะกอลอยวิธีการทอเพื่อสร้างลวดลายบนผืนผ้า เกิดจากการเหยียบตะกอของผู้ทอนั่นเองแต่การเตรียมเส้นยืนก่อนทอ นั้นก็มีความแตกต่างไปจากผ้าธรรมดาตามาคือต้องวางแผนถึงลวดลายที่จะทำการทอ เช่น จำนวนตะกอที่จะใช้ทอ วิธีคัดด้าย (คัดลาย) สำหรับเก็บตะกอวิธีเก็บตะกอวิธีโยงตะกอ และเท้าเหยียบจนถึงวิธีการเหยียบให้เกิดลวดลายในเวลาทอเป็นต้น การทอผ้ายกดอกจึงอยู่ที่การเหยียบเท้าด้วยความชำนาญของผู้ทอนั่นเองการทอผ้ายกดอกลายใหม่ ๆ จึงต้องเก็บตะกอใหม่ทุกครั้งจึงเหมาะสำหรับการทอที่ใช้ความรวดเร็ว และต้องการปริมาณมากผ้าฝ้ายที่ทอยกดอกลวดลายให้สูงขึ้นกว่าผืนผ้า ซึ่งเทคนิคในการทอยกให้เกิดลวดลายนี้เรียกว่า เทคนิคการยกดอกฝ้ายกเป็นผ้าโบราณที่อดีตใช้ในคุ้มเจ้าหรือในพระราชสำนักเท่านั้น (ปรีชา, 2558)

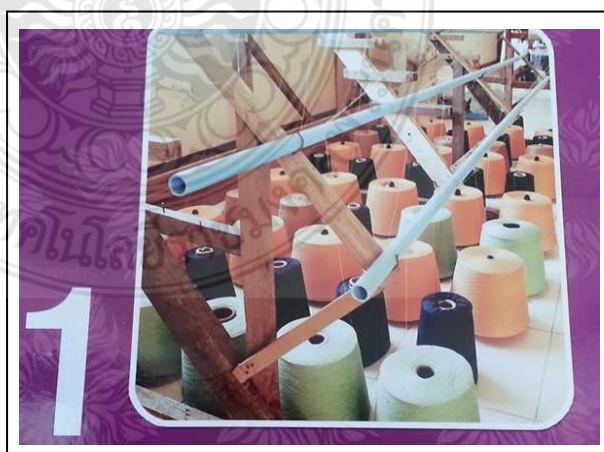
1) การทอผ้ายกดอก 4 ตะกอ เป็นการทอผ้าลายสอง เนื้อผ้าจะแน่น สามารถใช้ผ้าได้ทั้ง 2 ด้านโดยด้านหน้าจะให้สีสดใสและลวดลายชัดกว่าด้านใน

2) การทอผ้าพื้น 2 ตะกอเป็นลายขัดธรรมดาผ้าจะใช้ได้เพียงหน้าเดียว คือ การทอโดยใช้ด้ายยืน 1 ชุด ด้ายพุ่ง 1 ชุด สอดขัดแบบขึ้นหนึ่งลงหนึ่ง ใช้ตะกอเพียง 2 ตะกอสืบ ด้ายยืนตะกอละเส้นสลับกัน เวลายกตะกอหรือสับตะกอ ด้ายยืนหมู่หนึ่งจะขึ้น

#### 2.1.2.2 วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้

- 1) เส้นด้าย
- 2) ฟืม(พื้นหวี)
- 3) เขาหูก(ตะกอหรือกระกอ)
- 4) กี่ทอผ้า (กี่กระตุก)
- 5) กระสวย
- 6) ไม้แกนมันผ้า
- 7) หลักมันผ้า
- 8) คานเหยียบ(ตีนเหยียบ)
- 9) ลายกระตุก(เชือกดึง)
- 10) ด้ายยืน
- 11) หลอดด้ายพุ่ง
- 12) ระเบิดักด้าย

#### 2.1.2.3 ขั้นตอนการทอผ้า



ภาพที่ 2.1 การเตรียมฝ้ายหรือเลือกเส้นฝ้ายที่เหมาะสม  
ที่มา: ศูนย์หัตถกรรมผ้าทอบ้านเขาเต่า (2559)

1) การเตรียมฝ้ายหรือเลือกเส้นฝ้ายการขึ้นด้ายยืนเพื่อใช้ทอผ้าที่เหมาะสมกับชนิดผ้าที่ต้องการทำผ้าเพื่อสวมใส่ใช้ด้ายเบอร์ 60/2 ด้ายเบอร์ 80/2 ด้ายเบอร์ใหญ่ ขนาดด้ายยิ่งเล็กนำด้ายที่เป็นใจมาลงแปง เพื่อให้ด้ายมีความคงทน อยู่ตัวไม่หัด กรอด้ายใส่หลอดใหญ่เพื่อที่จะนำมาขึ้นเป็นด้ายยืน นำด้ายยืนประกอบในกี่ทอผ้าแล้วเก็บตะกอล



ภาพที่ 2.2 การจูงม้วน

ที่มา: ศูนย์หัตถกรรมผ้าทอบ้านเขาเต่า (2559)

2) การจูงม้วนคือการนำเส้นฝ้ายที่ออกแบบไว้มาจูงให้ได้หน้าผ้า และความยาวที่กำหนดไว้โดยแต่ละรอบของการจูงจะต้องจับมือเสื่อทุกครั้ง



ภาพที่ 2.3 การใส่พันหวี

ที่มา: ศูนย์หัตถกรรมผ้าทอบ้านเขาเต่า (2559)

3) การใส่ฟันหวี หรือ ฟืม คือ การนำเส้นฝ้ายทั้งหมดมาใส่ในช่องฟันหวี  
เช่นมีเส้นฝ้าย 75 เส้น ก็ต้องใส่ให้ครบ 75 เส้น (ใน 1 ช่องฟันหวีจะมีเส้นฝ้ายอยู่ 2 เส้น)



ภาพที่ 2.4 การม้วนเข้าเพลลา

ที่มา: ศูนย์หัตถกรรมผ้าทอบ้านเขาเต่า (2559)

4) การม้วนเข้าเพลลา คือ การนำเส้นฝ้ายที่ใส่ฟันหวีแล้วมาหวีตั้งเส้นด้าย  
ให้เสมอกัน และม้วนเข้าเพลลาในขณะที่ม้วนต้องทำให้เส้นฝ้ายเข้าไปตั้งเสมอกัน



ภาพที่ 2.5 การเก็บตะกอล

ที่มา: ศูนย์หัตถกรรมผ้าทอบ้านเขาเต่า (2559)

5) การเก็บตะกอล คือการนำเส้นฝ้ายที่ม้วนเรียบร้อยแล้วมาเก็บตะกอลโดย  
เส้นด้ายยืนจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนเท่าๆกันทั้งบน และล่างการเก็บตะกอลจะเก็บที่ตะกอล่างก่อน  
จำนวน 2 ตับ และมาเก็บตะกอลบนจำนวน 2 ตับโดยด้านบนจะมีตะกอล 2 ตับ



ภาพที่ 2.6 การแต่งกี่

ที่มา: ศูนย์หัตถกรรมผ้าทอบ้านเขาเต่า (2559)

6) การแต่งกี่ คือ เมื่อเก็บตะกอเรียบร้อยแล้วต้องผูกตะกอแต่ละตบไว้กับไม้เท้าเหยียบ และแต่งกี่ให้ได้องศาเพื่อทำให้ผ้าที่ทอออกมาริมผ้าเรียบเสมอกัน หน้าผ้าเสมอกันผ้าเรียบเนียนไม่เป็นชั้น

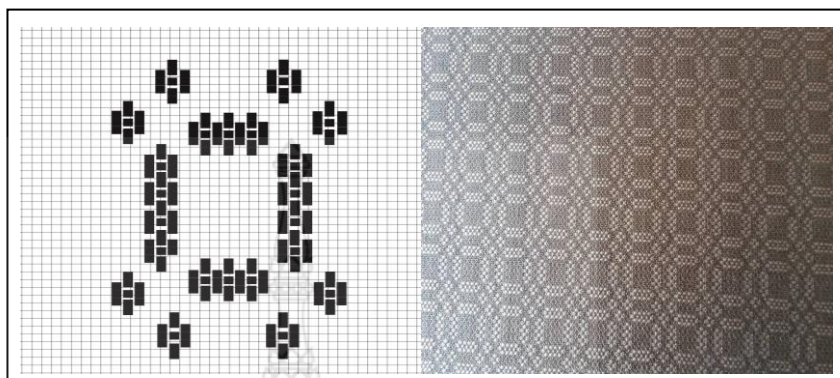


ภาพที่ 2.7 การทอผ้า

ที่มา: ศูนย์หัตถกรรมผ้าทอบ้านเขาเต่า (2559)

7) การทอผ้า มีลักษณะเหมือนการสานไม้ นำเส้นฝ้ายด้ายยืน และเส้นฝ้ายด้ายพุ่งจะสานขัดกัน โดยถูกกระทบด้วยฟืมหรือฟันหวี

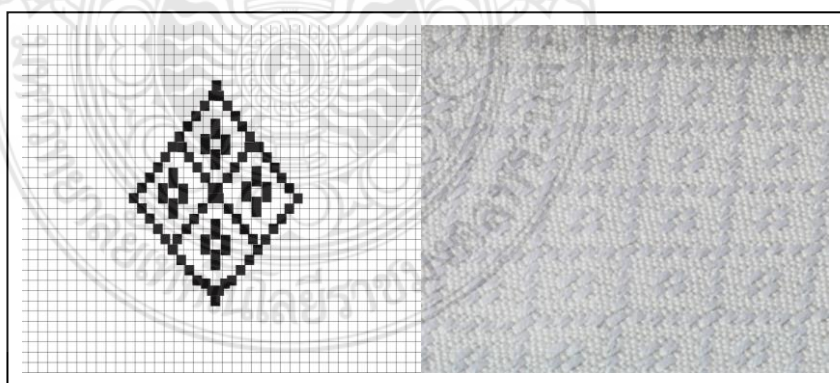
#### 2.1.2.4 การออกแบบลายโครงสร้างลายผ้าบนกระดาษกราฟและลายผ้า



ภาพที่ 2.8 ภาพลายเต่าบนกระดาษกราฟและลายผ้า

ที่มา: ศูนย์หัตถกรรมผ้าทอบ้านเขาเต่า (2559)

1) ลายที่ 1 ลายเต่า ลักษณะลายจะเป็นดอกตรงกลางเรียงกันแถวตั้ง ซ้าย และขวาจำนวน 4 ดอก แถวนอนบน และล่างจำนวน 3 ดอก ขนาน 4 มุมดอกกลางจำนวน 2 ดอก มีจำนวนตะกอ 4 ตะกอ 8 ตับ ตะกอที่ 1 จัดเส้นด้ายขึ้นให้อยู่บนไม้คัดลาย 2 เส้น และกดลง 3 เส้นให้อยู่ใต้ไม้คัดลาย และพลิกไม้เพื่อให้เกิดช่องว่างจึงเริ่ม ตะกอที่ 2 จัดเส้นด้ายขึ้นให้อยู่บนไม้คัดลาย 3 เส้น และกดลง 2 เส้น ให้อยู่ใต้ไม้คัดลาย ตะกอที่ 3,4 ทำแบบนี้สลับกันไปจนครบตามตะกอ และตามหน้าผ้าที่กำหนดไว้



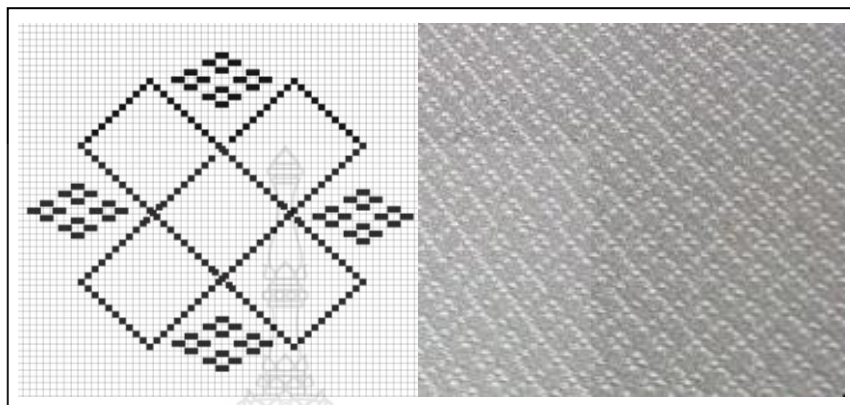
ภาพที่ 2.9 ภาพลายดอกบานชื่นบนกระดาษกราฟและลายผ้า

ที่มา: ศูนย์หัตถกรรมผ้าทอบ้านเขาเต่า (2559)

2) ลายที่ 2 ลายดอกบานชื่น ลักษณะลายจะเป็นดอกใหญ่ขนานกัน จำนวน 4 ดอก คล้ายสี่เหลี่ยมข้าวหลามตัด และมีดอกเล็ก ๆ อยู่ตรงกลางแต่ละช่อง 4 ช่อง มีจำนวน



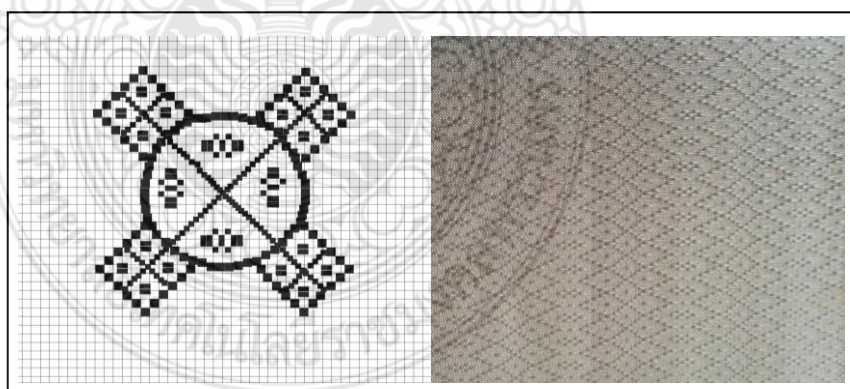
ตะกอก 4 ตะกอก 8 ตับ ตะกอกที่ 1 จัดเส้นด้ายขึ้นให้อยู่บนไม้คัดลาย 3 เส้น และกดลง 5 เส้นให้อยู่ใต้ไม้คัดลาย และพลิกไม้เพื่อให้เกิดช่องว่างจึงเริ่ม ตะกอกที่ 2 จัดเส้นด้ายขึ้นให้อยู่บนไม้คัดลาย 5 เส้น



ภาพที่ 2.10 ภาพลายแก้วสุวรรณสารบนกระดาษกราฟและลายผ้า

ที่มา: ศูนย์หัตถกรรมผ้าทอบ้านเขาเต่า (2559)

3) ลายที่ 3 ลายแก้วสุวรรณสาร มีลักษณะลายจะมีดอกใหญ่จำนวน 5 ดอก และดอกเล็กจำนวน 4 ดอก อยู่ที่มุมบน,ล่าง,ซ้าย,ขวา มีจำนวนตะกอก 4 ตะกอก 8 ตับ ตะกอกที่ 1 จัดเส้นด้ายขึ้นให้อยู่บนไม้คัดลาย 3 เส้น และกดลง 5 เส้นให้อยู่ใต้ไม้คัดลาย และพลิกไม้เพื่อให้เกิดช่องว่างจึงเริ่ม ตะกอกที่ 2 จัดเส้นด้ายขึ้นให้อยู่บนไม้คัดลาย 5 เส้น และกดลง 3 เส้นให้อยู่ใต้ไม้คัดลาย ตะกอกที่ 3,4 ทำแบบนี้สลับกันไปจนครบตามตะกอก และตามหน้าผ้าที่กำหนด



ภาพที่ 2.11 ภาพลายสี่ทิศบนกระดาษกราฟและลายผ้า

ที่มา: ศูนย์หัตถกรรมผ้าทอบ้านเขาเต่า (2559)

4) ลายที่ 4 ลายสี่ทิศ มีลักษณะลายจะมีวงกลมอยู่ตรงกลางแบ่งเป็น 4 ส่วนคล้ายมุมสามเหลี่ยมหันชนกัน 4 มุม และมีดอกเล็กจำนวน 2 ดอกอยู่ใน 4 มุม และดอกใหญ่

ขนานอยู่ 4 มุมอยู่ที่มุมบน,ล่างซ้าย,ขวา แต่ละมุมมีจำนวน 4 ดอก และมีดอกเล็กอยู่ตรงกลางของแต่ละดอก ๆ มีจำนวนตะกอ 4 ตะกอ 8 ตับ ตะกอที่ 1 จัดเส้นด้ายขึ้นให้อยู่บนไม้คัดลาย 2 เส้น

#### 2.1.2.5 คุณสมบัติและประโยชน์

การใช้สอยของผ้าทอบ้านเขาเต่าจากการศึกษาคุณสมบัติ และกรรมวิธีการทำเส้นใยฝ้ายพบว่า สมบัติที่เด่นมากมายของฝ้ายทั้งความแข็งแรง ทนทาน ความสามารถในการดูดซึมความชื้นการใช้งานหลากหลายสามารถปั่นเป็นด้ายได้แทบทุกระดับของความละเอียด ทอเป็นผ้าได้ทุกโครงสร้างทำให้ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากผ้าฝ้ายเป็นที่นิยม และใช้กันมาตลอดผ้าฝ้ายมีความเหมาะสมที่จะใช้ประโยชน์หลายด้าน ทั้งการทำเป็นเสื้อผ้า เครื่องใช้ในบ้านงานอุตสาหกรรมสำหรับการใช้ทำทั้งเสื้อผ้ามีความเหมาะสมอย่างยิ่งเนื่องจากผ้าฝ้ายให้ความสบายในการสวมใส่หลายประการเช่น เป็นตัวนำความร้อนที่ดีจึงไม่สะสมความร้อนดูดความชื้นได้ดี และระเหยไปได้เร็วฝ้ายไม่สะสมประจุไฟฟ้าสถิตจึงเหมาะที่จะสวมใส่ขณะที่อยู่อาศัย และมีความ ฝ้ายถึงแม้จะยับง่าย การตกแต่งสำเร็จให้ทนยับได้ หรือผสมเส้นใยฝ้ายกับเส้นใยที่มีความเหนียว และไม่หดหรือยับง่าย นอกจากนี้การ mercerization (ศูนย์หัตถกรรมผ้าทอบ้านเขาเต่า, 2559)

## 2.2 ความรู้เกี่ยวกับการตกแต่งเสื้อผ้า

### 2.2.1 ความหมายของการตกแต่งเสื้อผ้า

การตกแต่งเสื้อผ้า หมายถึง วิธีการตกแต่งเสื้อผ้าที่เกิดจากการตกแต่งด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งทำให้เสื้อผ้าเกิดความสวยงาม การตกแต่งเสื้อผ้ามีหลายวิธี เช่น การตกแต่งด้วยตะเข็บผ้าเฉลียง การต่อผ้า ใส่โก้ การแทรกผ้า การตีเกล็ด จีบระบาย จีบรูต ฯลฯ เป็นการตกแต่งที่ต้องใช้ฝีมือการตัดเย็บ ความประณีต นิยมใช้ตกแต่งกับเสื้อผ้าเด็ก เสื้อผ้าสตรี บุรุษหรือชุดอื่น ๆ ขึ้นอยู่กับ การเลือกวิธีการตกแต่งแต่ละวิธีควรเลือกใช้ให้เหมาะสม (กรมอาชีวศึกษา, ม.ป.ป.)

การออกแบบตกแต่ง (Decorative design) คือ การออกแบบตกแต่งเพิ่มเติม ภายหลังการออกแบบในโครงสร้าง โดยคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอย แต่เป็นการออกแบบที่มุ่งเน้นในการแข่งขันทางด้านธุรกิจเสื้อผ้า (วินิทร, 2553) หรือเป็นการออกแบบเพิ่มเติมหลังจากการทำตัวเสื้อเสร็จเรียบร้อยแล้วเพื่อทำให้เสื้อผ้านั้นมีความสมบูรณ์สวยงามยิ่งขึ้นเป็นการเน้น และเสริมสร้างความสนใจให้กับผู้พบเห็นเช่นการปัก การเดินเส้น การติดปะ ติดระบายติดโบว์ ปักมุกปักเลื่อม พันท์สี (เจียมจิต, 2546) การตกแต่งเสื้อคือการทำวิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อให้เสื้อนั้นดูสวยงามมองดูแล้วน่าสวมใส่ และสามารถดึงดูดความสนใจของเพศตรงข้ามการตกแต่งเสื้อไม่ว่าจะเป็นการตกแต่งด้วยมือหรือด้วย เครื่องจักรก็มีความสำคัญทั้งสิ้นการตกแต่งด้วยเครื่องจักรมีการการตกแต่งสามารถช่วยเพิ่ม บ่งบอก

ถึงรสนิยมของผู้สวมใส่บางครั้งสามารถช่วยแก้ปัญหาการตัดเย็บได้ เพิ่มจุดเด่นน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ส่วนการปักมือด้วยเส้นไหมสีแปลกตาปักเป็นลวดลายธรรมชาติลวดลายเรขาคณิต ฯลฯ (สาคร, 2548)

## 2.2.2 วัสดุตกแต่งและเทคนิคการตกแต่ง

การแบ่งประเภทของวัสดุตกแต่งเสื้อผ้า สามารถแบ่งตามที่มาของวัสดุที่ใช้ผลิต ซึ่งแบ่งได้เป็น 4 ประเภท ดังนี้

2.2.2.1 วัสดุตกแต่งจากผ้าและสิ่งทอ นิยมนำตกแต่งเสื้อผ้าได้ทุกยุคทุกสมัยมีให้เลือกใช้หลายชนิดเช่นลูกไม้ ชายครุย พู่ เชือก ด้ายและไหมปัก เทปปัก ริบบิ้น เปีย และแถบ

2.2.2.2 วัสดุตกแต่งจากโลหะและพลาสติก วัสดุตกแต่งที่ทำจากโลหะ ส่วนใหญ่ทำจากเงิน ทองแดง ทองเหลือง นิยมผลิตออกมาในรูปแบบของวัสดุประเภทเครื่องเกาะเกี่ยว เช่น กระดุม ชิป หัวเข็มขัด และอุปกรณ์เกาะเกี่ยว เป็นต้น ซึ่งสามารถนำมาตกแต่งเสื้อผ้าได้ ส่วนวัสดุตกแต่งที่ทำจากพลาสติก นิยมผลิตเป็นกระดุม ชิป ลูกปัดและเลื่อม เป็นต้น

2.2.2.3 วัสดุตกแต่งจากธรรมชาติ เป็นวัสดุที่ทำมาจากธรรมชาติ ส่วนมากมีความคงทนใช้งานได้นาน บางชนิดหายาก เช่น เขาสัตว์ กระดุกสัตว์ วัสดุตกแต่งจากธรรมชาติ ได้แก่

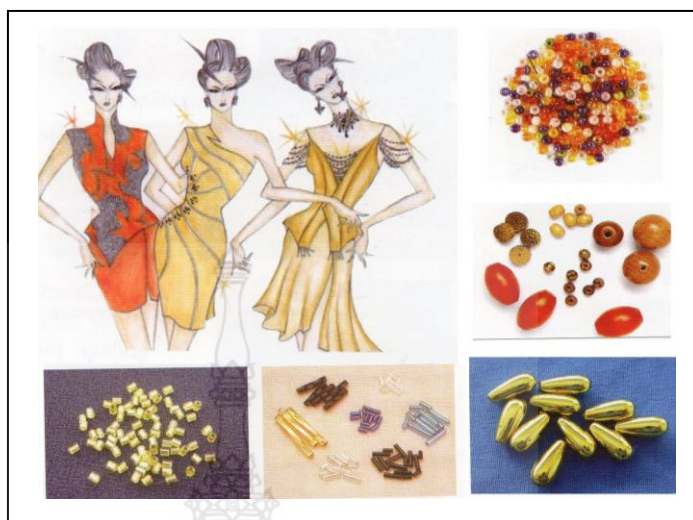
- 1) วัสดุตกแต่งจากพืช เช่น ไม้ เมล็ดพืชแห้ง นิยมนำมาทำกระดุม
- 2) วัสดุตกแต่งจากสัตว์ เช่น หนังสัตว์ ขนสัตว์ กระดุกสัตว์ และเขาสัตว์ เปลือกหอยต่าง ๆ ส่วนมากนำมาทำเป็นกระดุม และตกแต่งเฉพาะที่ ส่วนหนังสัตว์นิยมใช้ตกแต่งเสื้อผ้าในรูปแบบของการตัดปะ กระเย็บต่อ หรือการเย็บกุ้น
- 3) วัสดุตกแต่งจากหิน นิยมนำมาทำเป็นกระดุมลูกปัด ส่วนมากหินที่นำมาทำลูกปัดนอกจากจะนำมาใช้ตกแต่งเสื้อผ้าแล้ว ยังนิยมนำมาร้อยเป็นเครื่องประดับต่าง ๆ

2.2.2.4 วัสดุตกแต่งจากเซรามิก ส่วนมากนิยมนำมาทำกระดุมแบบต่าง ๆ และลูกปัดสำหรับตกแต่งเสื้อผ้า มีมากมายหลายรูปแบบให้เลือกใช้ (จุฑาทิพ, 2554)

## 2.2.3 เทคนิคการตกแต่งเสื้อผ้า

### 2.2.3.1 การตกแต่งเสื้อด้วยลูกปัดเลื่อม

เสื้อผ้าที่ตกแต่งด้วยลูกปัดเลื่อมส่วนมากนิยมใช้ในงานกลางคืนทำให้เสื้อผ้ามดูหรูหราสวยงามด้วยลูกปัด ทำให้เสื้อผ้ามดูค่อนข้างมีราคาสูง เพราะต้นทุนสูงใช้เวลานานในการตกแต่ง แบบเสื้อที่ตกแต่งด้วยลูกปัดเลื่อม ควรเลือกแบบเรียบ และเลือกใช้เนื้อผ้าดี ส่วนใหญ่วัยรุ่นนิยม ลูกปัดที่ทำมาจากหินแก้วพลาสติกหรือเรซิน (จุฑาทิพ, 2554)



ภาพที่ 2.12 ภาพการตกแต่งเสื้อผ้าด้วยลูกปัดเลื่อม  
ที่มา: จุฑาทิพ (2554)

### 2.2.3.2 การตกแต่งเสื้อผ้าด้วยกระดุมและชิป

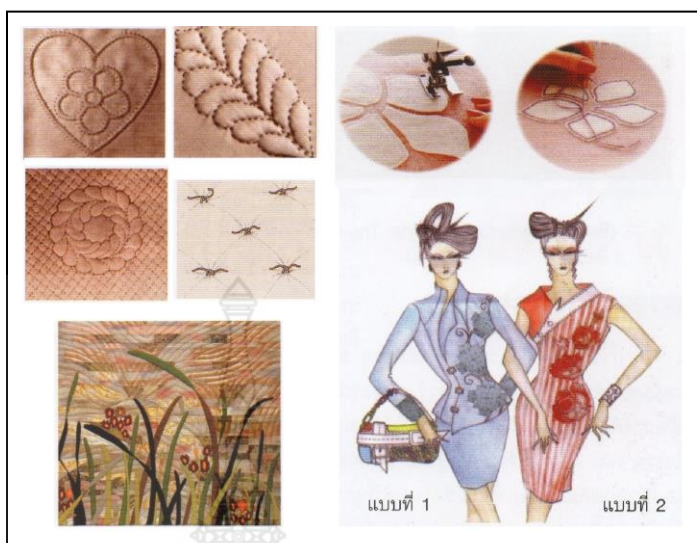
กระดุมนอกจากใช้เป็นเครื่องเกาะเกี่ยวแล้วยังสามารถนำมาตกแต่งเสื้อผ้าอาจมีประโยชน์ใช้สอยบางครั้งติดโชว์ไว้เฉย ๆ ชิปก้เช่นกัน (จุฑาทิพ, 2554)



ภาพที่ 2.13 ภาพการตกแต่งเสื้อผ้าด้วยกระดุมและชิป  
ที่มา: จุฑาทิพ (2554)

### 2.2.3.3 การตกแต่งเสื้อผ้าด้วยการตัดปะ

การตัดผ้าลักษณะเป็นแผ่นตัดเป็นต่าง ๆ และสามารถที่จะนำมาเย็บติดลงบนผืนผ้าได้ตามลวดลายที่ออกแบบไว้ ยังสามารถนำมาซ่อมแซมเสื้อผ้าได้อีกด้วย เช่นผ้านวม ผ้าคลุมเตียง เป็นต้น (จุฑาทิพ, 2554)



ภาพที่ 2.14 ภาพการตกแต่งเสื้อผ้าด้วยการตัดปะ  
ที่มา: จุฑาทิพ (2554)

#### 2.2.3.4 การตกแต่งเสื้อผ้าด้วยด้ายและไหมปัก

สามารถนำมาตกแต่งได้หลายวิธีโดยนำมาปักเป็นลวดลายลงบนเสื้อผ้า ซึ่งเรียกว่าการปักไหมหรือการทำฝีมือโดยการนำเส้นด้ายหรือไหมปักมาเย็บหรือสอดให้เกิดลวดลาย ซึ่งทำให้เกิดจีบพองฟูบริเวณที่ตกแต่ง การปักเป็นการตกแต่งด้วยการใช้ด้ายไหม หรือด้น ปักลงบน ผืนผ้าให้เป็นลวดลายช่วยให้เสื้อผ้าดูงดงาม และมีราคาชิ้นงานปักถือเป็นงานที่ละเอียดอ่อน และมีคุณค่า ดังเห็นได้จากเสื้อผ้าที่ตกแต่งด้วยการปักส่วนมากนิยมใช้ในโอกาสพิเศษต่าง ๆ รวมถึงชุดประจำชาติ เช่น ชุดไทยพระราชนิยมที่มีการปักตกแต่ง ด้วยลวดลายที่วิจิตรตระการตาโดยเฉพาะ การปักด้วยมือ ซึ่งต้องอาศัยฝีมือความชำนาญความอดทน และใจรักในงานนั้นซึ่งต่างจากการปักจักร สามารถที่ได้รวดเร็วกว่าการปักมือ แต่ความสวยงาม ความละเอียดอ่อนไม่สามารถเทียบกับการปักมือได้ (จุฑาทิพ, 2554)



ภาพที่ 2.15 ภาพการตกแต่งเสื้อผ้าด้วยด้ายและไหมปัก  
ที่มา: จุฑาทิพ (2554)

#### 2.2.3.5 การตกแต่งเสื้อผ้าด้วยผ้าเฉลียง

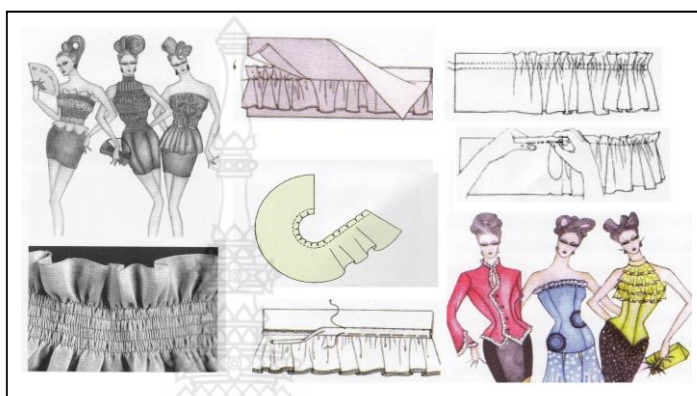
ผ้าที่ตัดตามเส้นทแยงมุมของผืนผ้า ผ้าเฉลียงแท้ต้องตัดตามทแยงมุม 45 องศาบริมผ้า ผ้าเฉลียงจะมีความยืดหยุ่นคล้อยตามรูปร่างได้ดี ผ้าเฉลียงจึงมีประโยชน์สามารถนำมาตกแต่งเสื้อผ้าได้มากมาย เช่น ใช้กันส่วนต่าง ๆ ของเสื้อผ้าทำโบตกแต่งเสื้อ ใช้ทำใส่โก๊ตเป็นลวดลายต่าง ๆ ทำกระดุมจีน หรือนำมาเย็บรูระบายตก เป็นต้น (จุฑาทิพ, 2554)



ภาพที่ 2.16 ภาพการตกแต่งเสื้อผ้าด้วยผ้าเฉลียง  
ที่มา: จุฑาทิพ (2554)

### 2.2.3.6 การตกแต่งเสื้อด้วยการจีบ

การตกแต่งด้วยจีบระบายทำให้เสื้อผ้าดูอ่อนหวานขึ้นเพราะความอ่อนพริ้วของผ้าที่นำมาจีบรูด แต่ไม่ควรใช้มากเกินไปจะทำให้ดูรุงรังจีบระบายไม่เหมาะกับผู้ที่มิโคร่งร่างใหญ่ จีบระบายนิยมตกแต่งคอเสื้อปกเสื้อ ชายเสื้อ ชายกระโปรง เป็นต้น (จุฑาทิพ, 2554)



ภาพที่ 2.17 ภาพการตกแต่งเสื้อด้วยจีบ

ที่มา: จุฑาทิพ (2554)

### 2.2.3.7 การตกแต่งเสื้อด้วยเกล็ดตกแต่ง

การตกแต่งด้วยเทคนิคการตีเกล็ด เป็นศิลปะการตกแต่งอย่างหนึ่งที่นิยมมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันวัสดุที่ใช้จัดอยู่ในประเภทผ้า และสิ่งทอจะทำให้เอกลักษณ์ของผ้ายังคงอยู่ได้มากที่สุด (จุฑาทิพ, 2554)



ภาพที่ 2.18 ภาพการตกแต่งเสื้อด้วยเกล็ดตกแต่ง

ที่มา: จุฑาทิพ (2554)

### 2.2.3.8 การตกแต่งเสื้อผ้าด้วยลูกไม้

ลูกไม้เป็นผ้าโปร่งประกอบด้วยด้ายต่อกันเป็นลวดลายต่าง ๆ ผลิตด้วยวิธีการถัก ผูก โยง หรือสาน การตกแต่งเสื้อผ้าด้วยลูกไม้ให้ความรู้สึกมีเสน่ห์ด้วยลวดลายที่ถักทออยู่ในตัวของมันเอง (จุฑาทิพ, 2554)



ภาพที่ 2.19 ภาพการตกแต่งเสื้อผ้าด้วยลูกไม้

ที่มา: จุฑาทิพ (2554)

### 2.2.3.9 การตกแต่งเสื้อผ้าด้วยชายครุย

วัสดุตกแต่งชนิดหนึ่งนิยมนำมาตกแต่งริมผ้าเช่น ชายเสื้อ ชายกระโปรง ปลายแขน ชายครุยมีทั้งชายครุยสำเร็จ และชายครุยที่ทำขึ้นเองจากผ้าชนิดเดียวกันกับผ้าที่ใช้ตัดหรือวัสดุอื่นเช่น ไหมพรม ด้ายฝ้าย หรือเชือกเส้นเล็ก ๆ เป็นต้น เสื้อผ้าที่นิยมตกแต่งด้วยชายครุยควรเป็นแบบเสื้อผ้าที่เรียบง่าย ซึ่งทำให้ดูหรูหรากรุยกราย (จุฑาทิพ, 2554)



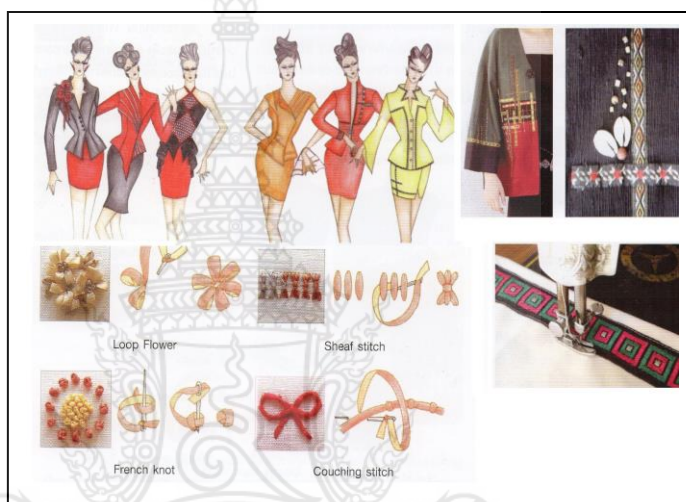
ภาพที่ 2.20 ภาพการตกแต่งเสื้อผ้าด้วยชายครุย

ที่มา: จุฑาทิพ (2554)



### 2.2.3.10 การตกแต่งเสื้อผ้าด้วยริบบิ้นและเทปปัก

การตกแต่งเสื้อผ้าด้วยริบบิ้นมีวิธีการตกแต่งได้หลากหลายวิธีขึ้นอยู่กับรูปแบบของเสื้อผ้ารวมถึงผิวสัมผัสของผ้าด้วย ริบบิ้นสามารถนำมาตกแต่งเสื้อผ้าได้หลายแบบ เช่น วางทาบบีบ ตกแต่งตามขอบแขนเสื้อ ชายกระโปรง ประดิษฐ์เป็นดอกไม้ หรือนำมาปักเป็นลวดลายต่างๆรวมทั้งการนำริบบิ้นมาถักสานตกแต่งบนตัวเสื้อ เทปปักเป็นวัสดุคล้ายกับริบบิ้นส่วนมากจะมีพื้นสีดำ ปักลวดลายสีสดใส แต่ต่างกันว่าเทปปักจะมีลวดลายแตกต่าง สวยงามกว่าริบบิ้นมีสีสันสวยงามซึ่งมีขนาดต่างๆอาจตกแต่งริมทั้งสองด้านเพิ่มเติมด้วยลูกไม้ริมขนาดเล็ก (จุฑาทิพ, 2554)



ภาพที่ 2.21 ภาพการตกแต่งเสื้อผ้าด้วยริบบิ้นและเทปปัก

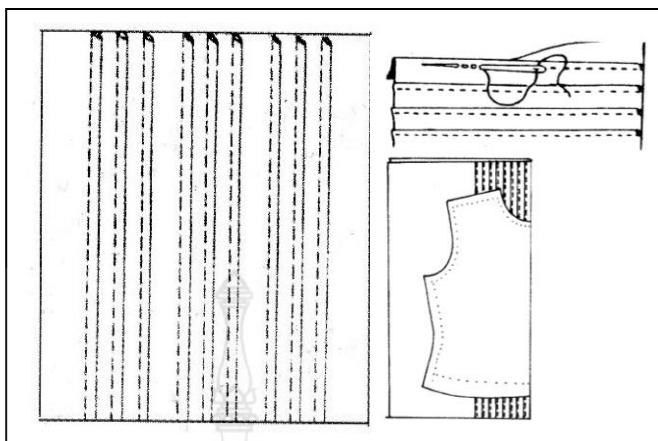
ที่มา: จุฑาทิพ (2554)

### 2.2.4 เทคนิคการตกแต่งด้วยเกล็ด

การตกแต่งด้วยเทคนิคการตีเกล็ด เป็นศิลปะการตกแต่งอย่างหนึ่งที่นิยมมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน วัสดุที่ใช้จัดอยู่ในประเภทผ้าและสิ่งทอ (เสาวลักษณ์, 2549)

#### 2.2.4.1 เกล็ดเล็กหรือเกล็ดฝอย (Pin tucks)

เกล็ดเล็กหรือเกล็ดฝอย(Pin tucks) หมายถึง เป็นการตีเกล็ดเล็ก ๆ กว้างประมาณ 0.1-0.3 ซม. ผ้าที่เหมาะสมในการตีเกล็ดลักษณะนี้ ควรเป็นผ้าบางเบาหรือเนื้อปานกลาง เกล็ดจะมีความสวยงามมากกว่าผ้าเนื้อหนา วิธีเย็บเกล็ดเริ่มต้นด้วยการเนาหรือเย็บเกล็ดแรกเป็นเกณฑ์ก่อนโดยพับผ้าทางด้านผิดเข้าหากันเย็บเดินจักรชิดตามแนวสันทาบผ้าด้านถูกขนาดความกว้างของเกล็ดตามต้องการการตีเกล็ดลักษณะนี้อาจตีเกล็ดเว้นระยะห่างเท่า ๆ กันทั้งผืนผ้าหรือตีเกล็ดเป็นหมู่ ๆ ก็ได้เมื่อเย็บเสร็จแล้ว นำไปรีดให้เกล็ดหันหน้าไปทางเดียวกันตลอดเกล็ดลักษณะนี้ส่วนมากจะเย็บเกล็ดบนผืนผ้าก่อนที่จะนำแบบตัดมาวาง การตีเกล็ดเล็กนอกจากจะใช้วิธีเย็บด้วยจักร (จุฑาทิพ, 2554)

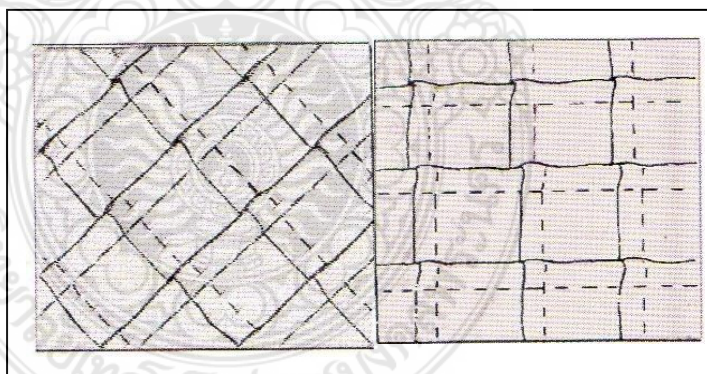


ภาพที่ 2.22 ลักษณะเกล็ดเล็ก(Pin tucks)

ที่มา: จุฑาทิพ (2554)

#### 2.2.4.2 เกล็ดแบบตาราง(Cross tucks)

เกล็ดแบบตารางเป็นเกล็ดที่มีลักษณะเป็นเกล็ดเล็กหลาย ๆ เกล็ดเย็บตัดกันเป็นตารางโดยการตีเกล็ดเล็กตามยาวของผืนผ้าเกล็ดแต่ละเกล็ดห่างกันตามขนาดที่กำหนดหรือออกแบบไว้รับพับไปด้านใดด้านหนึ่งแล้วจึงตีเกล็ดตามขวางทำให้เกิดตารางขึ้นผ้าที่ใช้ตีเกล็ดลักษณะนี้ควรเป็นผ้าที่ทรงตัวดี (จุฑาทิพ, 2554)

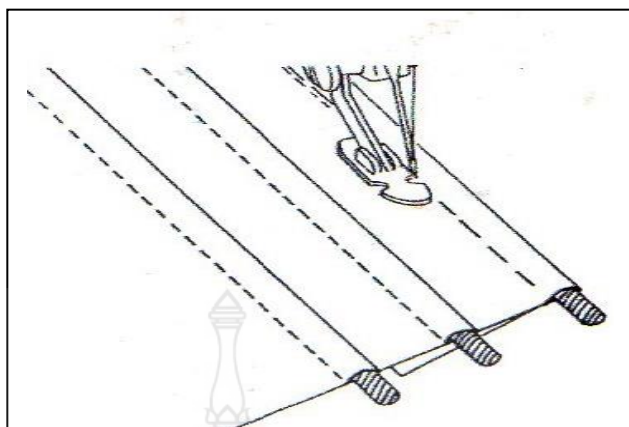


ภาพที่ 2.23 ลักษณะเกล็ดแบบตาราง(Cross tucks)

ที่มา: จุฑาทิพ (2554)

#### 2.2.4.3 เกล็ดแบบสอดเชือก(Corded tucks)

เกล็ดแบบสอดเชือกเป็นการตีเกล็ดเล็ก และสอดเชือกเข้าไปในเกล็ดทำให้เกล็ดมีลักษณะกลมความกว้างของเกล็ดขึ้นอยู่กับขนาดของเชือกที่สอดเข้าไปวิธีการเย็บเหมือนกับการตีเกล็ดเล็กแต่เพิ่มการสอดเชือกเข้าไปโดยให้ผ้าหุ้มเชือกพอดี (จุฑาทิพ, 2554)

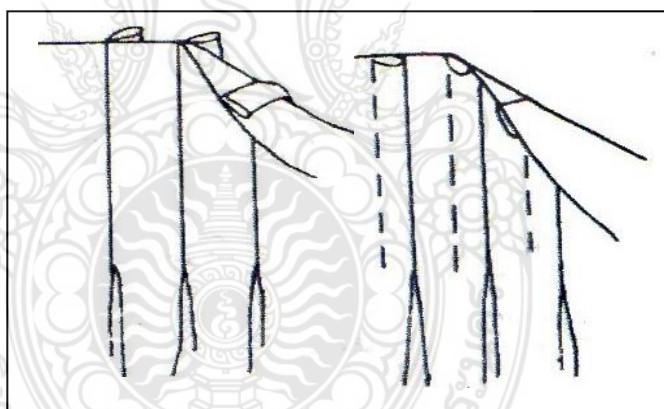


ภาพที่ 2.24 ลักษณะเกล็ดแบบสอดเชือก(Corded tucks)

ที่มา: จุฑาทิพ (2554)

#### 2.2.4.4 ลักษณะเกล็ดบิตเกล็ดปล่อย(Dart or released tucks)

เกล็ดปล่อยเย็บเหมือนการตีเกล็ดอาจเย็บเป็นเกล็ดด้านนอกหรือด้านในก็ได้ แต่ปลายเกล็ดปล่อยเป็นจีบเกล็ดปล่อยอาจลักษณะเป็นเส้นตรงเท่ากันทุกเส้นหรือมีลักษณะเย็บเป็นรัศมีเส้นโค้งตามแบบเสื้อ เช่นการเย็บเกล็ดปล่อยตามรูปวงคอเสื้อ (จุฑาทิพ, 2554)

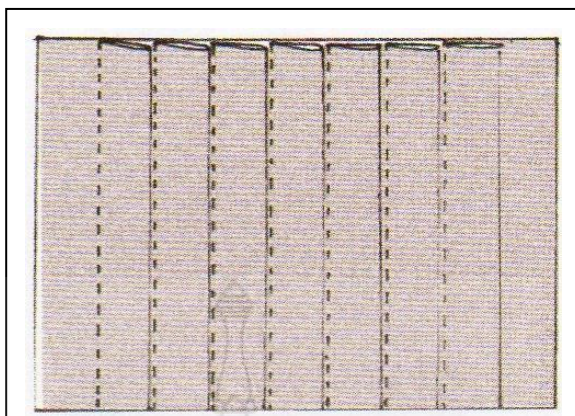


ภาพที่ 2.25 ลักษณะเกล็ดบิตเกล็ดปล่อย(Dart or released tucks)

ที่มา: จุฑาทิพ (2554)

#### 2.2.4.5 เกล็ดชิดกัน (Blind tucks)

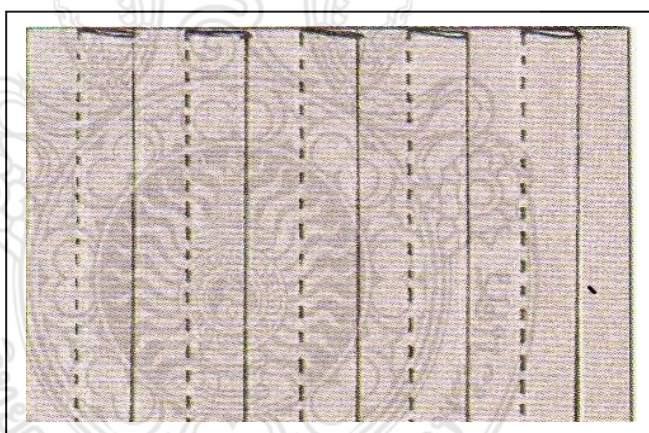
เกล็ดชิดกันเป็นเกล็ดที่มีลักษณะใหญ่กว่าเกล็ดเล็กหรือเกล็ดฝอยวิธีเย็บเกล็ดเริ่มต้นด้วยการทำเครื่องหมายหรือเนากึ่งกลางเกล็ดแรกก่อน โดยพับผ้าด้านผิดเข้าหากันใช้กระดาษแบบเครื่องหมายวัดระยะหรืออุปกรณ์ ช่วยวัดระยะในจักรวัดระยะความกว้าง เกล็ดที่ต้องการบรรดเริ่มเย็บเกล็ดแรกเกล็ดชนิดนี้จะมีลักษณะเกล็ดชิดกันคือแนวสันทบของเกล็ดแต่ละเกล็ดชิดพอดีกับแนวเย็บทุกๆ เกล็ดการตีเกล็ดชิดกันในได้กับเนื้อผ้าทุกชนิด (จุฑาทิพ, 2554)



ภาพที่ 2.26 ลักษณะเกล็ดแบบชิดกัน(Blind tucks)  
ที่มา: จุฑาทิพ (2554)

#### 2.2.4.6 เกล็ดเว้นระยะ(Spaced tucks)

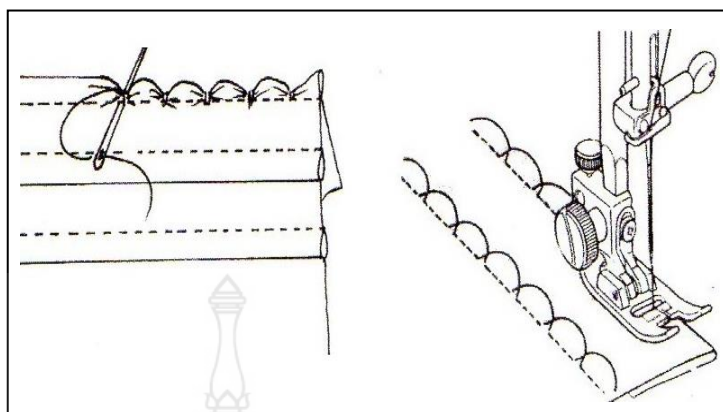
เกล็ดเว้นระยะเป็นเกล็ดที่มีลักษณะเหมือนกันเกล็ดชิดกันมีวิธีเย็บเหมือนกันต่างกันว่าระยะห่างของเกล็ดแต่ละเกล็ดเท่านั้น ซึ่งช่วงห่างของเกล็ดจะเท่ากับความกว้างของเกล็ด หรือตามต้องการ (จุฑาทิพ, 2554)



ภาพที่ 2.27 ลักษณะเกล็ดแบบเว้นระยะ(Spaced tucks)  
ที่มา: จุฑาทิพ (2554)

#### 2.2.4.7 เกล็ดเปลือกหอย (Shell tucks)

เกล็ดเปลือกหอยเป็นเกล็ดที่มีการดัดแปลงให้สวยงามดูแปลกตามากขึ้นกว่าเกล็ดตกแต่ธรรมดาทั่วไปผ้าที่ใช้ตกแต่งควรเป็นผ้าที่มีลักษณะเบาบาง (จุฑาทิพ, 2554)



ภาพที่ 2.28 ลักษณะเกล็ดเปลือกหอย(Shell tucks)

ที่มา: จุฑาทิพ (2554)

## 2.3 ความรู้เกี่ยวกับวัยทำงานและชุดทำงานสตรี

### 2.3.1 ความหมายของวัยทำงาน

สุชา, 2536 ได้กล่าวไว้ว่า เมื่อผ่านระยะพัฒนาการของวัยรุ่น บุคคลจะเข้าสู่ระยะวัยผู้ใหญ่ (Adulthood) คือช่วงอายุอายุ 21 ถึง 60 ปี ซึ่งเป็นระยะเวลาที่ยาวมาก นักจิตวิทยาจึงมักแบ่งช่วงระยะพัฒนาการวัยผู้ใหญ่ตามอายุปฏิทินออกเป็น วัยผู้ใหญ่ตอนต้น (Early adulthood) ตั้งแต่อายุ 20 ถึง 40 ปี วัยกลางคน (Middle age หรือ Middle adulthood) คือช่วงอายุ 40 – 60 ปี (สุชา, 2536) นอกจากการแบ่งวัยตามอายุปฏิทิน นักจิตวิทยาบางคนได้แบ่งตามข้อบ่งชี้กว้างๆ ที่ระบุว่าบุคคลเข้าสู่วัยผู้ใหญ่คือการเปลี่ยนแปลงบทบาท (role transition) เนื่องจากในวัยนี้มีหน้าที่และความรับผิดชอบมากขึ้น และนักสังคมวิทยาให้ข้อสังเกตที่แสดงถึงการเริ่มต้นการปรับเปลี่ยนจากวัยรุ่นสู่วัยผู้ใหญ่

### 2.3.2 การแบ่งช่วงอายุ มี 4 ช่วงดังนี้

2.3.2.1 วัยรุ่น (adolescence) อายุ13ปีถึง18ปีวัยรุ่นหมายถึงช่วงชีวิตที่เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย เพื่อเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ คือชายเริ่มมีการผลิตน้ำอสุจิ และหญิงเริ่มมีประจำเดือน ไปจนกระทั่งร่างกายและจิตใจมีวุฒิภาวะ พร้อมทั้งจะเข้าสู่ความรับผิดชอบในวัยผู้ใหญ่ และพอใจจากการเปลี่ยนแปลงตนเอง ด้านสติปัญญา เจตคติ และความสนใจ

2.3.2.2 วัยผู้ใหญ่ตอนต้น (early adulthood) อายุ18 ปีถึง35 ปีวัยผู้ใหญ่ตอนต้นหรือวัยหนุ่มสาว หมายถึงบุคคลที่มีอายุระหว่าง18-35 ปีซึ่งเป็นช่วงของชีวิตที่ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมมีพัฒนาการที่ค่อนข้างสมบูรณ์

2.3.2.3 วัยผู้ใหญ่ตอนกลาง (middle adulthood) อายุ 35 ปี ถึง 60 ปี ผู้ใหญ่ตอนกลางหรือวัยกลางคน เป็นช่วงของชีวิตที่ผ่านความเป็นผู้ใหญ่มานานพอสมควร ส่วนใหญ่มีการเปลี่ยนแปลงไปในทางเสื่อม ซึ่งมีผลกระทบต่อลักษณะอารมณ์ ในระยะนี้บุคคลจะเริ่มประเมินผลการดำเนินชีวิตในช่วงที่ผ่านมาในด้านต่างๆ จึงเรียกระยะนี้ว่าระยะทดสอบพัฒนาการ

2.3.2.4 วัยสูงอายุ (later maturity) อายุ 60 ปี ขึ้นไป ผู้สูงอายุคือบุคคลที่มีอายุ 60 ปี ขึ้นไป (บรรลุ, 2533) ซึ่งบางคนอาจจะดูยังไม่แก่ และยังสามารถปฏิบัติงานต่างๆ ได้ดีเช่นเดียวกับวัยกลางคน บางคนคงความเป็นผู้สูงอายุที่ยังแข็งแรงอยู่ได้จนกระทั่งอายุ 75 ปี หรือ 80 ปี หลังจากนั้นความสามารถในการช่วยเหลือตนเองจะค่อยๆ ลดลง (รัชฎา, 2547)

### 2.3.3 ลักษณะของชุดทำงานสตรี

ชุดทำงานสตรี คือชุดประเภทของชุดบางหน่วยงานอาจกำหนดให้เป็นสัญลักษณ์เฉพาะหน่วยงาน เป็นแบบฟอร์ม เครื่องแบบ ซึ่งหน่วยงาน สถานประกอบการ องค์กรหรือสถาบันนั้นๆ ได้กำหนด หากเป็นแบบอิสระสามารถใส่เสื้อผ้ารูปแบบใดก็ได้ ควรเลือกหรือออกแบบชุดทำงานให้มีรูปแบบเรียบร้อย เป็นชุดตามสมัยนิยม (พวงผกา, 2540)

#### 2.3.3.1 ประเภทของชุดทำงานสตรี

- 1) ชุดทำงานแบบเป็นทางการในแบบนี้ส่วนใหญ่จะเป็นชุดยูนิฟอร์ม เป็นเครื่องแบบที่ออกแบบเฉพาะงาน อาจจะเป็นสูท เสื้อเชิ้ต แขนสั้น แขนยาว ข้อดีของชุดทำงาน
- 2) ชุดทำงานแบบไม่เป็นทางการ เสื้อผ้าทำงานแบบแพชั่น คือ เป็นชุดทำงานที่ไม่เป็นทางการ แต่จะเป็นการเลือกหรือออกแบบชุดทำงานให้เป็นแนวแพชั่น เอามาออกแบบตกแต่งทำเป็นยูนิฟอร์ม ซึ่งปัจจุบันนิยมกันมาก เนื่องจาก พนักงานได้ใส่ชุดสวยๆ ไม่น่าเบื่อเหมือนกับเสื้อสูทหรือยูนิฟอร์มแบบเป็นทางการ
- 3) ชุดทำงานแบบเสื้อโปโล ส่วนใหญ่ทุกวันนี้เกือบทุกบริษัทหรือออฟฟิศ มักจะมีการแจกเสื้อโปโล ที่ออกแบบเฉพาะบริษัทให้กับพนักงาน เนื่องจากใส่สบายและสบาย ทำงานคล่องตัว กว่าชุดทำงานออฟฟิศแบบอื่นๆ ซึ่งอาจจะทำให้ใส่อาทิตย์ละวันแล้วแต่บริษัท
- 4) ชุดทำงานแบบฟรีสไตล์ แบบนี้จะเป็นที่ชื่นชอบสำหรับคนที่ชื่นชอบแต่งตัวชอบตามแฟชั่นอินเตอร์เน็ต อัพเดทตัวเองตลอดเวลา เพราะจะได้แต่งตัวมาแข่งกันกับเพื่อนร่วมงาน ใครไม่ตามเทรนอาจจะถูกมองว่าเชยได้ (โสมวดี, 2550)

## 2.4 ความรู้เกี่ยวกับการออกแบบเสื้อผ้า

การออกแบบเสื้อผ้า (Fashion Design) คือการถ่ายทอดรูปแบบจากความคิดออกมาเป็นผลงานที่ผู้อื่นสามารถมองเห็น รับรู้ หรือสัมผัสได้ เพื่อให้มีความเข้าใจในผลงานร่วมกัน (พัชรินทร์, 2552)

การออกแบบเสื้อผ้าชุดทำงานสตรีนั้นจัดผ้าเป็นการออกแบบเสื้อผ้า ดังนั้นสามารถออกแบบชุดทำงานสตรีให้เหมาะสมกับผู้สวมใส่จึงควรศึกษารายละเอียดหรือแนวคิดในการออกแบบ เพื่อใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้น เช่น เรื่องของความสำเร็จของการออกแบบเครื่องแต่งกาย วัตถุประสงค์ในการออกแบบเสื้อ องค์ประกอบการออกแบบเสื้อ หลักการใช้สี หลักการออกแบบโครงสร้างของเสื้อผ้า หลักการออกแบบตกแต่งเพิ่มเติม เพื่อให้เกิดงานออกแบบที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการและสร้างความพึงพอใจให้กับผู้สวมใส่ (เจียมจิต, 2546)

การออกแบบ (Design) หมายถึง การวางแผนสร้างสรรค์รูปแบบโดยการจัดสัดส่วน ประกอบของการออกแบบให้สัมพันธ์กับประโยชน์ใช้สอย การเอาวัตถุดิบต่าง ๆ มาผลิตสิ่งของตามที่ได้ ออกแบบไว้ และเน้นที่ความเหมาะสมขององค์ประกอบศิลป์เบื้องต้นได้แก่ เส้น สี รูปทรง ผิวสัมผัส ฯลฯ ซึ่งเป็นองค์ประกอบของความสวยงามและประโยชน์ใช้สอยด้วย หรือความหมายอีกนัยหนึ่ง คือ การสร้างสรรค์แบบหรืองานสำหรับนักออกแบบ โดยยึดหลักแห่งความงามเป็นเกณฑ์และความถูกต้องสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ซึ่งสามารถนำมาผสมผสานให้เกิดรูปแบบในลักษณะต่าง ๆ บนเสื้อผ้า ซึ่งแบ่งออกได้ 2 ลักษณะ ดังต่อไปนี้ (วินิทร, 2553)

### 2.4.1 ลักษณะของการออกแบบเสื้อผ้า

2.4.1.1 การออกแบบโครงสร้าง (Structural design) คือ การนำชิ้นส่วนแต่ละชิ้นมาเย็บประกอบกันเป็นเสื้อผ้าขึ้นมาได้อย่างสวยงาม และรวมถึงการออกแบบชนิดของตะเข็บ ปก แขน กระเป๋า รังคุมให้สอดคล้องกับสีลวดลาย และเนื้อผ้าที่นำมาตัดเย็บ (มาโนช, 2549) ส่วนรายละเอียดอื่น ๆ ในโครงสร้างของแบบตัดจะต้องมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับเสื้อผ้าชุดนั้น โดยเฉพาะเส้นแนวต่อตามยาว (Princess line) หรือการต่อแนวต่อตามขวาง (Yoke) ที่ตัวเสื้อ กระโปรง กางเกง และชุดติดกัน (วินิทร, 2553) หลักสำคัญในการออกแบบโครงสร้างเสื้อมีรายละเอียดดังนี้

1) แบบเสื้อต้องให้เหมาะสมกับรูปร่างของผู้สวมใส่เช่นบุคคลที่มีร่างกายเตี้ยล่ำควรใช้เสื้อผ้าลายเส้นแนวตั้งหรือเฉียงขึ้นเสื้อควรใช้ทรงแคบยาวคลุมสะโพกกางเกงควรเป็นแบบเรียบ ๆ ไม่มีจีบกระโปรงแบบเรียบ ๆ ควรใช้ผ้าสีเข้มแบบทึบตัวหลีกเลี่ยงการใช้เข็มขัดเส้นใหญ่ ส่วนบุคคลที่มีร่างกายท้วมหรืออ้วนควรใช้เสื้อผ้าลายเส้นแนวตั้งหลีกเลี่ยงลายเส้นโค้งหยักหรือทรงกลมไม่ควรใช้เสื้อรัดรูปหรือหลวมมากจนเกินไปแบบเสื้อควรเป็นแบบเรียบควรใช้เสื้อผ้าสีเข้มหรือโทนหม่นๆเป็นผ้าที่มีน้ำหนักควรหลีกเลี่ยงการใช้เสื้อแขนกุด และผ้าที่มีความมันวาวส่วนบุคคลที่มีร่างกายผอมควรสวมเสื้อผ้าลายขวางหรือเส้นโค้งเสื้อผ้าควรมีการหนุนไหล่ควรใช้เสื้อคอปิดเพื่อปิดบัง

ความพอมของลำคอถ้าใส่เสื้อสูทควรให้ยาวคลุมสะโพกเข็มขัดควรใช้เส้นใหญ่ถ้าสวมกระโปรงควรเป็นกระโปรงยาวปิดขาถ้าเป็นกางเกงควรเลือกแบบมีจีบที่เอวควรเลือกใช้เสื้อผ้าสีสว่างหรือสีอ่อน และบุคคลที่มีร่างกายสูงใหญ่จะแต่งตัวได้ค้ำข้างง่ายสามารถใช้เสื้อผ้าได้หลายแบบแต่ที่สำคัญก็คือควรเลือกให้เหมาะสมกับเวลา และสถานที่ (สาคร, 2548)

- 2) แบบเสื้อต้องมีลักษณะเรียบง่ายช่วยพรางตาส่วนที่บกพร่อง
- 3) แบบเสื้อต้องมีสัดส่วนที่เหมาะสม และมีลักษณะแบบเดียวกัน
- 4) แบบเสื้อต้องมีความกลมกลืนกับทุกส่วนในตัวเสื้อและเน้นประโยชน์

2.4.1.2 การออกแบบตกแต่ง (Decorative design) คือ การออกแบบตกแต่งเพิ่มเติมภายหลังการออกแบบในโครงสร้าง โดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ใช้สอย แต่เป็นการออกแบบที่มุ่งเน้นในการแข่งขันทางด้านธุรกิจเสื้อผ้า (วินิทร, 2553) หรือเป็นการออกแบบเพิ่มเติมภายหลังจากการทำตัวเสื้อเสร็จเรียบร้อยแล้วเพื่อให้เสื้อผ้านั้นมีความสมบูรณ์และสวยงามยิ่งขึ้นเป็นการเน้นและเสริมสร้างความสนใจให้กับผู้พบเห็นเช่นการปัก การเดินเส้น การติดปะ ติดระบายติดโบว์ ปักมุกปักเลื่อม เพ้นท์สี (เจียมจิต, 2546) และการตกแต่งเสื้อคือการทำวิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อให้เสื้อนั้นดูสวยงามมองดูแล้วน่าสวมใส่และสามารถดึงดูดความสนใจของเพศตรงข้ามการตกแต่งเสื้อไม่ว่าจะเป็นการตกแต่งด้วยมือหรือด้วยเครื่องจักรก็มีความสำคัญทั้งสิ้นการตกแต่งด้วยเครื่องจักรมีการจีบรูตจีบระบายการปักจักรการเดินเส้นซึ่งจะทำให้เสื้อเกิดความสวยงามมากยิ่งขึ้นการตกแต่งสามารถช่วยเพิ่มราคาเสื้อและบ่งบอกถึงรสนิยมของผู้สวมใส่บางครั้งสามารถช่วยแก้ปัญหาการตัดเย็บได้ เช่นจีบระบายช่วยแก้ปัญหาเรื่องความยาวเสื้อกระโปรงหรือแก้ปัญหารูปแบบเสื้อที่แข็งกระด้างให้ดูอ่อนหวานน่ารักได้เช่นกันหรือการเดินเส้นตะเข็บเส้นคิ้วช่วยให้ตะเข็บเรียบ และเพิ่มจุดเด่นน่าสนใจมากยิ่งขึ้นส่วนการปักมือด้วยเส้นไหมสีแปลกตาปักเป็นลวดลายธรรมชาติลวดลายเรขาคณิต ฯลฯ สามารถช่วยให้เสื้อเกิดจุดเด่นน่ามองเป็นเอกลักษณ์เป็นงานฝีมือควรค่าแก่การเป็นเจ้าของ และน่าสวมใส่อีกด้วยซึ่งมีข้อควรพิจารณาดังนี้ (ฉัตรชัย, 2551)

- 1) การตกแต่งต้องกลมกลืนกันเช่นตัวเสื้อเป็นผ้าพื้นนำผ้าลวดลายมาตกแต่ง
- 2) รูปทรงของการตกแต่งต้องเหมาะสมกับรูปแบบหรือโครงสร้างเสื้อผ้า
- 3) สี และผิวสัมผัสของผ้ากับการตกแต่งต้องให้กลมกลืนกัน
- 4) จุดเด่นบนเสื้อผ้าการตกแต่งเสื้อผ้าควรมีจุดเดียวเช่นทำลวดลายรอบคอ

เสื้อ รอบขอบและกระเป๋

5) ความสมดุลของการตกแต่งควรหลีกเลี่ยงการแบ่งสัดส่วนการตกแต่งที่มีความสมดุลเท่ากันบนตัวเสื้อเช่นขนาดเท่า ๆ กันจะเกิดความซ้ำไม่น่าสนใจ (สาคร, 2548)



## 2.4.2 องค์ประกอบของการออกแบบเสื้อผ้า องค์ประกอบที่สำคัญ มีดังนี้

2.4.2.1 เส้นหมายถึง (lines) เส้นเกิดจากจุดที่เรียงต่อกันในทางยาวหรือการลากเส้นไปยังทิศทางต่าง ๆ มีหลายลักษณะ เช่น ตั้ง นอน เอียง (สาวิตรีและศศธร, 2552) เส้นเกิดจากจุดหลายจุดเชื่อมต่อกันหรือหมายถึงจุดหลาย ๆ จุดที่เคลื่อนไหวไปในบริเวณว่างบนระนาบผิวของสิ่งต่าง ๆ และทิ้งร่องรอยของการเคลื่อนไหวนั้นอยู่บนระนาบผิวให้เห็นได้ เส้นสามารถแสดงถึงความสงบ ความมั่นคงและความเคลื่อนไหว ความเร็วได้ เส้นในลักษณะต่าง ๆ กันเมื่อนำมาประกอบกันช่วยทำให้เห็นรูปร่างและลวดลายได้ เช่น ลายกนก บางครั้งเส้นอาจทำให้เกิดภาพลวงตาได้ นักออกแบบจึงควรพยายามรักษาถึงคุณสมบัติเหล่านี้เพื่อประโยชน์ในการสร้างงานออกแบบ (มาโนช, 2549) เส้นที่ใช้ออกแบบประกอบไปด้วย 2 ลักษณะมีดังนี้

### 1) เส้นกรอบนอก (silhouettes)

เส้นกรอบนอกคือ โครงสร้างเสื้อผ้า ที่ปรากฏเป็นภาพจากการมองเห็น ประกอบขึ้นจากชิ้นส่วนต่างๆ ของแบบตัด ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่นำสู่กระบวนการตัดเย็บ เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของเสื้อผ้า มีผลต่อความรู้สึกจนเกิดความพึงพอใจในการสวมใส่ (สาคร, 2553) เส้นกรอบนอกคือ มีบทบาทสำหรับการออกแบบเสื้อผ้า นอกจากจะเป็นตัวกำหนดโครงร่างภายนอกของเสื้อผ้าแล้ว เส้นกรอบนอกของเสื้อผ้าจะทำให้เกิดความประทับใจต่อผู้พบเห็น และเส้นกรอบนอกยังส่งผลต่อส่วนต่าง ๆ ของเสื้อผ้าด้วย (ศรีนวล, 2529) เส้นที่เป็นรูปร่างตัวเสื้อกรอบนอก เรียกว่า เส้นกรอบนอก เส้นที่ใช้ในการออกแบบเสื้อมีดังนี้

1.1) เส้นตรงแนวตั้ง (Vertical Lines) ให้ความรู้สึกแข็งแรง มั่นคง เป็นเส้นที่แสดงถึงความสง่างามเหมาะสำหรับคนอ้วนเตี้ย (เจียมจิต, 2546) เป็นเส้นที่นิยมกันมากในหมู่ผู้ที่ต้องการมีรูปร่างที่สูงโปร่ง (ศรีนวล, 2549)

1.2) เส้นตรงแนวนอน (Horizontal Lines) เป็นเส้นแสดงถึงความกว้าง ความสงบ ความนิ่งเฉย แบบเสื้อที่ใช้เส้นตรงแนวนอนเหมาะสำหรับคนผอมสูงซึ่งจะพรางตาให้ดูอ้วนขึ้นหรือเตี้ยลง

1.3) เส้นเอียงหรือเส้นทแยงมุม (Diagonal Lines) เป็นเส้นที่แสดงถึงความเคลื่อนไหว ไม่อยู่นิ่ง เส้นเอียงจะช่วยพรางตาได้หลายความรู้สึก เช่น ทำให้ดูสูงขึ้น เตี้ยลง อ้วนขึ้นหรือผอมลง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความยาวของเส้น และมุมของเส้นทแยงนั้น ๆ กล่าวคือเส้นทแยงมุมยาวจะช่วยให้ดูสูงขึ้น เส้นทแยงมุมสั้นจะทำให้บริเวณนั้นดูกว้าง (เจียมจิต, 2546)

1.4) เส้นโค้ง ( Curved Line ) คือเส้นที่ลากในลักษณะโค้ง เส้นโค้งให้ความรู้สึกอ่อนหวานนุ่มนวล คลายความกระด้าง ถ้าเปรียบกับธรรมชาติจะให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวไม่สงบนิ่ง นอกจากนั้นยังให้ความรู้สึกคล่องแคล่วมากขึ้นตามแนวเส้นโค้ง

## 2) เส้นในโครงสร้าง

เส้นในโครงสร้าง คือ เส้นโครงสร้างที่นำสู่กระบวนการตัดเย็บมีเส้นกรอบนอกซึ่งเป็นสิ่งสำคัญเป็นตัวกำหนดโครงสร้างภายนอกของเสื้อผ้าแล้ว เส้นโครงสร้างของเสื้อผ้าจะทำให้เกิดความประทับใจต่อผู้พบเห็น และเส้นในโครงสร้างยังส่งผลต่อส่วนต่าง ๆ ของเสื้อผ้าด้วย (ศรีนวล, 2529) เส้นโครงสร้างมีหลายรูปแบบสรุปได้ดังนี้ (ศูนย์สร้างสรรค์องค์ความรู้แฟชั่น (2556)

2.1) โครงสร้างแบบสลิม (Slim) ลักษณะรูปทรงเพรียวบางโครงสร้างพอดีตัวตามสรีระแต่เน้นรูปร่างให้มีทรวดทรงโดยเฉพาะช่วงเอวนิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อบางปานกลางและผ้าที่มีความยืดหยุ่นเพื่อเน้นรูปร่างของผู้สวมใส่ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น หากตัดเย็บเป็นชุดกระโปรงตัวกระโปรงนิยมลักษณะสอบเข้าแต่น้อยกว่าโครงสร้างแบบสกินนี่ นิยมความยาวตั้งแต่เหนือเข่าจนถึงคลุมเข่า และหากตัดเย็บเป็นกางเกงนิยมลักษณะเข้ารูปตั้งแต่สะโพกลงไปแต่ปลายขากาง

2.2) โครงสร้างแบบชีธ (Sheath) ลักษณะรูปทรงพอมเพรียวบางเหมือนปลอกมีด โครงสร้างพอดีตัวไม่เข้ารูปมากนักกระโปรงมีลักษณะตรงหรือสอบเข้าเล็กน้อยมีความยาวตั้งแต่เหนือเข่าจนถึงคลุมเข่าเท่านั้นนิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อบางจนถึงเนื้อปานกลาง และผ้าที่มีความยืดหยุ่นเช่น ผ้าชีฟองและผ้ายัดโลคร่า เป็นต้น

2.3) โครงสร้างแบบแนชเชอเรียล (Natural) ลักษณะโครงสร้างแบบพอดีตัวเป็นธรรมชาติ ช่วงบนพอดีตัวช่วงล่างบานออกเล็กน้อยตั้งแต่เอวถึงชายกระโปรงคล้ายโครงสร้างแบบเอไลน์ นิยมความยาวตั้งแต่พอดีเข่าจนถึงคลุมเข่า ตัดเย็บด้วยเนื้อผ้าปานกลาง

2.4) โครงสร้างแบบเอกซ์ไลน์ (X-Line) ลักษณะคล้ายโครงสร้างแบบฟิตแอนด์แฟลร์แม้ว่าช่วงบน และช่วงล่างมีขนาดพอดีตัวแต่ช่วงบนกว้างตั้งแต่ไหล่แคบเข้ารูปช่วงเอวกระโปรงช่วงล่างบานออกตั้งแต่เอวจนถึงชายกระโปรงโดยอาจใช้การรูดหรือย้วย ลักษณะเดียวกับความยาวตั้งแต่คลุมเข่าจนถึงหน้าแข้งตัดเย็บด้วยเนื้อผ้าปานกลางมีน้ำหนัก

2.5) โครงสร้างแบบคอรอลเอไลน์ (Corolle Line) ลักษณะโครงสร้างคล้ายกลีบไม้มีโครงเสื้อช่วงไหล่พอดีตัวขยายออกช่วงหน้าอกทำให้ดูมีอกใหญ่จากนั้นคอดเล็กลงช่วงเอวฟิตเข้ารูป และสะโพกโค้งบานออกอย่างชัดเจนคล้ายทรงโครงสร้างแบบอวาร์กลาส กระโปรงบานทรงวงกลมรอบตัวมีความยาวตั้งแต่คลุมเข่าจนถึงน่องนิยมเป็นกระโปรงจีบตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อบาง

2.6) โครงสร้างแบบเอชไลน์ (H-Line) ลักษณะเป็นทรงตัวเอชมีโครงเสื้อทรงตรงตั้งแต่ไหล่ถึงสะโพกใช้เข็มขัดหรือวัสดุอื่นคาดบริเวณเอว ลักษณะเดียวกันกับเส้นขวางกลางตัวเอชนิยมโครงเสื้อขนาดพอดีตัวผู้สวมใส่ไม่เข้ารูปหรือหลวมจนเกินไป มีความยาวคลุมเข่า นิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อปานกลาง และผ้าที่มีความยืดหยุ่นเพื่อเน้นรูปร่างของผู้สวมใส่ยิ่งขึ้น

2.7) โครงสร้างแบบเพนเซล (Pencil (Straight)) ลักษณะทรงตรงเหมือนกล่องสี่เหลี่ยมผืนผ้าหรือสี่เหลี่ยมจัตุรัสมีโครงเสื้อทรงตรงตั้งแต่ไหล่ถึงสะโพกนิยมใช้ขนาด

2.8) โครงร่างแบบทระพีซอยด์ (Trapezoid) ลักษณะรูปทรงสี่เหลี่ยมคางหมูมีลักษณะคล้ายโครงร่างแบบเอไลน์แต่เอไลน์มีโครงร่างที่พอมเพรียวกว่า นิยมปล่อยบานตั้งแต่หน้าอกเป็นต้นไปชายกระโปรงปล่อยบานออกจากร่างกายนิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อปานกลางไม่เหมาะกับผ้าที่มีน้ำหนักทั้งตัว มีความยาวตั้งแต่เหนือหัวเข่าจนถึงครึ่งหน้าแข้ง

2.9) โครงร่างแบบสแวกเกอร์ (Swagger) ลักษณะรูปทรงสี่เหลี่ยมคางหมูคล้ายโครงร่างแบบทระพีซอยด์แต่ช่วงไหล่มีความกว้างคลุมไหล่ทั้งสองข้างแบบพอดีตัวตัวเสื้อปล่อยตรงลงมาชายเสื้อแยกตะเข็บทั้งด้านหน้าและด้านหลังให้้วยบานออกรวม 11 นิ้วขึ้นไปมีความยาวตั้งแต่พอดีเข่าจนถึงคลุมเข่าตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อหนานิยมตัดเย็บเป็นเสื้อแขนยาวไม่มีตะเข็บรอยต่อระหว่างแขนกับตัวเสื้อนิยมสวมใส่ควบคู่กับกระโปรงทรงตรงสอปอดีตัวมีความยาว

2.10) โครงร่างแบบคอมบิเนชัน ฟิตติ้ง (Combination Fitting) ลักษณะรูปทรงคล้ายโครงร่างแบบสแวกเกอร์แต่ช่วงไหล่มีขนาดพอดีตัวลำตัวเสื้อปล่อยตรงลงมาชายเสื้อให้้วยบานออกเป็นโครงร่างที่เหมาะสมสำหรับผู้หญิงมีครรภ์ที่มีการขยายตัวของหน้าท้อง และเล็กลงหลังคลอดบุตร เพราะโครงร่างนี้ช่วงเอวมีการรูดย่างยืดระหว่างเกล็ดใต้ทรงทำให้ช่วงเอวคอดลงแต่สามารถหดและขยายได้ นิยมอำพรางรอยรูดยช่วงเอวโดยการแทรกเข็มขัดเอาไว้ที่เกล็ดใต้ทรงหรือตะเข็บข้าง มีความยาวตั้งแต่พอดีเข่าจนถึงคลุมเข่าตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อปานกลาง

2.11) โครงร่างแบบแอมเพิล (Ample) ลักษณะรูปทรงไม่มีโครงสร้างกว้างคลุมไหล่ทั้งสองข้างจากนั้นพองตัวออกกว้างปกคลุมทั่วร่างกายช่วงบน นิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อเบาไม่มีน้ำหนักมีความยาวตั้งแต่พอดีเข่าจนถึงพื้น

2.12) โครงร่างแบบเอไลน์ (A-Line) โครงร่างนี้เป็นโครงร่างที่ได้รับความนิยมมากที่สุดเป็นโครงสร้างที่ Christian Dior คิดค้นขึ้นต่อจากเอไลน์ ลักษณะรูปทรงส่วนบนเข้ารูปพอดีตัวจนถึงรูปปิดเพื่อเน้นสรีระให้ชัดเจนด้วยคอร์เซ็ต (Corset) ส่วนใหญ่มีการตัดต่อตะเข็บช่วงสะโพกบนกระโปรงบานออกตั้งแต่สะโพกลงมาลักษณะเดียวกับตัวเอหรือสามเหลี่ยมมีความยาวตั้งแต่เหนือเข่าจนถึงพื้นนิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อปานกลาง

2.13) โครงร่างแบบเต็นท์ (Tent) ลักษณะรูปทรงแบบสี่เหลี่ยมคางหมูมีขนาดกว้างกว่าโครงร่างแบบทระพีซอยด์โครงสร้างหลวมตั้งแต่ไหล่ลงมา ชายกระโปรงปล่อยบานเต็มตัวเพื่อให้สามารถสวมใส่ กระโปรงที่มีความบานไว้ด้านในอีกชั้น ด้านหลังมีขนาดกว้างกว่าด้านหน้ามีความยาวตั้งแต่เหนือเข่าจนถึงหน้าแข้ง ในอดีตนิยมตัดเย็บเป็นเสื้อโค้ทมีปก

2.14) โครงร่างแบบลอง ทอร์โซ (Long Torso) ลักษณะโครงร่างเป็นแบบลำตัวยาวหลวมไม่เน้นรูปร่างส่วนใหญ่ขยับเส้นเอวลงมาอยู่บริเวณสะโพกล่าง บางแบบอาจพิตที่สะโพกล่างพอดีหรือทำให้เกิดการกระตุ่งขึ้นทำให้ลำตัวดูหลวมยิ่งขึ้นแต่ก็ไม่พิตพอดีตัว ท่อนล่าง

2.15) โครงร่างแบบทูนิค (Tunic) ลักษณะทรงตรงตั้งแต่ไหล่ปล่อยยาวลงมาถึงช่วงระหว่างสะโพกและข้อเท้า สำหรับชุดกลางวันนิยมความยาวตั้งแต่คลุมสะโพกจนถึงเหนือเข่าตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อบางมีน้ำหนักนิยมนวมใส่ควบคู่กับกางเกงขาสั้นหรือกางเกงขายาว

2.16) โครงร่างแบบวีไลน์ (V-Line) ลักษณะเป็นทรงตัววีมีโครงเสื้อช่วงบนกว้างคลุมไหล่ทั้งหมดและค่อย ๆ สอบแคบลงจนถึงชายกระโปรง นิยมความยาวตั้งแต่พอดีเข่าจนถึงคลุมเข่าตัดเย็บด้วยผ้าได้หลากหลายเนื้อ

2.17) โครงร่างแบบวายไลน์ (Y-Line) เป็นโครงสร้างที่ Christian Dior คิดค้นขึ้นต่อจากโครงร่างแบบเอไลน์แบบกลับหัวจึงมีลักษณะเป็นทรงคล้ายตัววายมีโครงเสื้อช่วงไหล่กว้าง และค่อย ๆ สอบแคบพอดีตัวที่บริเวณเอวนิยมตัดเย็บเป็นเสื้อแขนยาวกระโปรงพอดีตัวนิยมความยาวตั้งแต่พอดีเข่าจนถึงคลุมเข่าตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อหนานุ่ม และผ้าเนื้อเบา

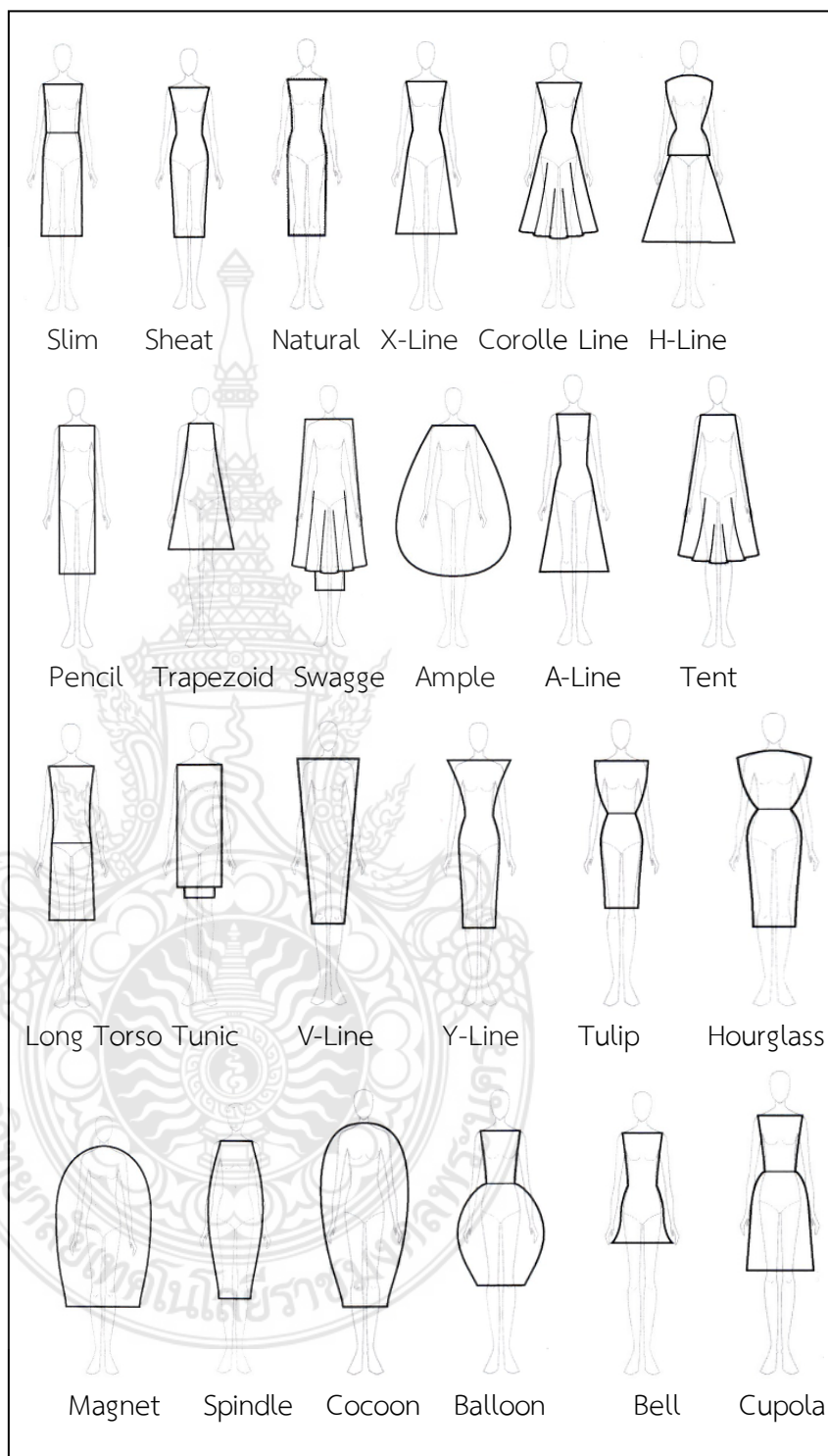
2.18) โครงร่างแบบทิวลิป (Tulip) ลักษณะรูปทรงดอกทิวลิปมีโครงสร้างช่วงบนเน้นไหล่เล็กน้อยพองขยายช่วงหน้าอกจากนั้นเน้นพิตพอดีช่วงเอว และช่วงล่างเป็นกระโปรงขนาดพอดีตัว ปลายกระโปรงสอบเข้าเล็กน้อยเพื่อให้ผู้สวมใส่ดูมีรูปร่างดี และเอวเล็กน้อยนิยมความยาวตั้งแต่เหนือเข่าจนถึงพื้นตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อเบาและผ้าเนื้อปานกลาง

2.19) โครงร่างแบบอวาร์กลาส (Hourglass) ลักษณะรูปทรงนาฬิกาทรายมีโครงสร้างคล้ายโครงร่างแบบทิวลิปแม้ว่าช่วงบน และช่วงล่างพอดีตัวแต่มีความกว้างมากกว่าและไม่เน้นช่วงไหล่ ส่วนใหญ่นิยมให้ช่วงบน และช่วงล่างพองมากกว่ารูปร่างของผู้สวมใส่จริงเน้นพิตพอดีช่วงเอว มีความยาวตั้งแต่คลุมเข่าจนถึงหน้าแข้งตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อเบา

2.20) โครงร่างแบบแมกเนท (Magnet) ลักษณะโครงร่างคล้ายแม่เหล็กรูปเกือบม้าท่อนบนหลวมแล้วสอบเข้าช่วงชายกระโปรง กระโปรงมีความยาวตั้งแต่คลุมเข่าจนถึงหน้าแข้งมีโครงสร้างที่ใหญ่กว่าผู้สวมใส่นิยมใช้โครงร่างนี้สำหรับเสื้อคลุมชั้นนอก และตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อหนานุ่ม และผ้าเนื้อปานกลางโดยแทรกใยสังเคราะห์ไว้ด้านใน

2.21) โครงร่างแบบไคท์ (Kite) ลักษณะโครงร่างคล้ายวุ้นหรือรูปหกเหลี่ยมท่อนบนหลวมแล้วสอบเข้าพอดีกับชายกระโปรงรอบขา นิยมความยาวตั้งแต่หน้าขาจนถึงคลุมเข่าตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อปานกลาง และผ้าเนื้อเบา โครงสร้างมีขนาดใหญ่กว่าผู้สวมใส่ค่อนข้างมากแต่ไม่ใหญ่เท่าโครงร่างแบบแมกเนท

2.22) โครงร่างแบบโคคอน (Cocoon) ลักษณะโครงร่างคล้ายรังไหม โครงสร้างที่ขนาดใหญ่กว่าผู้สวมใส่ค่อนข้างมากแต่ไม่ใหญ่เท่าโครงร่างแบบแมกเนทแม้ว่าช่วงบนหลวมเหมือนโครงร่างแบบแมกเนทแต่ช่วงล่างค่อย ๆ สอบเข้าจนถึงชายกระโปรงคล้ายโครงร่างแบบไคท์ มีความยาวตั้งแต่คลุมเข่าจนถึงหน้าแข้งนิยมตัดเย็บด้วยผ้าเนื้อหนานุ่ม และผ้าเนื้อปานกลางโดยแทรกใยสังเคราะห์ไว้ด้านใน



ภาพที่ 2.29 โครงสร้างเงามาตรฐาน

ที่มา : ศูนย์สร้างสรรค์องค์ความรู้แฟชั่น (2556)

2.4.2.2 สี (Colour) หมายถึง หลักการใช้สีบนเสื้อผ้ามีวัตถุประสงค์เพื่อความรู้สึก ตื่นตาไม่น่าเบื่อ สีสมีความเกี่ยวข้องกับอารมณ์ ความรู้สึก การเลือกสีเพื่อนำมาใช้ในการออกแบบ เสื้อผ้าควรนำอิทธิพลของสี และความรู้เรื่องทฤษฎีสีมาใช้ควบคู่การพิจารณาเพื่อให้เสื้อผ้า (จิตรพี, 2549) ดังกล่าวมีความสวยงามเกิดความสนใจต่างๆตามอิทธิพลของสี เช่น สดชื่น ร้อน ตื่นเต้น เศร้า การเลือกสีเพื่อนำมาใช้ในการออกแบบเสื้อผ้าเสริมบุคลิกทำให้เป็นที่ประทับใจ (เจียมจิต, 2546)

#### 1) อิทธิพลของสี และทฤษฎีสี

การเลือกสีเพื่อนำมาใช้ในการออกแบบตกแต่งเสื้อผ้าการพิจารณา ควบคู่ทฤษฎีสีใช้เพื่อให้ส่งเสริมลดทอนเสื้อผ้ามีความสวยงามมีรายละเอียด หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสีที่ใช้บน เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1) แฟชั่นคัลเลอร์ (Fashion Color) หมายถึงสมัยนิยมของสีงาน ออกแบบเสื้อไม่นิยมนำสีเบี่ยงต้นมาใช้กับเสื้อผ้าสีเบี่ยงต้น ได้แก่ สีแดง สีเหลือง สีน้ำเงิน สีเขียว สีส้ม และสีม่วงเท่านั้น ดังนั้นควรนำสีที่ลดค่าความเข้มหรือเพิ่มความเข้มของสี

1.2) สเตเปิลคัลเลอร์ (Staple Color) หมายถึงสีใด ๆ ก็ตามที่ใช้ ร่วมกับสีต่าง ๆ แล้วเกิดความผสมผสานไปกันได้เสมอ (Staple Color) ของประเทศเขตร้อนคือสีขาว

1.3) แฟลร์คัลเลอร์ (Flair Color) หมายถึงสีใด ๆ ที่ทำหน้าที่เน้น

1.4) แฟลร์แอกเซสเซอรี (Flair Accessories) หมายถึงผ้าพันคอ คอ ปก ขอบปลายแขน เข็มขัด เครื่องประดับ หมวกทำหน้าที่เน้นให้เกิดจุดเด่นในเสื้อผ้า

1.5) สแตนดาร์ดแอกเซสเซอรี (Standard Accessories) หมายถึง รองเท้า กระเป๋า ถุงมือ ถ้าทั้ง 3 สิ่งทำจากวัสดุชิ้นเดียวกันที่เรียกว่า ยูนิท (Unir) ของทั้ง 3 สิ่งไม่ จำเป็นต้องทำจากวัสดุชนิดเดียวกันเสมอไป แต่ถ้าใช้รองเท้า กระเป๋าเป็นสเตเปิลคัลเลอร์ (Staple Color) จะสามารถใช้กับเสื้อผ้าได้ทุกประเภท

1.6) เพอร์ซันนอลลิตี (Personality Area) หมายถึงบริเวณทั้งหมดซึ่ง รวมทั้งศีรษะ และลำคอเป็นบริเวณที่ควรเน้นให้เกิดจุดเด่นบนเสื้อผ้า

1.7) รีเลตเตดคัลเลอร์ (Related Color) หมายถึงสีร่วม เช่น เสื้อสีส้ม มีสีม่วงกับสีแดงเป็นสีร่วม สีม่วงกับสีเขียว มีสีน้ำเงินเป็นสีร่วม

1.8) อันรีเลตเตดคัลเลอร์ (Unrelated Color) หมายถึงสีสองสีที่ไม่มีสี ร่วมกัน เช่น สีเหลืองกับสีม่วงไม่มีสีร่วม สีเขียวกับสีแดงไม่มีสีร่วม

#### 2) การเลือกใช้สี

2.1) การใช้สีใกล้เคียงหรือสีกลมกลืน (Harmony) คือการเลือกใช้สี ในวรรณะเดียวกันแต่ค่าสีต่างกันเช่นเลือกใช้วรรณะสีเขียวคู่กับสีฟ้าเป็นต้นหรืออาจเลือกใช้สีที่

อยู่ใกล้เคียงกันในวงจรสีก็ได้เช่นสีเขียวกับสีเหลืองเป็นต้นการใช้สีกลมกลืนมักนิยมใช้ค่าสีสว่างมากกว่าสีมืดบนพื้นที่ส่วนใหญ่เราสามารถนำสองสีมาใช้คู่กันได้โดยประมาณ 50:50% แบบเส้นที่ใช้สีกลมกลืนให้ความรู้สึกสวยเรียบสบายตา (จิตรพี, 2549)

2.2) การใช้สีตรงข้ามหรือสีตัดกัน (Contrast) แบบเส้นที่ใช้สีตรงกันข้ามจะสวยงามต้องนำมาใช้ให้ถูกสัดส่วนซึ่งสามารถทำได้หลายวิธีดังนี้การใช้สีตรงกันข้ามเท่ากันในเส้นผ้าย้อมทำให้เส้นผ้าไม่สวยต้องใช้ให้สีใดสีหนึ่งมีจำนวนมากอีกสีหนึ่งมีจำนวนน้อยในอัตราส่วน 20:80% ถ้าต้องการใช้สีตัดกัน 2 สีในเนื้อที่จำนวนเท่ากันคือ 50:50% ก็ใช้ได้โดยลดค่าความเข้มของสีใดสีหนึ่งลงเช่นแทนที่จะใช้สีเขียวกับสีแดงให้ลดค่าความเข้มของสีแดงลงมาใช้สีเขียวกับสีชมพูหรือการระบายสีถ้าจะใช้สีเขียวคู่กับสีแดงเราอาจลดความสดใสของสีเขียวได้โดยการนำสีแดงมาผสมลงบนสีเขียวชนิดหนึ่งจะทำให้สีเขียวลดค่าความสดใสลงเป็นต้นส่วนการใช้สีตรงกันข้าม 2 สีในแบบเส้นอาจทำให้มองดูบาดตาแก้ไขได้โดยใช้สีดำหรือสีเข้มอื่นๆมาคั่นกลางระหว่างสีตัดกัน 2 สีจะทำให้ดูสวยงาม (จิตรพี, 2549)

2.3) การใช้สีให้เหมาะกับฤดูกาลคือต้องเลือกใช้สีให้ตัดกับสิ่งแวดล้อมในฤดูนั้นเช่นฤดูร้อนสิ่งแวดล้อมมักเป็นสีอุ่นทำให้เกิดความรู้สึกแห้งแล้งสีของเครื่องแต่งกายควรเป็นสีเย็นและให้ความรู้สึกสดชื่นเช่นสีเขียวใบไม้อ่อนสีครามสีเขียวปนเหลือง ฯลฯ ถ้าในฤดูหนาวให้เลือกใช้เสื้อผ้าสีอุ่นเช่นน้ำตาลแก่ดำแดงเข้มเป็นต้น (จิตรพี, 2549)

2.4) การเลือกใช้สีให้เหมาะกับเวลา และโอกาสไม่มีกฎตายตัวแต่จะขอยกตัวอย่างการใช้อย่างถูกต้องเหมาะสมเช่นสีน้ำเงินสีกรมท่าเหมาะกับชุดทำงานหรือชุดพิธีการสีเหลืองเหลืองแกมเขียวสีชมพูเหมาะกับชุดในโอกาสพักผ่อนสีส้มสีเหลืองแดงชาดเหมาะกับโอกาสพบปะสังสรรค์ความสนุกสนานรื่นเริงสีทางนกกยูงน้ำเงินแกมเขียวเมื่อได้รับเชิญไปเป็นเกียรติสีส้มสีเหลืองเมื่อไปเที่ยวทางเรือสีน้ำเงินสีแดงชาดสีเลือดนกเมื่อไปเที่ยวทางบกชุดใส่ไปทำงานควรใช้สีสุภาพสีอ่อนสดใสถ้าใช้สีเข้มควรเป็นสีที่ถูกลดค่าความเข้มให้หม่นลงชุดใส่ไปงานกลางคืนควรใช้สีสดๆสีเข้มสีใสบางการใช้สีหม่นในเวลากลางคืนก็ไม่เหมาะสมเพราะจะทำให้รู้สึกหดหู่ใจยกเว้นในโอกาสที่เป็นพิธีการที่ไม่ใช่งานรื่นเริง (จิตรพี, 2549)

2.5) การใช้สีให้เหมาะกับรูปร่างรูปร่างอ้วนเตี้ยผิวดำและผิวขาวผิวดำควรเลือกใช้สีค่อนข้างสว่างเป็นกลาง และสีเข้มถ้าจะใช้สีสดควรใช้สีสดประมาณ 10-30% บนเสื้อผ้าสีอ่อนสว่างหรือขาวประมาณ 30-40% เหตุผลเพราะพื้นสีอ่อนจะสะท้อนสีผิวออกมาบิตัวสีเข้มให้ดูหดตัวลงจะพรางตาให้ดูผอมลงผิวขาวใช้ได้เกือบทุกสีทั้งสีสดใสสีสดเข้ม และสีหม่นส่วนสีอ่อนสว่างควรใช้ปริมาณน้อยเพราะจะทำให้ดูอ้วนขึ้นรูปร่างท้วมสูงผิวดำและผิวขาวผิวดำควรใช้สีกลางๆไม่ใช้สีสดหรือสีเข้มมากไปถ้าจะใช้สีสดหรือสีอ่อนสดใสมาผสมควรใช้ประมาณ 10-30% ผิวขาวใช้ได้ทุกสีไม่จำกัดรูปร่างเล็กผิวดำและผิวขาวผิวดำควรใช้สีกลางสีสว่างถ้าจะใช้สีสดหรือสีอ่อนสดใส

มาผสมควรใช้ปริมาตร 10-30% ผิวขาวใช้ได้ทุกสีไม่จำกัดรูปร่างผอมสูงผิวดำและผิวขาวผิวดำควรใช้สีค่อนข้างสว่างสีกลางถ้าใช้สีสดสีอ่อนประมาณ 10-30% ดูกระป๋องแปรข้างผิวขาว

2.6) เทรนด์สีที่ใช้ในการออกแบบ สีมียุทธศาสตร์สำคัญในด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ เพื่อที่จะตอบสนองกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายมากที่สุด การใช้เทรนด์สีเพื่อการออกแบบจึงมีความสำคัญ เพราะเป็นตัวกำหนดขอบเขตของการใช้สีของผลิตภัณฑ์ และสามารถสื่อให้เห็นถึงแนวโน้มของสีที่จะนำไปใช้ในปีถัดไป (สุริรัตน์, 2554)

### 2.4.3 ลักษณะโทนสี

ลักษณะโทนสีที่นิยมใช้ในการออกแบบเสื้อผ้าสำหรับสตรีแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

2.4.3.1 โทนสีอ่อนนุ่ม (Soft Tones) ประกอบด้วย สีครีม สีขาว สีน้ำตาล สีน้ำตาล สีฟ้า สีชมพูหวาน ม่วงน้ำเงิน และสีม่วง ส่วนสีอื่นๆ ถ้าหนักไปทางสีน้ำเงิน และสีเขียวก็เป็นสีวรรณะเย็น ดังเช่น สีเทา สีดำ สีเขียวแก่ เป็นต้น จะสังเกตได้ว่าสีเหลือง และสีม่วงอยู่ทั้งวรรณะร้อน และวรรณะเย็น ถ้าอยู่ในกลุ่มสีวรรณะร้อนก็ให้ความรู้สึกร้อน และถ้าอยู่ในกลุ่มสีวรรณะเย็นก็ให้สีกลุ่มนี้เมื่อนำมาใช้ จะให้ความรู้สึกสดชื่น นุ่มนวลสบายตา



ภาพที่ 2.30 โทนสีอ่อนนุ่ม (Soft Tones)

ที่มา: ศูนย์สร้างสรรค์องค์ความรู้แฟชั่น (2556)

2.4.3.2 โทนสีเย็น (Cool Tones) ประกอบด้วย สีเหลือง สีเขียวเหลือง สีเขียว สีน้ำเงิน สีม่วงน้ำเงิน และสีม่วง ส่วนสีอื่นๆ ถ้าหนักไปทางสีน้ำเงินและสีเขียวก็เป็นสีวรรณะเย็นดังเช่น สีเทา สีดำ สีเขียวแก่ เป็นต้น จะสังเกตได้ว่าสีเหลือง และสีม่วงอยู่ทั้งวรรณะร้อน และวรรณะเย็น ถ้าอยู่ในกลุ่มสีวรรณะร้อนก็ให้ความรู้สึกร้อน สีกลุ่มนี้เมื่อนำมาใช้ จะให้ความรู้สึก สดชื่น ปลอดภัย เย็นสบาย อิศระ และเป็นธรรมชาติ





ภาพที่ 2.31 โทนสีเย็น (Cool Tones)

ที่มา: ศูนย์สร้างสรรค์องค์ความรู้แฟชั่น (2556)

2.4.3.3 โทนสีกลาง (Neutral Tones) สีที่เข้าได้กับสีทุกสี สีกลางในวงจрсี มี 2 สี คือ สีน้ำตาล กับ สีเทา เกิดจากสีตรงข้ามกันในวงจрсีผสมกัน ในอัตราส่วนที่เท่ากัน สีน้ำตาลมีคุณสมบัติที่สำคัญ คือ ใช้ผสมกับสีอื่นแล้วจะทำให้สีนั้น ๆ เข้มขึ้นโดยไม่เปลี่ยนแปลงค่าสีถ้าผสมมาก ๆ เข้าก็จะกลายเป็นสีน้ำตาล สีเทา เกิดจากสีทุกสี ๆ สีในวงจрсีผสมกัน ในอัตราส่วนเท่ากัน สีเทามีคุณสมบัติที่สำคัญ คือ ใช้ผสมกับสีอื่น ๆ แล้วจะทำให้ มีด หมน ใชในส่วนที่เป็นเงา ซึ่งมีน้ำหนักอ่อนแก่ในระดับต่าง ๆ สีกลุ่มนี้เป็นสีที่ให้ความรู้สึกราบเรียบ สะอาดตาความรู้สึกนิ่ง เรียบร้อย



ภาพที่ 2.32 โทนสีกลาง (Neutral Tones)

ที่มา: ศูนย์สร้างสรรค์องค์ความรู้แฟชั่น (2556)

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบ คือการกำหนดความนึกคิดที่ผู้ออกแบบต้องการแสดงออก โดยใช้กระบวนการศิลปะและทฤษฎีต่าง ๆ เพื่อให้เกิดสิ่งใหม่หรือการแก้ไขสิ่งเดิมให้ดีขึ้น และมีความเหมาะสมในการใช้งานยิ่งขึ้น ซึ่งต้องประมวลความคิดหลายด้าน เช่น กลุ่มเป้าหมาย องค์ประกอบการออกแบบ รูปร่าง รูปทรง เส้น สี ความสมดุล เพื่อให้ได้ความลงตัวเกิดขึ้นกับผลิตภัณฑ์ นอกจากนี้ได้กำหนดโทนสีของการออกแบบเส้นกรอบนอก และโทนสีเพื่อกำหนดแนวทางการออกแบบ และกำหนดโทนสีที่นำมาใช้คือ โทนสีอ่อนนุ่ม (Soft Tones) ประกอบด้วย สีเทา สีชมพูหวาน สีกลุ่มนี้เมื่อนำมาใช้ เหมาะสำหรับที่จะนำมาออกแบบชุดทำงานสตรีเป็นอย่างดีจะให้ความรู้สึกสุขุม สดชื่น นุ่มนวลสบายตา ส่งเสริมให้ลดความเครียดด้วยการตกแต่งจากการตีเกล็ด

## 2.5 ความรู้เรื่องการเพิ่มมูลค่าผลผลิตและออกแบบเสื้อผ้า

การเพิ่มมูลค่าผลผลิตและออกแบบเสื้อผ้าหมายถึง การสร้างสรรค์คุณค่ากลยุทธ์สำคัญในการเสริมสร้าง(Value Creation) ความสามารถในการแข่งขันให้แก่ธุรกิจ ในยุคที่ต้องขับเคลื่อนด้วยทุนสมอง สติปัญญา และความคิดสร้างสรรค์ แทนการแข่งขันด้วยการใช้ความได้เปรียบด้านวัตถุดิบ แรงงาน และความสามารถในการผลิต ตามแนวคิดเดิมของระบบเศรษฐกิจอุตสาหกรรมการผลิตจำนวนมาก (Mass Production) ซึ่งกำลังหมดสมัยไม่สามารถแข่งขันได้ในปัจจุบัน การสร้างสรรค์คุณค่า หรือ Value Creation มีความแตกต่างจาก Value Added ซึ่งเป็นค่าที่เราคุ้นเคยกันมานานทั้งในด้านความหมายและแนวคิด (สถาบันพัฒนาSMEs, 2560)

### ตารางที่ 2.1 ความหมายการสร้างสรรค์คุณค่า

|                |   |
|----------------|---|
| Value Creation | คือกระบวนการที่ให้ความสำคัญกับผู้บริโภค ด้วยการเพิ่มคุณค่าซึ่งได้มาจากทุนสร้างสรรค์ต่างๆ เช่น ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ทรัพยากรธรรมชาติ นวัตกรรม หรือเทคโนโลยี เข้าไปในผลิตภัณฑ์หรือบริการ และทำให้เกิดความนิยม การยอมรับจากผู้บริโภค |
| Value Added    | เน้นการเพิ่มมูลค่า เข้าไปในแต่ละขั้นตอนของ Value Chain ซึ่งเป็นเรื่องของผู้ประกอบการมากกว่าผู้บริโภค  |

### ตารางที่ 2.1 ความหมายการสร้างสรรค์คุณค่า

ที่มา: สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2560)

### 2.5.1 การยกระดับคุณค่า (Value Up)

กระบวนการในการสร้างสรรค์คุณค่าอันจะนำไปสู่มูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์หรือบริการ (Value Creation) ช่วยยกระดับความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจให้สูงขึ้นสร้างภูมิคุ้มกันจากการลอกเลียนแบบ และการตัดราคา รวมทั้งปรับตำแหน่งของธุรกิจสู่ตำแหน่งที่สามารถเป็นผู้กำหนดราคาได้ตามความเหมาะสม นำมาซึ่งรายได้ และผลกำไรที่เพิ่มขึ้นการยกระดับคุณค่าให้ความสำคัญกับการค้นหาคุณค่าที่แท้จริงของทุนหรือจุดแข็งของผู้ประกอบการ นำมาสร้างสรรค์ให้เกิดความโดดเด่น แตกต่าง ทั้งในด้านรูปรูปร่าง ความสวยงาม ประโยชน์ใช้สอย หรือการตอบสนองอารมณ์ความรู้สึก โดยมุ่งสร้างความพึงพอใจและตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายทั้งความต้องการพื้นฐานและความต้องการเฉพาะที่ยังไม่เคยได้รับการตอบสนอง (Unmet Demand) ความสำเร็จของการยกระดับคุณค่า อยู่ที่การสร้างสมดุลที่ติระหว่างสิ่งที่เกิดขึ้นเป็น “คุณค่าเพิ่ม” ที่ผู้บริโภคจะได้รับ และ “มูลค่าเพิ่ม” ที่ผู้ประกอบการคาดหวัง อันจะนำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาธุรกิจที่ยั่งยืนต่อไป ตัวอย่างการยกระดับคุณค่าจากผ้าหมักโคลนย้อมสีธรรมชาติ ชื่อแบรนด์เดิม แก่นเข เพกาปรับสู่ชุดผลิตภัณฑ์ผ้าพันคอ ผ้าคลุมไหล่ร่วมสมัย คอลเลคชั่น “Nature” ชื่อแบรนด์ใหม่ Peka ภายใต้แนวคิดการส่งมอบความเป็นธรรมชาติ ภูมิปัญญา และความร่วมสมัยมาสู่ลูกค้าคนพิเศษ โดยนำความโดดเด่นของการย้อมสีธรรมชาติ การสร้างลวดลายการทอด้วยรูปรูปร่างธรรมชาติ บวกกับการเพิ่มเสน่ห์ให้กับปลายผ้าที่ได้จากรูปร่างของเมล็ดพืชหรือลายของฝักมะขาม แก่นเข เพกา-ผลิตภัณฑ์ผ้าย้อมสีธรรมชาติ ของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มทอผ้าดั้งเดิมบ้านหนองสูง จ.มุกดาหารสร้างสรรค์และต่อยอดจากภูมิปัญญาท้องถิ่นและวิถีชีวิตของชาวบ้าน โดยยังคงรักษาคุณค่าความงามและความประณีตของงานศิลปหัตถกรรมดั้งเดิม ผ่านการประยุกต์และพัฒนาทักษะการย้อมสีธรรมชาติที่ได้จากธรรมชาติรอบตัวตามฤดูกาลทั้งพืช ผัก ผลไม้ในท้องถิ่น ไปจนถึงรากของต้นไม้มาเป็นแหล่งกำเนิดของโทนสีต่างๆ โดยเฉพาะเฉดสีที่โดดเด่นอย่างเฉดสีพาสเทล นอกจากนี้ยังมีเทคนิคการหมักโคลนที่สามารถสร้างนวัตกรรมการย้อมผ้าแบบใหม่ ทำให้ผ้ามีความนุ่ม มีกลิ่นหอมละมุนของดิน ผสานกับการสร้างลวดลายจากการทอมือสร้างเป็นสินค้าแฟชั่น ประเภทผ้าพันคอและผ้าคลุมไหล่ “แก่นเข เพกา” ให้ความสำคัญกับการรับรู้ของผู้บริโภคควบคู่ไปกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพสอดคล้องกับวิถีชีวิตและสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความพึงพอใจที่มาของการสร้างแบรนด์ โดยใช้กลยุทธ์ปรับเพิ่มชื่อแบรนด์ใหม่ในผลิตภัณฑ์ที่เน้นการพัฒนาคุณภาพ (สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2560)

## 2.6 ความรู้เกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Perferences) ได้มีผู้ให้ความหมายและแนวคิดไว้ต่างกันหลายความหมาย ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “พึง” เป็นคำช่วยกริยาอื่น แปลว่า ควร เช่น พึงใจ หมายความว่าพอใจชอบใจ

Portor และ Lawler (1968) ได้ศึกษาความพึงพอใจในงานว่า หมายถึงระดับของความสอดคล้องระหว่างความคาดหวังของบุคคล และสิ่งตอบแทนที่บุคคลนั้นได้รับจริง ๆ

ประเสริฐ (2531) กล่าวถึง ความพึงพอใจในการสร้างของที่ระลึกว่า หมายถึงผลงานที่ถูกกำหนดขึ้นมา เพื่อประโยชน์ ความปลอดภัย คุณค่าความงดงาม ความสะดวกสบายในการใช้ กำหนดให้มีโครงสร้าง และลดทอน ตกแต่งความพอใจ รูปแบบของการสร้างของที่ระลึก

คำจำกัดความของคำว่า ความพึงพอใจที่มีต่อสินค้าหัตถกรรมประเภทของที่ระลึก หมายถึง ปัจจัยเป็นตัวกำหนดอุปสงค์ (ความต้องการ) โดยรวมปัจจัยด้านกายภาพ คู่กับปัจจัยด้านรสนิยม ตลอดจนปัจจัยด้านราคา (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534)

ความพึงพอใจเป็นความพอใจที่เกิดขึ้นกับผู้บริโภคจากการได้มาได้ใช้ได้บริโภคหรือผลประโยชน์จากสินค้าและบริการ ดังนั้น ความพึงพอใจจึงเป็นสิ่งที่มียู่ในตัวสินค้าและบริการ ในรูปของความสามารถในการบำบัดความต้องการของผู้บริโภคซึ่งที่มาและสาเหตุของการเกิดอาจมีสิ่งจะมีทั้งที่เป็นรูปธรรมและส่วนที่เป็นนามธรรมเรื่องของอรรถประโยชน์จึงเกี่ยวข้องกับรสนิยมแผนความพอใจ และความนึกคิดส่วนบุคคล (นราทิพย์, 2554)

ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่บุคคลมีต่อความคาดหวัง ถ้ารู้สึกสอดคล้องกับความคาดหวัง หรือความคิดในสิ่งที่ต้องการก็จะเกิดความพึงพอใจ และตรงกันข้าม ถ้าไม่ตอบสนองตามที่ต้องการก็ไม่เกิดความพึงพอใจในสิ่งนั้น

## 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กมลภัทร์ (2543) วิจัยเรื่อง การออกแบบเสื้อผ้าสตรีวัยทำงานที่มีส่วนประกอบของผ้าทอพื้นเมืองจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ลักษณะผ้าทอพื้นเมืองของจังหวัดเชียงใหม่เป็นผ้าทอของชาวพื้นราบ และผ้าทอของชาวเขามีสีผ้าพื้น ผ้าทอเป็นลวดลาย ผ้าทอตกแต่งด้วยวัสดุต่าง ๆ ส่งผลต่อแนวทางการออกแบบเสื้อผ้าสตรีวัยทำงาน คือ การเลือกลวดลายและสีสันทันให้เหมาะสมกับเสื้อผ้าแต่ละรูปแบบ ความงามและประโยชน์ใช้สอย โอกาสในการสวมใส่สวยและลักษณะรูปร่างเนื่องจากรูปร่างของแต่ละคนไม่เหมือนกัน นักออกแบบต้องรู้จักการแก้ไขสภาพรูปร่างที่บกพร่องให้สวยงาม

ไอรดา (2557) วิจัยเรื่องการออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกปีป จังหวัดพิษณุโลก การออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกปีป จังหวัดพิษณุโลก มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรี

ด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอลายดอกปืบ จังหวัดพิษณุโลก 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรี จากผ้าทอลายดอกปืบ ด้วยเทคนิคการจับจีบ จังหวัดพิษณุโลก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คือกลุ่มสตรีวัยทำงานจากหน่วยงานราชการในจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 250 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม และผลิตภัณฑ์ต้นแบบชุดทำงานสตรีที่ตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบ จำนวน 12 ชุด ประกอบด้วยชุดติดกัน เสื้อคลุม กระโปรง และกางเกง โดยใช้วิธีแจกแบบสอบถามแบบไม่เจาะจง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป มีสถานภาพสมรส มีระดับการศึกษาปริญญาโท มีตำแหน่งหน้าที่พนักงาน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001 บาทขึ้นไป ส่วนใหญ่เคยซื้อและเคยใช้ เสื้อผ้าหรือเครื่องแต่งกายจากผ้าทอลายดอกปืบ เหตุผลในการตัดสินใจเลือกซื้อชุดทำงาน คือ ซื้อเมื่อชอบ ความถี่ในการซื้อ คือ ซื้อทุกเดือน และราคาของชุดทำงานที่เลือกซื้อมีราคา 500-1,000 บาทต่อตัว ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อชุดทำงานสตรี พบว่า ชุดติดกัน แบบที่ 2 ได้รับความพึงพอใจเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ แบบที่ 1 และแบบที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 4.11 4.25 และ 4.05 ตามลำดับ เสื้อคลุม แบบที่ 3 ได้รับความพึงพอใจเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ แบบที่ 2 และแบบที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.16 3.97 และ 3.85 ตามลำดับ กระโปรง แบบที่ 1 ได้รับความพึงพอใจเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ แบบที่ 3 และแบบที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 4.20 4.17 และ 4.15 ตามลำดับ กางเกง แบบที่ 3 ได้รับความพึงพอใจเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ แบบที่ 2 และแบบที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.28 4.17 และ 4.15 ตามลำดับซึ่งพบว่าทุกแบบ ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ปุยฟ้า (2550) วิจัยเรื่องการตกแต่งชุดลำลองด้วยการตีเกล็ดและจีบจากหนังเทียม เพื่อให้เกิดแนวคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ในการออกแบบและทำการศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อชุดลำลองที่ตกแต่งด้วยการตีเกล็ดและจีบจากหนังเทียม จากการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจส่วนใหญ่ อยู่ในระดับดีมากความสวยงามของชุดอยู่ในระดับดีมากร้อยละ 48 ความเหมาะสมในการเลือกใช้อายุอยู่ในระดับดีมากร้อยละ 40 ความเหมาะสมของการเลือกในใช้สีอยู่ในระดับดีมากร้อยละ 54 ซึ่งความคิดริเริ่มสร้างสรรค์อยู่ในระดับดีร้อยละ 58 ความเหมาะสมของเกล็ดและจีบบนชุดอยู่ในระดับดีร้อยละ 46 รูปแบบโดยรวมของชุดลำลองอยู่ในระดับดีร้อยละ 62 จากผลการตอบแบบสอบถามพบว่าผู้บริโภคมีความพึงพอใจ โดยเรียงลำดับจากมากที่สุดไปน้อยที่สุดคือชุดที่ 3 ชุดที่ 1 และชุดที่ 2 และชุดที่เหมาะสมจะนำมาเป็นชุดลำลองมากที่สุดคือชุดที่ 3

เกื้อกูล (2543) วิจัยเรื่อง คุณลักษณะผ้าไทยตามความต้องการของนักออกแบบเสื้อผ้า พบว่า พฤติกรรมการนำผ้าไทยไปใช้ในการตัดเย็บเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายส่วนใหญ่จะใช้ไหมและฝ้าย ด้านปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการของนักออกแบบ คือ คุณภาพของผ้า ด้านปัญหาที่นักออกแบบพบเมื่อนำผ้าไทยไปใช้ คือ ความกว้างของผืนผ้า ความคงทนของสี(ตก/ซีด)ความหนาแน่นสม่ำเสมอในการทอผืนผ้า และคุณลักษณะของผ้าไทยตามความต้องการของนักออกแบบเสื้อผ้า คือ ต้องการให้มีการปรับปรุงในด้านคุณภาพของสีที่ใช้อยู่ ความกว้างของหน้าผ้า ความหนาแน่นสม่ำเสมอในการทอ ควรลดรอยต่อของเส้นด้ายบนผืนผ้า และควรปรับปรุงให้มีลวดลายใหม่เพิ่มขึ้น

อุไรวรรณ และสิริรัตน์ (2552) ศึกษาเรื่องการพัฒนาแฟชั่นเสื้อผ้าและเครื่องประกอบการแต่งกายจากผ้าใบกัญชามีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเสื้อผ้าและเครื่องประกอบการแต่งกายแฟชั่นในปี 2008-2009 และศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อรูปแบบเสื้อผ้าและเครื่องประกอบการแต่งกาย โดยการออกแบบเพื่อพัฒนาเสื้อผ้าและเครื่องประกอบการแต่งกายสำหรับวัยรุ่นสตรีตามแนวโน้มแฟชั่นปี 2008-2009 หลังจากนั้นนำมาตัดเย็บด้วยผ้าใบกัญชบาติกและผ้าปักของชาวเผ่าม้ง และใช้แบบสอบถามเครื่องมือในการศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อผ้าและเครื่องประกอบการแต่งกายจำนวน 100 คนด้วยวิธีการเลือกแบบบังเอิญและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่าได้เสื้อผ้าแฟชั่นที่เหมาะสมกับวัยรุ่นสตรีจำนวน 5 ชุดและเครื่องประดับที่เหมาะสมกับวัยรุ่นสตรีจำนวน 10 แบบผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจในภาพรวมของเสื้อผ้าชุดที่ 1 มีค่าเฉลี่ยสูงสุดความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และเครื่องประกอบการแต่งกายพบว่า ความพึงพอใจภาพรวมแบบที่ 8 มีค่าเฉลี่ยสูงสุดพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

พาริตา (2552) วิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ผ้าไทยเพื่อสวมใส่ของผู้หญิงวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ผ้าไทยเพื่อสวมใส่ของผู้หญิงวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้หญิงวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร จำนวน 385 คน ตัวอย่างสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความถี่และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานโดยใช้ข้อมูลสถิติ Chi-square โดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุ 31-40 ปี ประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท และมีการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่เลือกเส้นใยที่ผลิตผ้าไทยจากฝ้าย ประเภทของผ้าที่ซื้อมากที่สุดคือ เสื้อผ้าสำเร็จรูป โอกาสที่จะซื้อเพื่อออกงานสังสรรค์

ศรัณย์ (2554) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาลวดลายพิมพ์จากศิลปะอาร์ตนูโวบนผ้าใยัญชง เพื่อออกแบบชุดทำงานสตรี พบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุ 25 – 30 ปี มีสถานภาพโสด อาชีพเป็นพนักงานเอกชน มีรายได้ 15,000 – 25,000 บาท การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี เคยซื้อ เคยใช้ เสื้อผ้าและเครื่องประกอบการแต่งกายจากผ้าใยัญชง ซึ่งประเภทที่ซื้อมากที่สุด คือ กระเป่า โอกาสที่สวมใส่จะสวมใส่เป็นชุดลำลอง และเหตุผลในการตัดสินใจเลือกซื้อชุดทำงาน คือ ซื้อเมื่อชอบ ประเด็นที่พิจารณาในการตัดสินใจซื้อชุดทำงาน คือ ความสวยงาม รูปแบบ ความทันสมัย และความถี่ในการซื้อ คือ ซื้อทุกเดือน ราคาของชุดทำงานที่ซื้อประมาณ 500 - 1,000 บาทต่อตัว เพื่อนและเพื่อนร่วมงานเป็นบุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจซื้อชุดทำงาน ผลการวิเคราะห์พบว่าแบบชุดติดกันลายผีเสื้อได้รับความพึงพอใจเป็นอันดับแรก รองลงมาคือลายเถาวัลย์ และลายดอกไม้ มีค่าเฉลี่ย 4.03 3.99 และ 3.90 ตามลำดับ แบบเสื้อคลุมลายผีเสื้อได้รับความพึงพอใจเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ลายเถาวัลย์ และลายดอกไม้ มีค่าเฉลี่ย 4.09 4.03 และ 3.95 ตามลำดับ ส่วนแบบกระโปรงลายเถาวัลย์มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.09 รองลงมาคือ ลายดอกไม้และลายผีเสื้อ มีค่าเฉลี่ย 4.00 และ 3.98 ซึ่งพบว่าทุกแบบได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

วีระศักดิ์ (2559) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาลวดลายผ้าฝ้ายมัดหมี่ย้อมครามด้วยเทคนิคคณิตศิลป์ ประเภท Tessellation พบว่ากลุ่ม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุ 25-30 ปี สถานภาพโสด อาชีพเป็นพนักงานเอกชน มีรายได้ ระหว่าง 15,000 – 25,000 บาท มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี เคยซื้อ เคยใช้ เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายจากผ้าฝ้ายมัดหมี่ย้อมคราม ซึ่งประเภทที่ซื้อ มากที่สุด คือ เสื้อ รองลงมา คือ ผ้าคลุมไหล่ โอกาสที่สวมใส่ มากที่สุด คือ สวมใส่เป็นชุดทำงาน และเหตุผลส่วนใหญ่ในการตัดสินใจซื้อ คือ ซื้อเมื่อชอบ ประเด็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามพิจารณาในการตัดสินใจซื้อชุดโอกาสพิเศษมากที่สุด คือ ความสวยงาม รูปแบบ ความทันสมัย ส่วนความถี่ในการซื้อ คือ ทุก 6 เดือน ราคาของชุดโอกาสพิเศษที่ซื้อส่วนใหญ่ คือ ประมาณ 1,001 - 1,500 บาท/ตัว บุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจซื้อชุดโอกาสพิเศษมากที่สุด คือ เพื่อนหรือเพื่อนร่วมงาน ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อชุดโอกาสพิเศษที่ตัดเย็บด้วยผ้าฝ้ายมัดหมี่ย้อมครามลวดลายคณิตศิลป์ ประเภท Tessellation เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมจากรายชื่อของการประเมิน พบว่า ชุดคืออกเทล ชุดราตรี เป็นทางการ ชุดราตรีไม่เป็นทางการ ทั้งลวดลายสามเหลี่ยม ลวดลายสี่เหลี่ยม ลวดลายหกเหลี่ยม มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.12 4.08 และ 4.05 ตามลำดับ ซึ่งพบว่าทุกแบบได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

## บทที่ 3

### วิธีดำเนินการ

การศึกษาวิจัยเรื่องการออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นการศึกษาวิจัย และพัฒนา (Research and Development) เพื่อศึกษาเทคนิค และวิธีการตีเกล็ด เพื่อออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ด และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ด รวมทั้งศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการออกแบบ จากนั้นทำการตัดเย็บชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดตกแต่ง โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยต่อไปนี้

#### 3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1.1 ต้นแบบการตีเกล็ดประกอบไปด้วย เกล็ดเล็กเว้นระยะ เกล็ดเล็ก เกล็ดตาราง เฉลียง เกล็ดชิดกันเว้นระยะ จำนวนรูปแบบละ 4 ลวดลายผ้า รวมทั้งหมด 16 ลวดลาย

3.1.2 แบบร่างชุดทำงานสตรี ประกอบด้วย เสื้อคลุม, กระโปรง, ชุดติดกัน จำนวนแบบร่างละ 5 แบบ รวมทั้งหมด 15 แบบ

3.1.3 ชุดต้นแบบทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่าจำนวน 12 ชุด

3.1.4 แบบสอบถาม

3.1.2.1 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิคการตีเกล็ดที่ผู้วิจัยทำการออกแบบลงบนผ้าทั้ง 4 ลวดลาย เพื่อคัดเลือกให้เหลือ 1 ลวดลายต่อเกล็ด 1 ชนิด

3.1.2.2 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบร่างชุดทำงานที่ผู้วิจัยทำการออกแบบทั้ง 15 แบบ เพื่อคัดเลือกให้เหลือ 3 แบบ

3.1.2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของกลุ่มผู้บริโภคที่มีต่อชุดทำงานสตรีด้วยผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยแบ่งคำถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลการใช้ผลิตภัณฑ์จากผ้าทอบ้านเขาเต่า และการซื้อชุดทำงานสตรี วิเคราะห์ด้วยค่าความถี่ และค่าร้อยละ



ตอนที่ 3 ความพึงพอใจที่มีต่อชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ลักษณะเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

## 3.2 วิธีการ

### 3.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

สตรีวัยทำงานอายุ 25-55 ปีในศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 เป็นสถานที่ส่งเสริมการใช้ผ้าไทย และสวมใส่ผ้าไทยอย่างเป็นทางการ ซึ่งมีจำนวนสตรีวัยทำงาน 10,086 คน (บริษัทธนารักษ์, 2559) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโรยามาเน่ โดยมีการคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ไม่เกิน 0.05 ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 385 และทำการสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

### 3.2.3 วิธีการสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับดังนี้

3.2.3.1 ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตของการวิจัย และเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2.3.2 นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ผลิตภัณฑ์ผ้าทอบ้านเขาเต่า และการซื้อชุดทำงานสตรี ความพึงพอใจต่อชุดทำงานสตรีจากผ้าทอบ้านเขาเต่าของสตรีวัยทำงานใน ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550

3.2.3.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้ข้อคำถามที่มีข้อความตรงตามวัตถุประสงค์ และครอบคลุมของการวิจัยมากที่สุด

3.2.3.4 นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (content validity) และตรวจสอบความถูกต้องของภาษา แล้วนำผลมาหาค่าความสอดคล้อง (IOC) โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.5-1

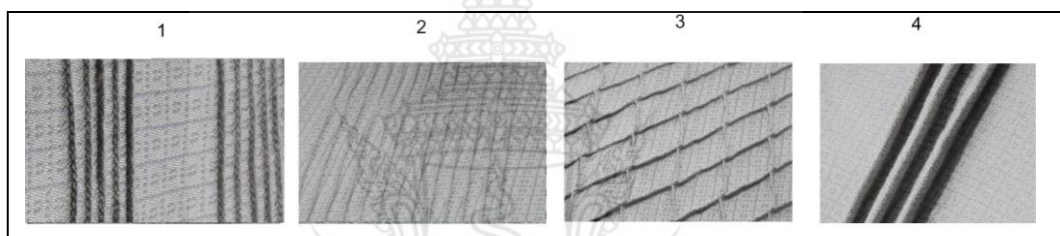
3.2.3.5 นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 30 คนนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถาม ทั้งฉบับด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficiency) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95

3.2.3.6 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด

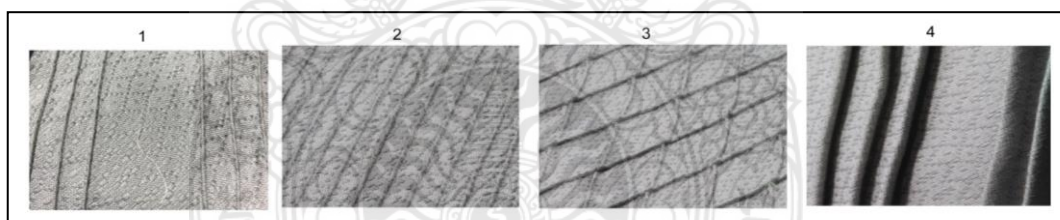
**3.2.4 การสร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบ** ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำราตามลำดับดังนี้ สำหรับการสร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบ แล้วนำมาสรุป วิเคราะห์ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบ โดยเริ่มจากการออกแบบชุดทำงานสตรี แล้วนำมาตกแต่งด้วยการตีเกล็ดที่เหมาะสมบน ลวดลายผ้า จากนั้นตัดเย็บเป็นชุดทำงานสตรี แล้วจึงนำไปสำรวจความพึงพอใจจากกลุ่มตัวอย่าง

3.2.4.1 ดำเนินการตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ด จากการเก็บรวบรวมข้อมูลทาง เอกสาร และการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการพบว่าการตกแต่งด้วยการตีเกล็ด แบบเว้นระยะห่าง เท่า ๆ กันทั้งผืนผ้าควรรีดให้เกล็ดหันหน้าไปทางเดียวกันตลอดเส้นเกล็ด ซึ่งสามารถใช้ได้ทุกเกรนผ้า

จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาคัดเลือกเทคนิคที่ตรงตามความเหมาะสมกับลวดลาย ผ้าส่งเสริมลายผ้าเพิ่มมากขึ้นให้เหลือเกล็ด 1 ชนิด ต่อ 1 ลวดลายผ้า ซึ่งมีรายละเอียดดังภาพ 3.1-3.4



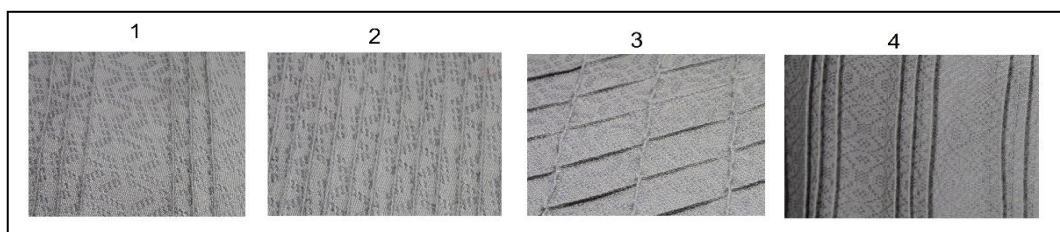
ภาพที่ 3.1 ผ้าลายดอกบานขึ้นตกแต่งเกล็ด 4 ชนิด



ภาพที่ 3.2 ผ้าลายแก้วสุวรรณสารตกแต่งเกล็ด 4 ชนิด



ภาพที่ 3.3 ผ้าลายเต่าแต่งเกล็ด 4 ชนิด



ภาพที่ 3.4 ผ้าลายสีทึบแต่งเกล็ด 4 ชนิด

3.2.4.2 คัดเลือก 1 ลวดลายผ้าที่ตกแต่งด้วยเกล็ด 4 ชนิด คัดเลือกให้เหลือเกล็ด 1 ชนิด โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ซึ่งได้ผลจากการพิจารณา ในการคัดเลือกลายที่เหมาะสมเพื่อนำไปตกแต่งผ้าทอบ้านเขาเต่าแล้วนำไปตัดเย็บเป็นชุดทำงาน รายละเอียดดังตาราง 3.1

ตารางที่ 3.1 ผลการคัดเลือกเกล็ดจากผู้เชี่ยวชาญ

| ลวดลายผ้าทอ        | ชนิดเกล็ด         |           |                  |                     |
|--------------------|-------------------|-----------|------------------|---------------------|
|                    | 1                 | 2         | 3                | 4                   |
| บ้านเขาเต่า        | เกล็ดเล็กเว้นระยะ | เกล็ดเล็ก | เกล็ดตารางเฉลี่ย | เกล็ดชิดกันเว้นระยะ |
| 1 ลายดอกบานชื่น    | 1                 | 0         | 3                | 1                   |
| 2 ลายแก้วสุวรรณสาร | 1                 | 3         | 0                | 1                   |
| 3 ลายเต่า          | 3                 | 0         | 1                | 1                   |
| 4 ลายสี่ทิศ        | 1                 | 0         | 1                | 3                   |

จากตารางที่ 3.1 ผลการคัดเลือกเกล็ด พบว่า ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่เลือก

ลาย1 เกล็ดเล็กเว้นระยะ ที่ตกแต่งบนผ้าลายเต่า

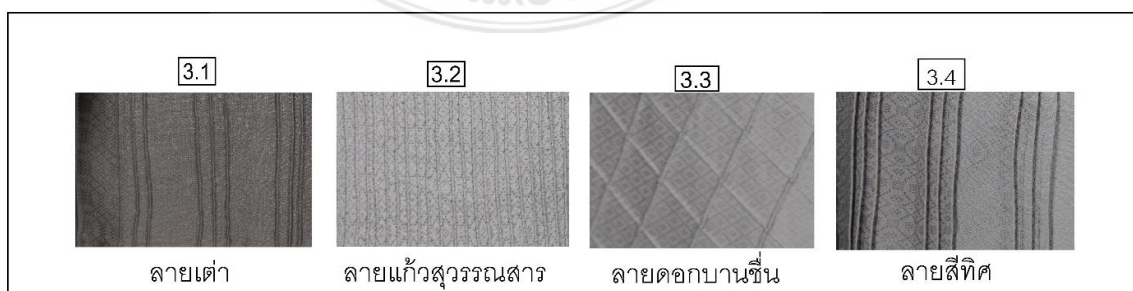
ลาย2 เกล็ดเล็ก ที่ตกแต่งบนผ้าลายแก้วสุวรรณสาร

ลาย3 เกล็ดตารางเฉลี่ย ที่ตกแต่งบนผ้าลายดอกบานชื่น

ลาย4 เกล็ดชิดกันเว้นระยะ ที่ตกแต่งบนผ้าลายสี่ทิศ

3.2.4.3 เทคนิคประกอบการเย็บ โดยมีเหตุผลประกอบคือ เหมาะสมเพื่อนำไปตกแต่ง ส่งเสริมลายผ้า และเพิ่มมูลค่าโดยการใช้เกรนเฉลี่ยเพื่อไม่ให้เกล็ดรี้งผ้า และก่อนการตัดเย็บควรรีดผ้ากาวซาตินเพื่อตามผ้าเพราะช่วยให้เกล็ดไม่ย่น ทรงตัวดี และมีความประณีตมีมิติ

สรุปผลเกล็ดตกแต่งจากการพิจารณาในการคัดเลือกเกล็ดที่เหมาะสมเพื่อนำไปตกแต่งลงบนผ้าทอยกดอก ดังภาพ 3.5

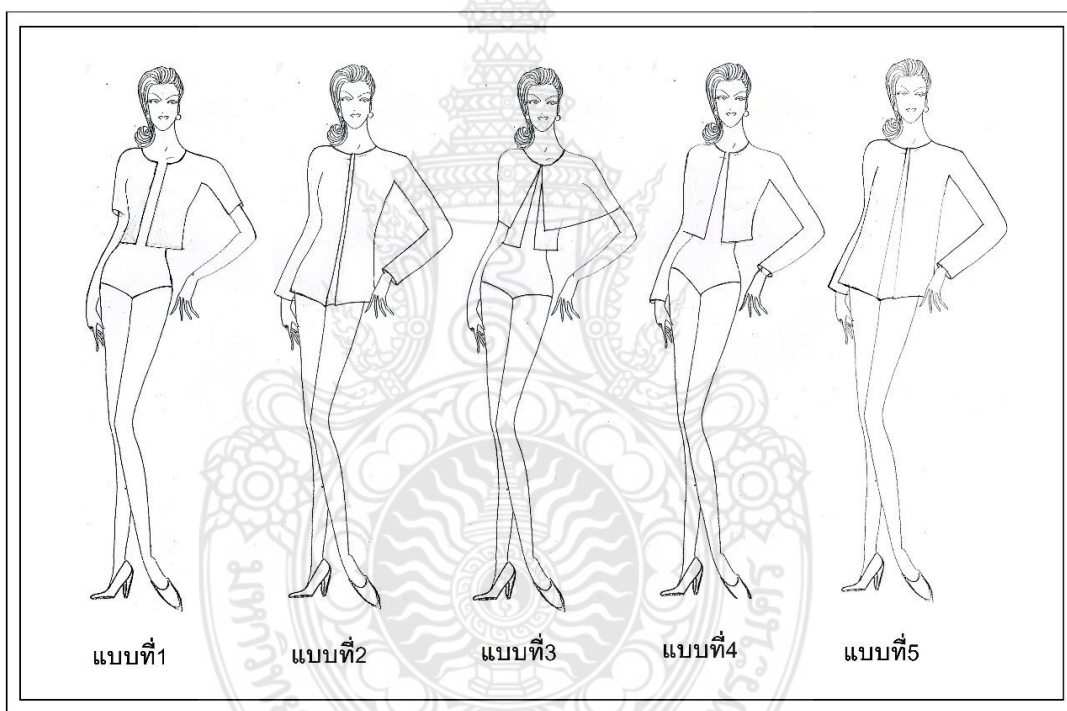


ภาพที่ 3.5 ผลการคัดเลือกเกล็ดโดยผู้เชี่ยวชาญ

#### 3.2.4.4 การออกแบบเส้นกรอบนอก

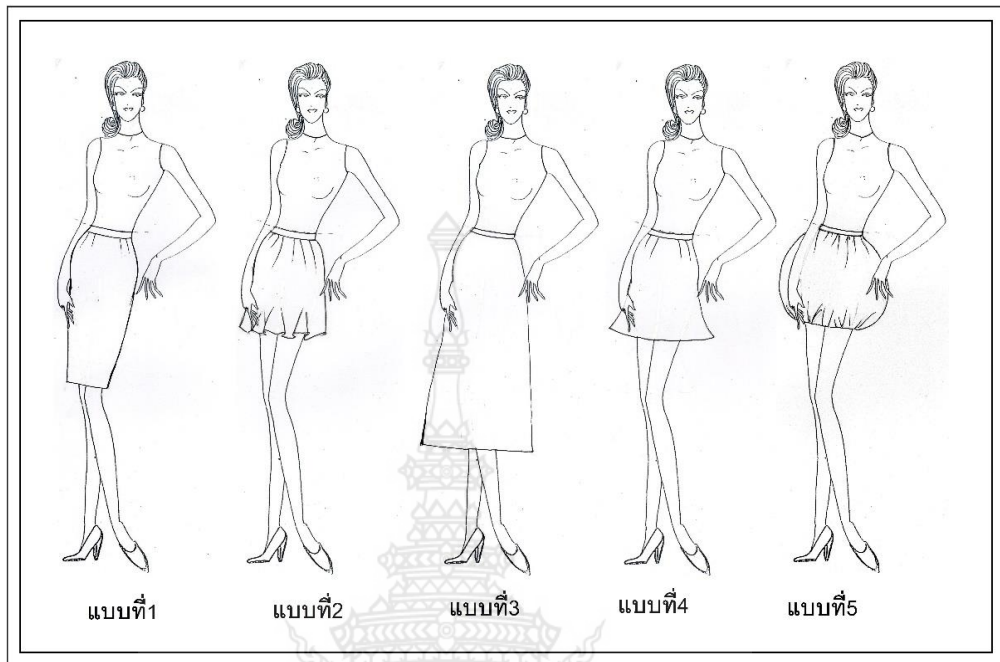
ผู้วิจัยได้ออกแบบร่างชุดทำงานสตรี จำนวน 3 กลุ่ม ประกอบด้วยเสื้อคลุม กระโปรง ชุดติดกัน กลุ่มละ 5 แบบร่าง จากการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งข้อมูลทางเอกสาร และการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการพบว่าเส้นกรอบนอกของเสื้อผ้า มีความจำเป็นอย่างมากเป็นตัวกำหนดรูปแบบ และรูปทรงของเสื้อผ้า ให้เหมาะสมกับผู้ที่สวมใส่ โดยใช้เทรนด์ยอดนิยมเป็นตัวกำหนดรูปแบบของเส้นกรอบนอก จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พิจารณาคัดเลือกแบบเส้นกรอบนอกที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยให้เหลือกลุ่มละ 1 แบบร่าง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1) แบบเส้นกรอบนอก รูปแบบเสื้อคลุม จำนวน 5 แบบ ดังภาพ 3.6



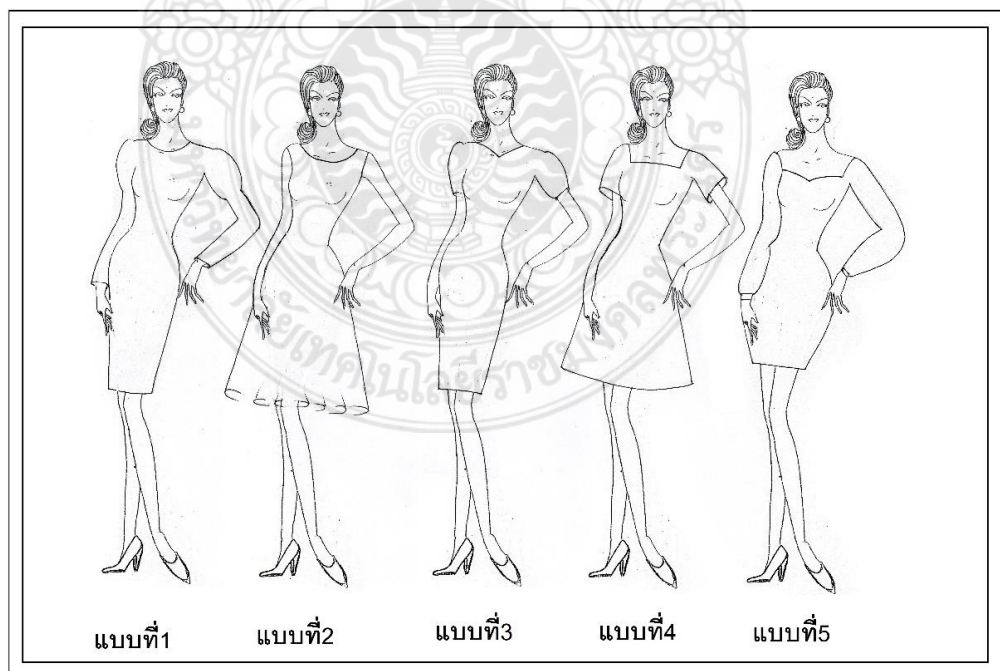
ภาพที่ 3.6 แบบเส้นกรอบนอก รูปแบบเสื้อคลุม

2) แบบเส้นกรอบนอก รูปแบบกระโปรง จำนวน 5 แบบ ดังภาพ 3.7



ภาพที่ 3.7 แบบเส้นกรอบนอก รูปแบบกระโปรง

3) แบบเส้นกรอบนอก รูปแบบชุดติดกัน จำนวน 5 แบบ ดังภาพ 3.8



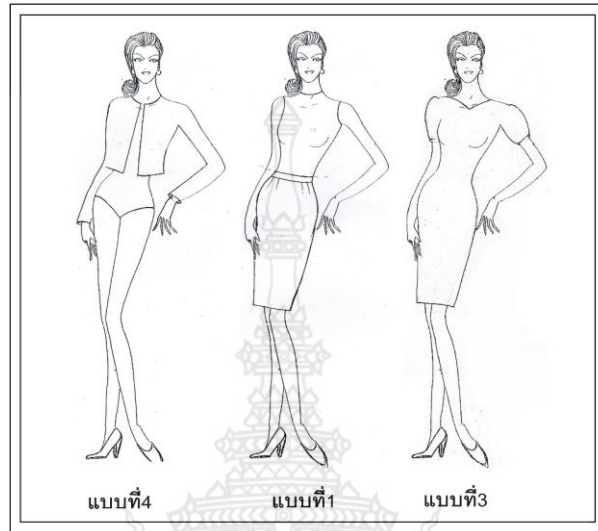
ภาพที่ 3.8 แบบเส้นกรอบนอก รูปแบบชุดติดกัน ดังภาพ 3.8

3.2.4.5 คัดเลือกแบบเส้นกรอบนอกชุดทำงานสตรี จำนวน 15 แบบ ให้เหลือแบบร่าง  
ละ 1 แบบ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ซึ่งได้ผลการพิจารณา ในการคัดเลือกแบบที่เหมาะสมเพื่อ  
นำมาออกแบบชุดทำงานสตรี ดังตาราง 3.2

ตารางที่ 3.2 ผลการคัดเลือกแบบเส้นกรอบนอก ชุดทำงานสตรีจากผู้เชี่ยวชาญ

| รูปแบบ           | ผู้เชี่ยวชาญ |         |         |         |         | รวม |
|------------------|--------------|---------|---------|---------|---------|-----|
|                  | คนที่ 1      | คนที่ 2 | คนที่ 3 | คนที่ 4 | คนที่ 5 |     |
| <b>เสื้อคลุม</b> |              |         |         |         |         |     |
| แบบที่ 1         |              |         |         |         |         | 0   |
| แบบที่ 2         |              |         |         | ✓       |         | 1   |
| แบบที่ 3         |              |         | ✓       |         |         | 1   |
| แบบที่ 4         | ✓            | ✓       |         |         | ✓       | 3   |
| แบบที่ 5         |              |         |         |         |         | 0   |
| <b>กระโปรง</b>   |              |         |         |         |         |     |
| แบบที่ 1         |              | ✓       | ✓       | ✓       |         | 3   |
| แบบที่ 2         | ✓            |         |         |         |         | 1   |
| แบบที่ 3         |              |         |         |         | ✓       | 1   |
| แบบที่ 4         |              |         |         |         |         | 0   |
| แบบที่ 5         |              |         |         |         |         | 0   |
| <b>ชุดติดกัน</b> |              |         |         |         |         |     |
| แบบที่ 1         |              | ✓       |         |         |         | 1   |
| แบบที่ 2         |              |         |         |         |         | 0   |
| แบบที่ 3         | ✓            |         |         | ✓       | ✓       | 3   |
| แบบที่ 4         |              |         | ✓       |         |         | 1   |
| แบบที่ 5         |              |         |         |         |         | 0   |

จากตาราง 3.2 สรุปได้ว่า แบบเส้นกรอบนอกชุดทำงานสตรี ที่ได้รับการคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ รูปแบบชุดติดกัน ได้แก่ แบบที่ 3 รูปแบบเสื้อคลุม ได้แก่ แบบที่ 4 รูปแบบกระโปรง ได้แก่ แบบที่ 1 และรูปแบบกางเกง ได้แก่ แบบที่ 3



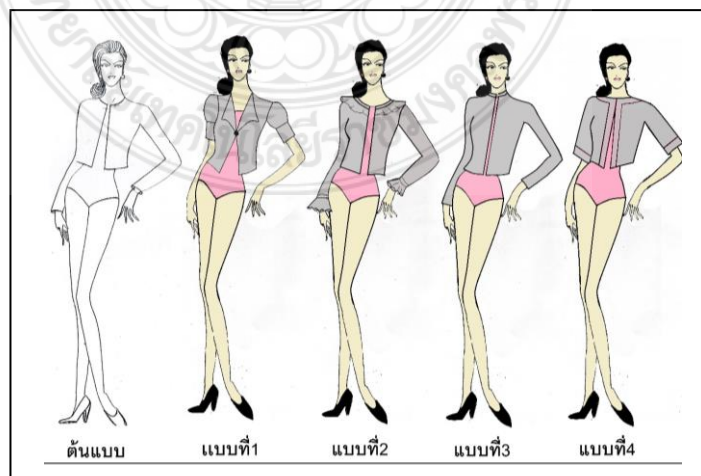
ภาพที่ 3.9 สรุปผลแบบเส้นกรอบนอกชุดทำงานสตรี ดังภาพ 3.9

สรุปผลแบบเส้นกรอบนอกชุดทำงานสตรีจากการพิจารณาในการคัดเลือกแบบที่เหมาะสมเพื่อนำไปออกแบบชุดทำงานสตรีดังภาพ 3.9

#### 3.2.4.6 การออกแบบชุดต้นแบบ

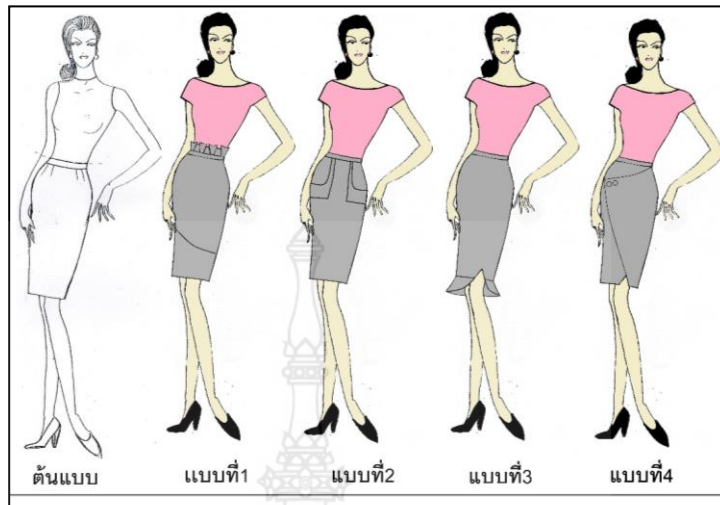
นำแบบเส้นกรอบนอกประกอบด้วย เสื้อคลุม กระโปรง และชุดติดกันที่ผู้เชี่ยวชาญทำการคัดเลือก จำนวนแบบร่างละ 4 แบบรวมทั้งสิ้น 12 แบบในการคัดเลือกแบบที่เหมาะสมเพื่อนำมาตกแต่งเกล็ดบนชุดทำงานสตรี ดังตาราง 3.3 ดังภาพ 3.10-3.12

- 1) ออกแบบชุดรูปแบบเสื้อคลุม จำนวน 4 แบบ ดังภาพ 3.10



ภาพที่ 3.10 แบบร่างออกแบบชุดรูปแบบเสื้อคลุม 4 แบบ คัดให้เหลือ 1 แบบ

2) ออกแบบชุดรูปแบบกระโปรง จำนวน 4 แบบ ดังภาพ 3.11



ภาพที่ 3.11 แบบร่างออกแบบชุดรูปแบบกระโปรง 4 แบบ คัดให้เหลือ 1 แบบ

3) ออกแบบชุด ในรูปแบบชุดติดกัน จำนวน 4 แบบ ดังภาพ 3.12



ภาพที่ 3.12 แบบร่างออกแบบชุด ในรูปแบบชุดติดกัน 4 แบบ คัดให้เหลือ 1 แบบ

3.2.4.7 คัดเลือก ออกแบบชุดทำงานสตรีเพื่อนำมาตกแต่งด้วยเทคนิคการตีเกล็ด ในรูปแบบเสื้อคลุม กระโปรง และชุดติดกัน จำนวน 12 แบบ ให้เหลือแบบร่างละ 1 แบบ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ซึ่งได้ผลการพิจารณา ในการคัดเลือกแบบที่เหมาะสมเพื่อนำมาตกแต่งด้วยเทคนิคการตีเกล็ดบน 4 ชนิด และผ้า 4 ลวดลาย ดังตาราง 3.3



ตารางที่ 3.3 ผลการคัดเลือกออกแบบชุดทำงานสตรี จากผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ

| รูปแบบ           | ผู้เชี่ยวชาญ |         |         |         |         | รวม |
|------------------|--------------|---------|---------|---------|---------|-----|
|                  | คนที่ 1      | คนที่ 2 | คนที่ 3 | คนที่ 4 | คนที่ 5 |     |
| <b>เสื้อคลุม</b> |              |         |         |         |         |     |
| แบบที่ 1         |              |         |         |         |         | 0   |
| แบบที่ 2         |              |         |         | ✓       |         | 1   |
| แบบที่ 3         |              |         | ✓       |         |         | 1   |
| แบบที่ 4         | ✓            | ✓       |         |         | ✓       | 3   |
| <b>กระโปรง</b>   |              |         |         |         |         |     |
| แบบที่ 1         |              | ✓       | ✓       | ✓       |         | 3   |
| แบบที่ 2         | ✓            |         |         |         |         | 1   |
| แบบที่ 3         |              |         |         |         | ✓       | 1   |
| แบบที่ 4         |              |         |         |         |         | 0   |
| <b>ชุดติดกัน</b> |              |         |         |         |         |     |
| แบบที่ 1         |              | ✓       |         |         |         | 1   |
| แบบที่ 2         |              |         |         |         |         | 0   |
| แบบที่ 3         | ✓            |         |         |         |         | 1   |
| แบบที่ 4         |              |         | ✓       | ✓       | ✓       | 3   |

จากตารางที่ 3.3 สรุปได้ว่า การออกแบบชุดทำงานสตรี ที่ได้รับการคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ รูปแบบเสื้อคลุมได้แก่แบบที่ 4 รูปแบบกระโปรง ได้แก่ แบบที่ 1 และรูปแบบชุดติดกัน ได้แก่ แบบที่ 4

สรุปผลการออกแบบชุดทำงานสตรีเพื่อนำมาตกแต่งด้วยเทคนิคการตีเกล็ดในรูปแบบเสื้อคลุม กระโปรง และชุดติดกัน จำนวน 12 แบบ ให้เหลือแบบร่างกลุ่มละ 1 แบบ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ซึ่งได้ผลการพิจารณา ในการคัดเลือกแบบที่เหมาะสมเพื่อนำมาตกแต่งด้วยเทคนิคการตีเกล็ดบน 4 ชนิด และผ้า 4 ลวดลาย ดังภาพ 3.13

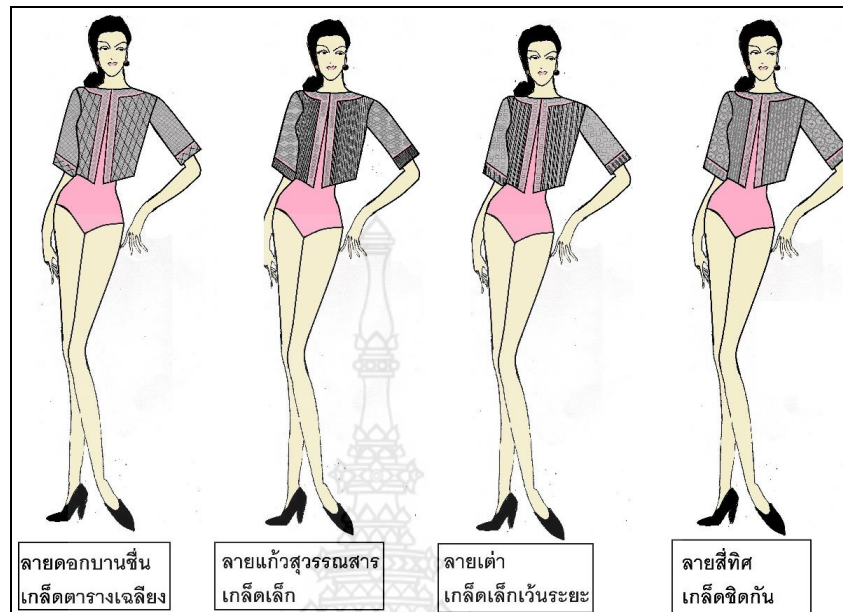


ภาพที่ 3.13 แบบร่างการออกแบบ ชุดทำงานสตรีคัดเลือกโดยผู้เชี่ยวชาญ

#### 3.2.4.8 การออกแบบชุดต้นแบบ

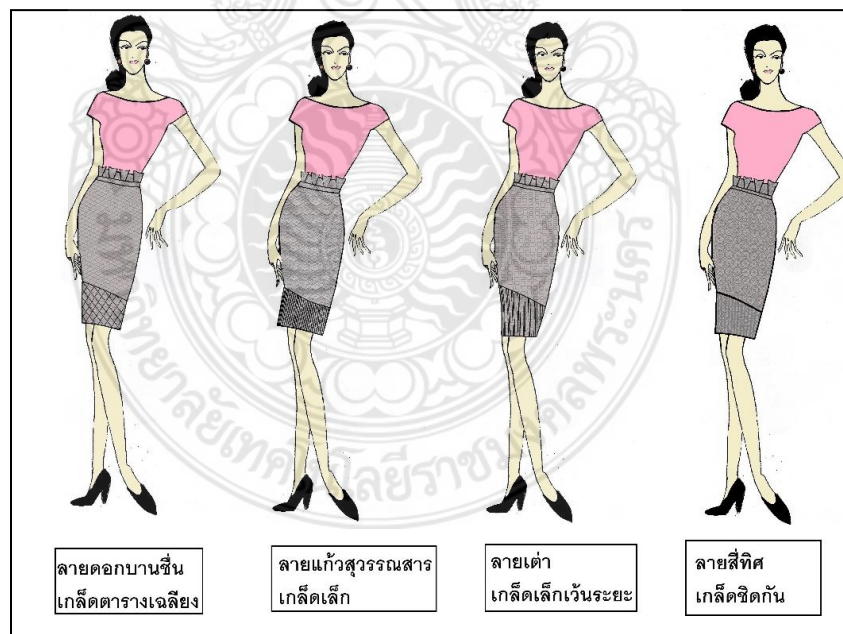
นำแบบเส้นกรอบนอก ประกอบด้วย ชุดติดกัน เสื้อคลุม และกระโปรงที่ผู้เชี่ยวชาญทำการคัดเลือก มาออกแบบตกแต่งโดยใช้เทคนิคการตีเกล็ดที่ทำการคัดเลือกแล้ว จำนวนแบบร่างละ 4 แบบ รวมทั้งสิ้น 12 แบบ ดังภาพ 3.14 – 3.16

1) แบบร่างเสื้อคลุมตกแต่งเกล็ด 4 ชนิด บนผ้า 4 ลวดลาย



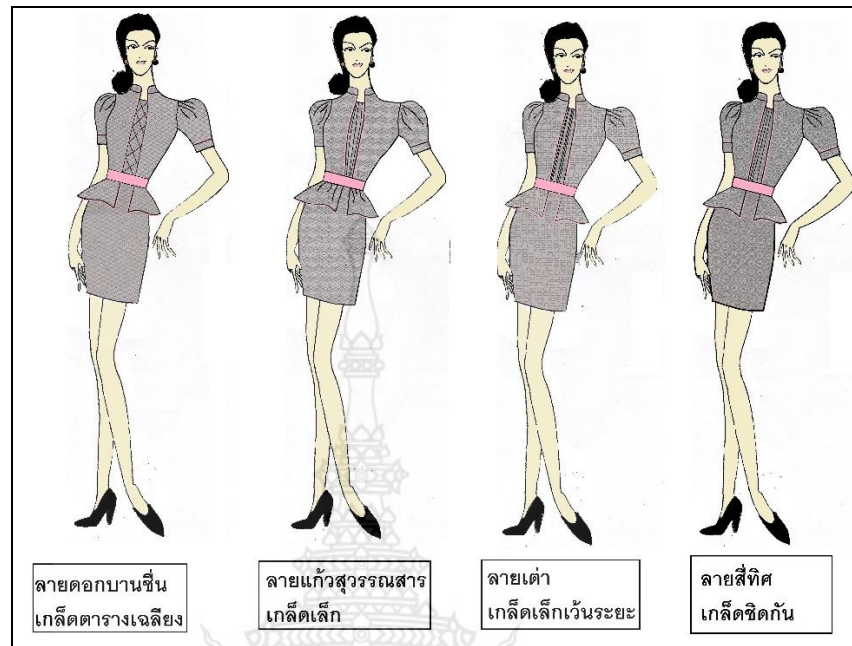
ภาพที่ 3.14 แบบร่างเสื้อคลุมตกแต่งเกล็ด 4 ชนิด บนผ้า 4 ลวดลาย

2) แบบร่างกระโปรงตกแต่งเกล็ด 4 ชนิด บนผ้า 4 ลวดลาย



ภาพที่ 3.15 แบบร่างกระโปรงตกแต่งเกล็ด 4 ชนิด บนผ้า 4 ลวดลาย

3) แบบร่างเสื้อคลุมตกแต่งเกล็ด 4 ชนิด บนผ้า 4 ลวดลาย



ภาพที่ 3.16 แบบร่างชุดติดกันตกแต่งเกล็ด 4 ชนิด บนผ้า 4 ลวดลาย

3.2.4.9 ตัดเย็บชุดต้นแบบ ด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามแบบร่างได้ผลิตภัณฑ์ต้นแบบดังนี้

1) ต้นแบบเสื้อคลุมชุดที่ 1 ผ้าลายดอกบานชื่นเกล็ดตารางเหลี่ยมดังภาพ 3.17



ภาพที่ 3.17 ต้นแบบเสื้อคลุม ชุดที่ 1 ผ้าลายดอกบานชื่นเกล็ดตารางเหลี่ยม

2) ต้นแบบเสื้อคลุม ชุดที่ 2 ผ้าลายแก้วสุวรรณสารเก๋ิดเล็ก ดังภาพ 3.18



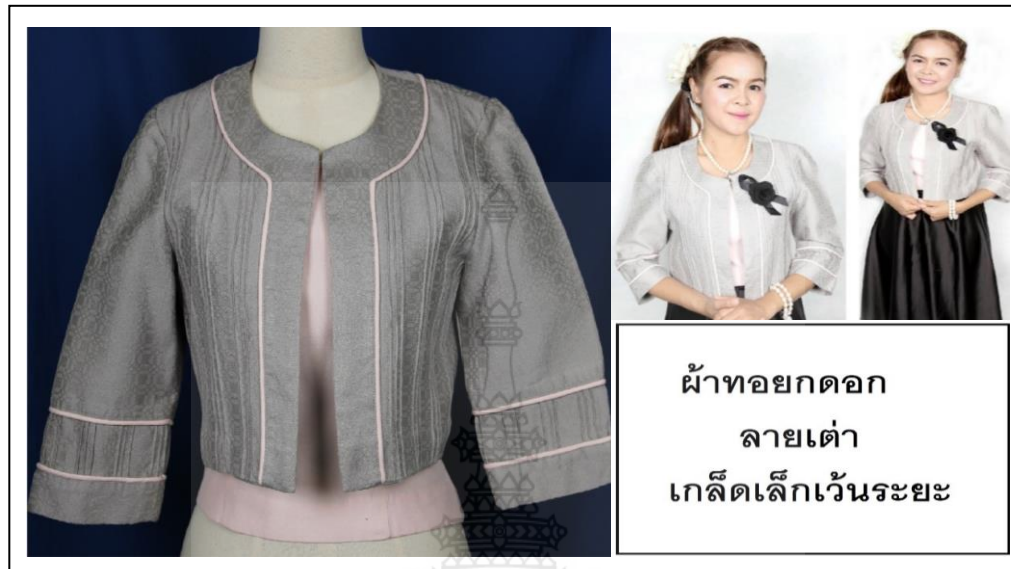
ภาพที่ 3.18 ต้นแบบเสื้อคลุม ชุดที่ 2 ผ้าลายแก้วสุวรรณสารเก๋ิดเล็ก

3) ต้นแบบเสื้อคลุม ชุดที่ 3 ผ้าลายเต่าเก๋ิดเล็กเว้นระยะ ดังภาพ 3.19



ภาพที่ 3.19 ต้นแบบเสื้อคลุม ชุดที่ 3 ผ้าลายเต่าเก๋ิดเล็กเว้นระยะ

4) ต้นแบบเสื้อคลุม ชุดที่4 ผ้าลายสีทึบเคล็ดชิดกันเว้นระยะ ดังภาพ 3.20



ภาพที่ 3.20 ต้นแบบเสื้อคลุม ชุดที่4 ผ้าลายสีทึบเคล็ดชิดกันเว้นระยะ

5) ต้นแบบกระโปรงชุดที่ 1 ผ้าลายสีดอกบานขึ้นเคล็ดตารางเฉียงดังภาพ 3.21



ภาพที่ 3.21 ต้นแบบกระโปรง ชุดที่ 1 ผ้าลายสีดอกบานขึ้นเคล็ดตารางเฉียง

6) ต้นแบบกระโปรง ชุดที่ 2 ผ้าลายแก้วสุวรรณสารเกล็ดเล็ก ดังภาพ 3.22



ภาพที่ 3.22 ต้นแบบกระโปรง ชุดที่ 2 ผ้าลายแก้วสุวรรณสารเกล็ดเล็ก

7) ต้นแบบกระโปรง ชุดที่ 3 ผ้าลายเต่าเกล็ดเล็กเว้นระยะ ดังภาพ 3.23



ภาพที่ 3.23 ต้นแบบกระโปรง ชุดที่ 3 ผ้าลายเต่าเกล็ดเล็กเว้นระยะ

8) ต้นแบบกระโปรง ชุดที่ 4 ผ้าลายสีทึบเกล็ดชิดกันเว้นระยะ ดังภาพ 3.24



ภาพที่ 3.24 ต้นแบบกระโปรง ชุดที่ 4 ผ้าลายสี่ทิศเกล็ดชิดกันเว้นระยะ

9) ต้นแบบชุดติดกัน ชุดที่ 1 ผ้าลายดอกบานขึ้นเกล็ดตารางเฉียง ดังภาพ 3.25



ภาพที่ 3.25 ต้นแบบชุดติดกัน ชุดที่ 1 ผ้าลายดอกบานขึ้นเกล็ดตารางเฉียง



10) ต้นแบบชุดติดกัน ชุดที่ 2 ผ้าลายสีทึบเกล็ดเล็กเว้นระยะ ดังภาพ 3.26



ภาพที่ 3.26 ต้นแบบชุดติดกัน ชุดที่ 2 ผ้าลายสีทึบเกล็ดเล็กเว้นระยะ

11) ต้นแบบชุดติดกัน ชุดที่ 3 ผ้าลายแก้วสุวรรณสารเกล็ดเล็ก ดังภาพ 3.27



ภาพที่ 3.27 ต้นแบบชุดติดกัน ชุดที่ 3 ผ้าลายแก้วสุวรรณสารเกล็ดเล็ก

12) ต้นแบบชุดติดกัน ชุดที่ 4 ผ้าลายสีทึบเกล็ดชิดกันเว้นระยะ ดังภาพ 3.28



ภาพที่ 3.28 ต้นแบบชุดติดกัน ชุดที่ 4 ผ้าลายสีทึบเกล็ดชิดกันเว้นระยะ

### 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.3.1 เก็บรวบรวมข้อมูล จากแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลจากการทำแบบสอบถาม

3.3.2 ทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามแล้วนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

### 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ความถูกต้องของข้อมูล และลงรหัสเตรียมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ตามขั้นตอนต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ด้วย ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ข้อมูลการใช้ผลิตภัณฑ์จากการออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์วิเคราะห์ด้วยค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ตอนที่ 3 ข้อมูลความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์การออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการ ตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความหมายของระดับค่าเฉลี่ย มีเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

| คะแนน | ระดับความพึงพอใจ  |
|-------|-------------------|
| 5     | พึงพอใจมากที่สุด  |
| 4     | พึงพอใจมาก        |
| 3     | พึงพอใจปานกลาง    |
| 2     | พึงพอใจน้อย       |
| 1     | พึงพอใจน้อยที่สุด |

เกณฑ์ของการแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยโดยประยุกต์จาก (ชานินทร์, 2553) แบ่งเป็น 5 ระดับดังต่อไปนี้

|                   |                  |             |
|-------------------|------------------|-------------|
| พึงพอใจมากที่สุด  | ระดับคะแนนเฉลี่ย | 4.50 - 5.00 |
| พึงพอใจมาก        | ระดับคะแนนเฉลี่ย | 3.50 - 4.49 |
| พึงพอใจปานกลาง    | ระดับคะแนนเฉลี่ย | 2.50 - 3.49 |
| พึงพอใจน้อย       | ระดับคะแนนเฉลี่ย | 1.50 - 2.49 |
| พึงพอใจน้อยที่สุด | ระดับคะแนนเฉลี่ย | 1.00 - 1.49 |

### 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บแบบสอบถามตามจำนวนที่กำหนดได้แล้ว ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่รวบรวมมาได้ ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลโดยแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก และพิจารณาความสอดคล้อง ของคำตอบในแบบสอบถามในทุกข้อทุกประเด็นและนำข้อมูลมาประมวลผลโดยวิเคราะห์ด้วย โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

3.5.1 ร้อยละ (Percentage) เป็นค่าสถิตินิยมใช้กันมากโดยเป็นการเปรียบเทียบความถี่ หรือจำนวนที่ต้องการกับความถี่หรือจำนวนทั้งหมดที่เทียบเป็น 100 จะหาค่าร้อยละจากสูตรต่อไปนี้ (พิสนุ, 2552)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

|       |   |     |  |
|-------|---|-----|--|
| เมื่อ | P | แทน | ค่าร้อยละ                                    |
|       | f | แทน | ค่าความถี่ที่ต้องการเปลี่ยนแปลงให้เป็นร้อยละ |
|       | n | แทน | จำนวนความถี่ทั้งหมด                          |

3.5.2 การวัดค่าแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง (Measures of Central Tendency) เป็นสถิติที่ใช้ในการเป็นตัวแทนของข้อมูลโดยที่นิยมใช้มี 3 ประเภทได้แก่ ค่าเฉลี่ย มัชยฐาน ฐานนิยม (พิสนุ, 2552)

3.5.2.1 การหาค่าเฉลี่ย (Mean) หรือเรียกว่าค่ากลางเลขคณิตค่าเฉลี่ย ค่ามัชฌิมาเลขคณิต เป็นต้น (พิสนุ, 2552)

$$\bar{x} = \frac{\sum X}{N}$$

|       |           |     |                      |
|-------|-----------|-----|----------------------|
| เมื่อ | $\bar{x}$ | แทน | ค่าเฉลี่ย            |
|       | N         | แทน | จำนวนข้อมูล          |
|       | $\sum X$  | แทน | ผลรวมของคะแนนทั้งหมด |

3.5.2.2 การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) โดยใช้สูตรดังนี้ (พิสนุ, 2552)

$$S.D = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{N - 1}}$$

|       |           |     |                                     |
|-------|-----------|-----|-------------------------------------|
| เมื่อ | S.D       | แทน | ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน                 |
|       | $\sum$    | แทน | ผลบวกหรือผลรวม                      |
|       | X         | แทน | คะแนนแต่ละตัว                       |
|       | $\bar{x}$ | แทน | ค่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนภายในกลุ่ม |
|       | N         | แทน | จำนวนคะแนนในกลุ่ม                   |

## 3.2.5.3 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1) การหาความเที่ยงตรง หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรม โดยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจเนื้อหา โดยใช้สูตร (พิสนุ, 2552)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

|       |          |     |  |
|-------|----------|-----|--|
| เมื่อ | $IOC$    | แทน | ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์      |
|       | $\sum R$ | แทน | ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด |
|       | $N$      | แทน | จำนวนผู้เชี่ยวชาญ                              |

2) การหาค่าความเชื่อมั่นโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (พิสนุ, 2552)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

|       |              |     |                                 |
|-------|--------------|-----|---------------------------------|
| เมื่อ | $\alpha$     | แทน | ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น |
|       | $n$          | แทน | จำนวนข้อ                        |
|       | $\sum S_i^2$ | แทน | คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ      |
|       | $S_t^2$      | แทน | คะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ        |

## บทที่ 4

### ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลของการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ได้กำหนดสัญลักษณ์ และอักษรย่อดังนี้

|           |     |                      |
|-----------|-----|----------------------|
| $n$       | แทน | จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม |
| $\bar{X}$ | แทน | ค่าเฉลี่ย            |
| S.D       | แทน | ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน |

#### 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิจัยเรื่อง การออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ด จากผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ประมวลผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ด้วย การแจกแจงค่าความถี่ และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 ข้อมูลการใช้ผลิตภัณฑ์จากผ้าทอบ้านเขาเต่า และการซื้อชุดทำงาน การแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

##### 4.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยแสดงการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียงดังตาราง 4.1-4.5

ตารางที่ 4.1 อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = 385)

| อายุ     | จำนวน (คน) | ร้อยละ |
|----------|------------|--------|
| 25-35 ปี | 117        | 24.5   |
| 35-45 ปี | 212        | 63     |
| 45-55 ปี | 56         | 12.5   |

จากตารางที่ 4.1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 35-45 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 63 รองลงมา คือ มีอายุอยู่ระหว่าง 25-35 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 24.5 และมีอายุอยู่ระหว่าง 45-55 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.5

ตารางที่ 4.2 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = 385)

| สถานภาพ   | จำนวน (คน) | ร้อยละ |
|-----------|------------|--------|
| โสด       | 150        | 38     |
| สมรส      | 220        | 58.5   |
| หย่าร้าง  | 12         | 3.0    |
| เป็นหม้าย | 3          | 0.5    |

จากตารางที่ 4.2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 58.5 รองลงมา มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 38 หย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 3.0 และเป็นหม้าย คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 4.3 อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = 385)

| อาชีพ         | จำนวน (คน) | ร้อยละ |
|---------------|------------|--------|
| ข้าราชการ     | 225        | 73.1   |
| เจ้าหน้าที่   | 92         | 14.3   |
| พนักงานทั่วไป | 61         | 12.3   |
| อื่น ๆ        | 7          | 0.3    |

จากตารางที่ 4.3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอาชีพข้าราชการคิดเป็นร้อยละ 73.1 รองลงมาคือเจ้าหน้าที่ คิดเป็นร้อยละ 14.3 พนักงานทั่วไปคิดเป็นร้อยละ 12.3 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 0.3

ตารางที่ 4.4 รายได้ต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = 385)

| รายได้ (ต่อเดือน)   | จำนวน (คน) | ร้อยละ |
|---------------------|------------|--------|
| ต่ำกว่า 15,000 บาท  | 24         | 6.5    |
| 15,000 – 25,000 บาท | 60         | 15.5   |
| 25,001 – 35,000 บาท | 151        | 39.6   |
| 35,001 – 45,000 บาท | 135        | 34.4   |
| 45,000 บาทขึ้นไป    | 15         | 4.0    |

จากตารางที่ 4.4 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีรายได้ ระหว่าง 25,001 – 35,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 39.6 รองลงมาคือ อยู่ระหว่าง 35,001 – 45,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.4 รายได้ 15,000 – 25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 15.5 รายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.5 และรายได้ 45,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 4.0



ตารางที่ 4.5 ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = 385)

| ระดับการศึกษา    | จำนวน (คน) | ร้อยละ |
|------------------|------------|--------|
| ต่ำกว่าปริญญาตรี | 28         | 9.5    |
| ปริญญาตรี        | 115        | 20.5   |
| ปริญญาโท         | 195        | 52.5   |
| ปริญญาเอก        | 47         | 17.5   |

จากตารางที่ 4.5 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 52.5 รองลงมาคือปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 20.5 ปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 17.5 และต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 9.5

#### 4.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้ผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าหรือเครื่องแต่งกายจากผ้าทอบ้านเขาเต่าและการซื้อชุดทำงานสตรี

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้ผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าหรือเครื่องแต่งกายจากผ้าทอบ้านเขาเต่าและการซื้อชุดทำงานสตรีของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยแสดงการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียงดังตาราง 4.6-4.13

ตารางที่ 4.6 ข้อมูลการซื้อชุดทำงานสตรีจากผ้าทอบ้านเขาเต่าของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = 385)

| การซื้อชุดทำงานสตรีจากผ้าทอบ้านเขาเต่า | จำนวน (คน) | ร้อยละ | อันดับ |
|--|------------|--------|--------|
| ไม่เคย                                 | 362        | 67.4   | 1      |
| เคย                                    | 23         | 32.6   | 2      |

จากตารางที่ 4.6 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ไม่เคยซื้อชุดทำงานสตรีจากผ้าทอบ้านเขาเต่า คิดเป็นร้อยละ 67.4 และเคยซื้อคิดเป็นร้อยละ 32.6

ตารางที่ 4.7 เหตุผลในการตัดสินใจเลือกซื้อชุดทำงาน

(n = 385)

| เหตุผลในการตัดสินใจ           | จำนวน (คน) | ร้อยละ | อันดับ |
|-------------------------------|------------|--------|--------|
| ซื้อเมื่อชอบ                  | 183        | 47.2   | 1      |
| ซื้อเมื่อมีโอกาส              | 167        | 41.5   | 2      |
| ซื้อเมื่อมีการจัดรายการลดราคา | 35         | 11.3   | 3      |

หมายเหตุ ผู้ตอบเลือกคำตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 4.7 พบว่าเหตุผลในการตัดสินใจเลือกซื้อชุดทำงานสตรีจากผ้าทอบ้านเขาเต่าของผู้ตอบแบบสอบถาม คือซื้อเมื่อชอบ คิดเป็นร้อยละ 47.2 รองลงมา คือซื้อเมื่อมีโอกาส คิดเป็นร้อยละ 41.5 และซื้อเมื่อมีการจัดรายการลดราคา คิดเป็นร้อยละ 11.3

ตารางที่ 4.8 ประเด็นในการตัดสินใจเลือกซื้อชุดทำงานสตรี

(n = 385)

| ประเด็นในการตัดสินใจเลือกซื้อชุดทำงานสตรี | จำนวน (คน) | ร้อยละ | อันดับ |
|---|------------|--------|--------|
| ความสวยงาม รูปแบบ ความทันสมัย             | 193        | 31.8   | 1      |
| ความจำเป็นที่ต้องใช้งาน                   | 142        | 24.0   | 2      |
| ความเหมาะสมกับบุคลิกภาพ                   | 139        | 20.3   | 3      |
| ความเหมาะสมของราคา                        | 74         | 13.5   | 4      |
| คุณภาพของสินค้า                           | 65         | 10.4   | 5      |

หมายเหตุ ผู้ตอบเลือกคำตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 4.8 พบว่าประเด็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามพิจารณาในการตัดสินใจซื้อชุดทำงานสตรีจากผ้าทอบ้านเขาเต่ามากที่สุด คือ ความสวยงาม รูปแบบ ความทันสมัย คิดเป็นร้อยละ 31.8 รองลงมา คือ ความจำเป็นที่ต้องใช้งาน คิดเป็นร้อยละ 24.0 ความเหมาะสมกับบุคลิกภาพ คิดเป็นร้อยละ 20.3 ความเหมาะสมของราคา คิดเป็นร้อยละ 13.5 และคุณภาพของสินค้า คิดเป็นร้อยละ 10.4

ตารางที่ 4.9 ความถี่ในการซื้อชุดทำงาน

(n = 385)

| ความถี่ในการซื้อชุดทำงานสตรี | จำนวน (คน) | ร้อยละ |
|------------------------------|------------|--------|
| ทุกสัปดาห์                   | 16         | 3.2    |
| ทุก 2 สัปดาห์                | 5          | 1.2    |
| ทุกเดือน                     | 21         | 7.1    |
| ทุก 3 เดือน                  | 276        | 71.7   |
| ทุก 6 เดือน                  | 67         | 16.8   |

จากตารางที่ 4.9 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ซื้อชุดทำงานสตรี ทุก 3 เดือน คิดเป็นร้อยละ 71.7 รองลงมา คือ ซื้อทุก 6 เดือน คิดเป็นร้อยละ 16.8 อันดับ 3 คือ ซื้อทุกเดือน คิดเป็นร้อยละ 7.1 และทุกสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 3.2 อันดับสุดท้าย ซื้อทุก 2 สัปดาห์คิดเป็นร้อยละ 1.2

ตารางที่ 4.10 ราคาของชุดทำงานสตรีที่เลือกซื้อเป็นส่วนใหญ่

(n = 385)

| ราคาของชุดทำงานสตรี   | จำนวน (คน) | ร้อยละ |
|-----------------------|------------|--------|
| ต่ำกว่า 500 บาท/ตัว   | 43         | 10.3   |
| 500 – 1000 บาท/ตัว    | 37         | 12.3   |
| 1,001 - 1,500 บาท/ตัว | 56         | 11.5   |
| 1,501 – 2,000 บาท/ตัว | 109        | 25.1   |
| 2,001 – 2,500 บาท/ตัว | 82         | 21.8   |
| สูงกว่า 2,500 บาท/ตัว | 58         | 19.0   |

จากตารางที่ 4.10 พบว่าราคาของชุดทำงานสตรีที่ผู้ตอบแบบสอบถามซื้อเป็นส่วนใหญ่ คือ ราคา 1,501-2,000 บาท/ตัว คิดเป็นร้อยละ 25.1 รองลงมาคือ ราคา 2,001-2,500 บาท/ตัว คิดเป็นร้อยละ 21.8 ราคา สูงกว่า 2,500 บาท/ตัว คิดเป็นร้อยละ 19.0 ราคา 500-1000 บาท/ตัวคิดเป็นร้อยละ 12.3 ราคา ต่ำกว่า 500 บาท/ตัว คิดเป็นร้อยละ 10.3 และราคา 1,001-1,500 บาท/ตัวคิดเป็นร้อยละ 11.5

ตารางที่ 4.11 บุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจซื้อชุดทำงานสตรี

(n = 385)

| บุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจซื้อชุดทำงานสตรี | จำนวน (คน) | ร้อยละ |
|---|------------|--------|
| เพื่อน / เพื่อนร่วมงาน                          | 54         | 5.5    |
| ครอบครัว /ญาติ                                  | 92         | 21.5   |
| คู่รัก / คู่สมรส                                | 132        | 42.5   |
| ตัดสินใจเอง                                     | 107        | 30.5   |

จากตารางที่ 4.11 พบว่า บุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจซื้อชุดทำงานสตรีของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดคือ คู่รัก / คู่สมรส คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมา คือ ตัดสินใจซื้อเอง คิดเป็นร้อยละ 30.5 ครอบครัว / ญาติ คิดเป็นร้อยละ 21.5 เพื่อน/เพื่อนร่วมงาน คิดเป็นร้อยละ 21.5 และตัดสินใจเองคิดเป็นร้อยละ 5.5

#### 4.1.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่าแสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียงดังตาราง 4.14 - 4.18

ตารางที่ 4.12 ความพึงพอใจที่มีต่อการออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่า

(n = 385)

| รูปแบบเสื้อคลุม       | $\bar{X}$ | S.D. | ระดับความพึงพอใจ |
|-----------------------|-----------|------|------------------|
| ด้านรูปแบบของชุดทำงาน |           |      |                  |
| รูปแบบดึงดูดความสนใจ  | 4.18      | 0.82 | มาก              |
| รูปแบบมีความทันสมัย   | 3.92      | 0.70 | มาก              |
| รูปแบบได้สัดส่วน      | 4.07      | 0.85 | มาก              |
| รวม                   | 4.18      | 0.84 | มาก              |

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

(n = 385)

| รูปแบบเสื้อคลุม                       | $\bar{X}$ | S.D. | ระดับความพึงพอใจ |
|---------------------------------------|-----------|------|------------------|
| <b>ด้านความสวยงาม</b>                 |           |      |                  |
| ความงามของการตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ด   | 4.12      | 0.82 | มาก              |
| ความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ         | 4.29      | 0.98 | มาก              |
| รวม                                   | 4.12      | 0.91 | มาก              |
| <b>ด้านประโยชน์ใช้สอย</b>             |           |      |                  |
| ความสะดวกสบายในการใช้งาน              | 4.35      | 0.85 | มาก              |
| ความเหมาะสมกับการใช้งาน(ใส่ทำงาน)     | 4.10      | 0.82 | มาก              |
| ความเหมาะสมของรูปแบบและลวดลาย         | 4.23      | 0.81 | มาก              |
| รวม                                   | 4.19      | 0.83 | มาก              |
| <b>ด้านสีสันทัน</b>                   |           |      |                  |
| การใช้สีเหมาะสมกับสตรีวัยทำงาน        | 4.25      | 0.80 | มาก              |
| การใช้สีเหมาะสมกับลวดลาย              | 4.16      | 0.89 | มาก              |
| การใช้สีเหมาะสมกับการใช้งาน           | 4.11      | 0.85 | มาก              |
| รวม                                   | 4.15      | 0.83 | มาก              |
| <b>ด้านเทคนิคตกแต่งเกล็ด</b>          |           |      |                  |
| <b>ลายเต่าตกแต่งเกล็ดเล็กเว้นระยะ</b> |           |      |                  |
| เกล็ดมีความสะอาด                      | 4.20      | 0.90 | มาก              |
| เกล็ดส่งเสริมลายผ้า                   | 4.15      | 0.93 | มาก              |
| การจัดวางเกล็ดมีความเหมาะสม           | 3.87      | 0.77 | มาก              |
| เกล็ดมีความเหมาะสมกับเนื้อผ้าฝ้าย     | 3.92      | 0.83 | มาก              |
| เกล็ดมีความเหมาะสมกับชุดทำงาน         | 3.91      | 0.92 | มาก              |
| รวม                                   | 4.02      | 0.81 | มาก              |

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

(n = 385)

| รูปแบบเสื้อผ้า                              | $\bar{X}$   | S.D.        | ระดับความพึงพอใจ |
|---|-------------|-------------|------------------|
| <b>ลายดอกบานชื่นตกแต่งเก๋ิดตารางเหลี่ยม</b> |             |             |                  |
| เก๋ิดมีความสะอาดตา                          | 4.28        | 0.81        | มาก              |
| เก๋ิดส่งเสริมลายผ้า                         | 4.11        | 0.87        | มาก              |
| การจัดวางเก๋ิดมีความเหมาะสม                 | 4.45        | 0.81        | มาก              |
| เก๋ิดมีความเหมาะสมกับเนื้อผ้าฝ้าย           | 4.10        | 0.73        | มาก              |
| เก๋ิดมีความเหมาะสมกับชุดทำงาน               | 4.23        | 0.86        | มาก              |
| รวม   | 4.13        | 0.85        | มาก              |
| <b>ลายแก้วสุวรรณสารตกแต่งเก๋ิดเล็ก</b>      |             |             |                  |
| เก๋ิดมีความสะอาดตา                          | 4.27        | 0.80        | มาก              |
| เก๋ิดส่งเสริมลายผ้า                         | 4.11        | 0.88        | มาก              |
| การจัดวางเก๋ิดมีความเหมาะสม                 | 4.41        | 0.81        | มาก              |
| เก๋ิดมีความเหมาะสมกับเนื้อผ้าฝ้าย           | 4.09        | 0.72        | มาก              |
| เก๋ิดมีความเหมาะสมกับชุดทำงาน               | 4.21        | 0.84        | มาก              |
| รวม   | 4.12        | 0.83        | มาก              |
| <b>ลายสี่ทิศตกแต่งเก๋ิดชิดกันเว้นระยะ</b>   |             |             |                  |
| เก๋ิดมีความสะอาดตา                          | 4.15        | 0.84        | มาก              |
| เก๋ิดส่งเสริมลายผ้า                         | 4.01        | 0.81        | มาก              |
| การจัดวางเก๋ิดมีความเหมาะสม                 | 4.21        | 0.82        | มาก              |
| เก๋ิดมีความเหมาะสมกับเนื้อผ้าฝ้าย           | 4.17        | 0.90        | มาก              |
| เก๋ิดมีความเหมาะสมกับชุดทำงาน               | 3.96        | 0.82        | มาก              |
| รวม   | 4.14        | 0.82        | มาก              |
| <b>ความพึงพอใจโดยรวม</b>                    | <b>4.13</b> | <b>0.85</b> | <b>มาก</b>       |

จากตารางที่ 4.12 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อการออกแบบชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่า รูปแบบเสื้อคลุมดังนี้

ด้านรูปแบบของชุดทำงานเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปแบบของเสื้อมีความดึงดูด ความสนใจ รูปแบบได้สัดส่วน และ รูปแบบมีความทันสมัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 4.07 และ 3.92 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

ด้านความสวยงาม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความสวยงามของการตกแต่งด้วยผ้าทอบ้านเขาเต่า ความสวยงามของการตกแต่งจากเกล็ด และความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 4.12 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

ด้านประโยชน์ใช้สอย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความสะดวกสบายในการใช้งาน รูปแบบชุดและลวดลาย ความเหมาะสมในการใช้งาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 4.23 และ 4.10 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

ด้านสีสันทัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การใช้สีเหมาะสมกับสตรีวัยทำงาน สีเทาเหมาะสมกับลวดลายผ้าทอบ้านเขาเต่า และ การใช้สีเหมาะสมกับการใช้งาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 4.16 และ 4.11 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

ด้านลวดลาย ลายเต่าเมื่อพิจารณา โดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 ซึ่งทุกรายข้อได้รับความพึงพอใจในระดับมาก ลายดอกบานชื่น เมื่อพิจารณา โดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ซึ่งทุกรายข้อได้รับความพึงพอใจในระดับมาก ลายแก้วสุวรรณสาร เมื่อพิจารณา โดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ซึ่งทุกรายข้อได้รับความพึงพอใจในระดับมาก และลายสีทศ เมื่อพิจารณา โดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 ซึ่งทุกรายข้อได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด และระดับมาก

เมื่อพิจารณาโดยรวมทุกข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อการออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่า รูปแบบเสื้อคลุม ทั้ง 4 ลวดลาย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.85

ตารางที่ 4.13 ความพึงพอใจที่มีต่อการออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอ  
บ้านเขาเต่ารูปแบบกระโปรง

(n = 385)

| รูปแบบกระโปรง                       | $\bar{X}$ | S.D. | ระดับความพึงพอใจ |
|-------------------------------------|-----------|------|------------------|
| <b>ด้านรูปแบบของกระโปรง</b>         |           |      |                  |
| รูปแบบดึงดูดความสนใจ                | 4.18      | 0.87 | มาก              |
| รูปแบบมีความทันสมัย                 | 4.11      | 0.75 | มาก              |
| รูปแบบได้สัดส่วน                    | 4.01      | 0.84 | มาก              |
| รวม                                 | 4.15      | 0.81 | มาก              |
| <b>ด้านความสวยงาม</b>               |           |      |                  |
| ความงามของการตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ด | 4.11      | 0.81 | มาก              |
| ความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ       | 4.09      | 0.77 | มาก              |
| รวม                                 | 4.07      | 0.83 | มาก              |
| <b>ด้านประโยชน์ใช้สอย</b>           |           |      |                  |
| ความสะดวกสบายในการใช้งาน            | 4.19      | 0.83 | มาก              |
| ความเหมาะสมกับการใช้งาน(ใส่ทำงาน)   | 3.91      | 0.75 | มาก              |
| ความเหมาะสมของรูปแบบและลวดลาย       | 4.11      | 0.90 | มาก              |
| รวม                                 | 4.19      | 0.81 | มาก              |
| <b>ด้านสีสันทัน</b>                 |           |      |                  |
| การใช้สีเหมาะสมกับสตรีวัยทำงาน      | 4.23      | 0.82 | มาก              |
| การใช้สีเหมาะสมกับลวดลาย            | 3.95      | 0.79 | มาก              |
| การใช้สีเหมาะสมกับการใช้งาน         | 4.03      | 0.93 | มาก              |
| รวม                                 | 4.06      | 0.85 | มาก              |



ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

(n = 385)

| รูปแบบกระโปรง                             | $\bar{X}$ | S.D. | ระดับความพึงพอใจ |
|---|-----------|------|------------------|
| <b>ด้านเทคนิคตกแต่งเกล็ด</b>              |           |      |                  |
| <b>ลายเต่าตกแต่งเกล็ดเล็กเว้นระยะ</b>     |           |      |                  |
| เกล็ดมีความสะอาดตา                        | 4.45      | 0.90 | มาก              |
| เกล็ดส่งเสริมลายผ้า                       | 4.05      | 0.75 | มาก              |
| การจัดวางเกล็ดมีความเหมาะสม               | 4.13      | 0.84 | มาก              |
| เกล็ดมีความเหมาะสมกับเนื้อผ้าฝ้าย         | 3.95      | 0.81 | มาก              |
| เกล็ดมีความเหมาะสมกับชุดทำงาน             | 4.10      | 0.90 | มาก              |
| รวม                                       | 4.04      | 0.81 | มาก              |
| <b>ลายดอกบานชื่นตกแต่งเกล็ดตารางเฉียง</b> |           |      |                  |
| เกล็ดมีความสะอาดตา                        | 4.19      | 0.81 | มาก              |
| เกล็ดส่งเสริมลายผ้า                       | 4.21      | 0.82 | มาก              |
| การจัดวางเกล็ดมีความเหมาะสม               | 3.97      | 0.87 | มาก              |
| เกล็ดมีความเหมาะสมกับเนื้อผ้าฝ้าย         | 4.09      | 0.73 | มาก              |
| เกล็ดมีความเหมาะสมกับชุดทำงาน             | 4.00      | 0.86 | มาก              |
| รวม                                       | 4.05      | 0.82 | มาก              |
| <b>ลายแก้วสุวรรณสารตกแต่งเกล็ดเล็ก</b>    |           |      |                  |
| เกล็ดมีความสะอาดตา                        | 4.19      | 0.81 | มาก              |
| เกล็ดส่งเสริมลายผ้า                       | 4.01      | 0.87 | มาก              |
| การจัดวางเกล็ดมีความเหมาะสม               | 3.95      | 0.85 | มาก              |
| เกล็ดมีความเหมาะสมกับเนื้อผ้าฝ้าย         | 4.10      | 0.83 | มาก              |
| เกล็ดมีความเหมาะสมกับชุดทำงาน             | 4.03      | 0.81 | มาก              |
| รวม                                       | 4.07      | 0.84 | มาก              |

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

(n = 385)

| รูปแบบกระโปรง                             | $\bar{X}$   | S.D.        | ระดับความพึงพอใจ |
|---|-------------|-------------|------------------|
| <b>ลายสี่ทิศตกแต่งเกล็ดชิดกันเว้นระยะ</b> |             |             |                  |
| เกล็ดมีความสะอาดตา                        | 4.25        | 0.83        | มาก              |
| เกล็ดส่งเสริมลายผ้า                       | 4.21        | 0.87        | มาก              |
| การจัดวางเกล็ดมีความเหมาะสม               | 4.17        | 0.82        | มาก              |
| เกล็ดมีความเหมาะสมกับเนื้อผ้าฝ้าย         | 4.02        | 0.89        | มาก              |
| เกล็ดมีความเหมาะสมกับชุดทำงาน             | 4.23        | 0.91        | มาก              |
| รวม                                       | 4.13        | 0.86        | มาก              |
| <b>ความพึงพอใจโดยรวม</b>                  | <b>4.10</b> | <b>0.85</b> | <b>มาก</b>       |

จากตารางที่ 4.13 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อการออกแบบชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่า รูปแบบกระโปรง ดังนี้

ด้านรูปแบบของชุดทำงานเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปแบบของกระโปรงมีความดึงดูดความสนใจ รูปแบบได้สัดส่วน และ รูปแบบมีความทันสมัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 4.11 และ 4.01 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

ด้านความสวยงาม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความสวยงามของการตกแต่งด้วยผ้าทอบ้านเขาเต่า ความสวยงามของการตกแต่งจากเกล็ด และความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 4.09 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

ด้านประโยชน์ใช้สอย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความสะดวกสบายในการใช้งาน รูปแบบชุดและลวดลาย ความเหมาะสมในการใช้งาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 4.11 และ 3.91 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

ด้านสีสันทัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การใช้สีที่เหมาะสมกับสตรีวัยทำงาน รูปแบบกระโปรง สีเทาเหมาะสมกับลวดลายผ้าทอบ้านเขาเต่า และการใช้สีที่เหมาะสมกับการใช้งาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 4.03 และ 3.95 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

ด้านลวดลาย ลายเต่าเมื่อพิจารณา โดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ซึ่งทุกรายข้อได้รับความพึงพอใจในระดับมาก ลายดอกบานชื่น เมื่อพิจารณา โดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 ซึ่งทุกรายข้อได้รับความพึงพอใจในระดับมาก ลายแก้วสุวรรณสาร เมื่อพิจารณา โดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ซึ่งทุกรายข้อได้รับความพึงพอใจในระดับมาก และลายสีทศ เมื่อพิจารณา โดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ซึ่งทุกรายข้อได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด และระดับมาก

เมื่อพิจารณาโดยรวมทุกข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อการออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่า รูปแบบกระโปรง ทั้ง 4 ลวดลาย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.85

**ตารางที่ 4.14** ความพึงพอใจที่มีต่อการออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่า รูปแบบชุดติดกัน

(n = 385)

| รูปแบบชุดติดกัน                     | $\bar{X}$ | S.D. | ระดับความพึงพอใจ |
|-------------------------------------|-----------|------|------------------|
| <b>ด้านรูปแบบของชุดติดกัน</b>       |           |      |                  |
| รูปแบบดึงดูดความสนใจ                | 4.19      | 0.90 | มาก              |
| รูปแบบมีความทันสมัย                 | 3.93      | 0.71 | มาก              |
| รูปแบบได้สัดส่วน                    | 4.08      | 0.87 | มาก              |
| รวม                                 | 4.14      | 0.84 | มาก              |
| <b>ด้านความสวยงาม</b>               |           |      |                  |
| ความงามของการตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ด | 4.03      | 0.80 | มาก              |
| ความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ       | 3.98      | 0.86 | มาก              |
| รวม                                 | 3.96      | 0.82 | มาก              |
| <b>ด้านประโยชน์ใช้สอย</b>           |           |      |                  |
| ความสะดวกสบายในการใช้งาน            | 4.07      | 0.92 | มาก              |
| ความเหมาะสมกับการใช้งาน(ใส่ทำงาน)   | 3.87      | 0.82 | มาก              |
| ความเหมาะสมของรูปแบบและลวดลาย       | 4.08      | 0.86 | มาก              |
| รวม                                 | 4.01      | 0.86 | มาก              |

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

(n = 385)

| รูปแบบชุดติดกัน                           | $\bar{X}$ | S.D. | ระดับความพึงพอใจ |
|---|-----------|------|------------------|
| <b>ด้านสีล้น</b>                          |           |      |                  |
| การใช้สีเหมาะสมกับสตรีวัยทำงาน            | 4.13      | 0.87 | มาก              |
| การใช้สีเหมาะสมกับลวดลาย                  | 3.55      | 0.81 | มาก              |
| การใช้สีเหมาะสมกับการใช้งาน               | 4.04      | 0.81 | มาก              |
| รวม                                       | 4.03      | 0.84 | มาก              |
| <b>ด้านเทคนิคตกแต่งเกล็ด</b>              |           |      |                  |
| <b>ลายเต่าตกแต่งเกล็ดเล็กเว้นระยะ</b>     |           |      |                  |
| เกล็ดมีความสะอาดตา                        | 4.02      | 0.70 | มาก              |
| เกล็ดส่งเสริมลายผ้า                       | 3.98      | 0.80 | มาก              |
| การจัดวางเกล็ดมีความเหมาะสม               | 4.17      | 0.86 | มาก              |
| เกล็ดมีความเหมาะสมกับเนื้อผ้าฝ้าย         | 3.95      | 0.81 | มาก              |
| เกล็ดมีความเหมาะสมกับชุดทำงาน             | 4.20      | 0.90 | มาก              |
| รวม                                       | 4.02      | 0.80 | มาก              |
| <b>ลายดอกบานขึ้นตกแต่งเกล็ดตารางเฉียง</b> |           |      |                  |
| เกล็ดมีความสะอาดตา                        | 4.17      | 0.81 | มาก              |
| เกล็ดส่งเสริมลายผ้า                       | 4.01      | 0.82 | มาก              |
| การจัดวางเกล็ดมีความเหมาะสม               | 3.97      | 0.87 | มาก              |
| เกล็ดมีความเหมาะสมกับเนื้อผ้าฝ้าย         | 3.97      | 0.83 | มาก              |
| เกล็ดมีความเหมาะสมกับชุดทำงาน             | 4.05      | 0.86 | มาก              |
| รวม                                       | 4.05      | 0.82 | มาก              |

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

(n = 385)

| รูปแบบชุดติดกัน                           | $\bar{X}$   | S.D.        | ระดับความพึงพอใจ |
|---|-------------|-------------|------------------|
| <b>ลายแก้วสุวรรณสารตกแต่งเกล็ดเล็ก</b>    |             |             |                  |
| เกล็ดมีความสะอาดตา                        | 4.19        | 0.81        | มาก              |
| เกล็ดส่งเสริมลายผ้า                       | 3.97        | 0.84        | มาก              |
| การจัดวางเกล็ดมีความเหมาะสม               | 3.98        | 0.85        | มาก              |
| เกล็ดมีความเหมาะสมกับเนื้อผ้าฝ้าย         | 4.10        | 0.83        | มาก              |
| เกล็ดมีความเหมาะสมกับชุดทำงาน             | 4.13        | 0.87        | มาก              |
| รวม                                       | 4.08        | 0.85        | มาก              |
| <b>ลายสี่ทิศตกแต่งเกล็ดชิดกันเว้นระยะ</b> |             |             |                  |
| เกล็ดมีความสะอาดตา                        | 4.24        | 0.83        | มาก              |
| เกล็ดส่งเสริมลายผ้า                       | 4.19        | 0.87        | มาก              |
| การจัดวางเกล็ดมีความเหมาะสม               | 4.10        | 0.82        | มาก              |
| เกล็ดมีความเหมาะสมกับเนื้อผ้าฝ้าย         | 4.03        | 0.86        | มาก              |
| เกล็ดมีความเหมาะสมกับชุดทำงาน             | 4.05        | 0.81        | มาก              |
| รวม                                       | 4.07        | 0.84        | มาก              |
| <b>ความพึงพอใจโดยรวม</b>                  | <b>4.05</b> | <b>0.86</b> | <b>มาก</b>       |

จากตารางที่ 4.14 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อการออกแบบชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่า รูปแบบชุดติดกัน ดังนี้

ด้านรูปแบบของชุดทำงานเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปแบบของชุดติดกันมีความดึงดูดความสนใจ รูปแบบได้สัดส่วน และ รูปแบบมีความทันสมัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 4.08 และ 3.93 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

ด้านความสวยงาม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความสวยงามของการตีเกล็ดตกแต่ง ความสวยงามของการตกแต่งด้วยผ้าทอบ้านเขาเต่า และความละเอียดประณีตในการตัดเย็บ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 3.98 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

ด้านประโยชน์ใช้สอย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความสะดวกสบายในการใช้งาน รูปแบบชุดและลวดลาย ความเหมาะสมในการใช้งาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 4.07 และ 3.87 ตามลำดับ ซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

ด้านสีสันทัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การใช้สีเหมาะสมกับสตรีวัยทำงานรูปแบบชุด ติดกัน การใช้สีเหมาะสมกับการใช้ตัดเย็บชุดทำงาน และสียอदनนิยมเหมาะสมกับลวดลายผ้าทอบ้านเขาเต่า ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 4.04 และ 3.55 ตามลำดับซึ่งโดยรวมได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

ด้านลวดลาย ลายเต่า เมื่อพิจารณาโดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 ซึ่งทุกรายข้อได้รับความพึงพอใจในระดับมาก ลายดอกบานชื่น เมื่อพิจารณา โดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 ซึ่งทุกรายข้อได้รับความพึงพอใจในระดับมาก ลายแก้วสุวรรณสาร เมื่อพิจารณา โดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ซึ่งทุกรายข้อได้รับความพึงพอใจในระดับมาก ลายสี่ทิศ เมื่อพิจารณา โดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ซึ่งทุกรายข้อได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

เมื่อพิจารณาโดยรวมทุกข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อการออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่า รูปแบบชุดติดกัน ทั้ง 4 ลวดลาย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.86

ตารางที่ 4.15 สรุปค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่า จำแนกตามรูปทรงและลวดลาย

(n = 385)

| รูปแบบ          | ลวดลาย              |                    |               |                       |                  |                       |             |                       | ระดับความพึงพอใจ |
|-----------------|---------------------|--------------------|---------------|-----------------------|------------------|-----------------------|-------------|-----------------------|------------------|
|                 | ลายเต่า             |                    | ลายดอกบานชื่น |                       | ลายแก้วสุวรรณสาร |                       | ลายสี่ทิศ   |                       |                  |
|                 | (เกล็ดเล็กเว้นระยะ) | (เกล็ดตารางเฉลี่ย) | (เกล็ดเล็ก)   | (เกล็ดชิดกันเว้นระยะ) | (เกล็ดเล็ก)      | (เกล็ดชิดกันเว้นระยะ) | (เกล็ดเล็ก) | (เกล็ดชิดกันเว้นระยะ) |                  |
|                 | $\bar{X}$           | S.D.               | $\bar{X}$     | S.D.                  | $\bar{X}$        | S.D.                  | $\bar{X}$   | S.D.                  |                  |
| รูปแบบเสื้อคลุม | 4.02                | 0.81               | 4.13          | 0.85                  | 4.12             | 0.83                  | 4.14        | 0.87                  | มาก              |
| รูปแบบกระโปรง   | 4.04                | 0.81               | 4.05          | 0.82                  | 4.07             | 0.84                  | 4.13        | 0.86                  | มาก              |
| รูปแบบชุดติดกัน | 4.02                | 0.80               | 4.05          | 0.82                  | 4.08             | 0.85                  | 4.07        | 0.84                  | มาก              |

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่า รูปแบบเสื้อคลุมผ้าลายสี่ทิศตกแต่งด้วยเกล็ดชิดกันเว้นระยะ 3 ซม.ได้รับความพึงพอใจเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ลายดอกบานชื่น ลายแก้วสุวรรณสาร และลายเต่า มีค่าเฉลี่ย 4.14 4.13 4.12 และ 4.02 ตามลำดับ รูปแบบกระโปรงผ้าลายสี่ทิศตกแต่งด้วยเกล็ดชิดกันเว้นระยะ 3 ซม.ได้รับความพึงพอใจเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ลายแก้วสุวรรณสาร ลายดอกบานชื่น และลายเต่า มีค่าเฉลี่ย 4.13 4.07 4.05 และ 4.04 ตามลำดับ รูปแบบชุดติดกันผ้าลายแก้วสุวรรณสารตกแต่งด้วยเกล็ดเล็กไม่เว้นระยะ ได้รับความพึงพอใจเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ลายสี่ทิศ ลายแก้วสุวรรณสาร ลายดอก และลายเต่า มีค่าเฉลี่ย 4.08 4.07 4.05 และ 4.02 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 สรุปลักษณะและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่า

(n = 385)

| รูปแบบชุดทำงานสตรี | $\bar{X}$ | S.D. | ระดับความพึงพอใจ |
|--------------------|-----------|------|------------------|
| รูปแบบเสื้อคลุม    | 4.13      | 0.85 | มาก              |
| รูปแบบกระโปรง      | 4.10      | 0.85 | มาก              |
| รูปแบบชุดติดกัน    | 4.08      | 0.86 | มาก              |

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่า เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมจากทุกรายข้อของการประเมิน พบว่า รูปแบบเสื้อคลุม มีค่าเฉลี่ย 4.13 รูปแบบกระโปรง มีค่าเฉลี่ย 4.10 และรูปแบบชุดติดกัน มีค่าเฉลี่ย 4.08 ซึ่งพบว่าทุกแบบได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

## 4.2 การอภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่าผู้วิจัยได้อภิปรายผล ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอายุ 35-55 ปีขึ้นไป มีสถานภาพสมรส มีระดับการศึกษา ระดับปริญญาโท มีตำแหน่งหน้าที่ข้าราชการ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 25,001 – 35,000 บาท ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยซื้อเสื้อผ้าหรือเครื่องแต่งกายจากผ้าทอบ้านเขาเต่าส่วนใหญ่มีการตัดสินใจในการเลือกซื้อชุดทำงานเมื่อชอบ ซึ่งสอดคล้องกับการสำรวจของ (สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ, 2550) ที่ได้สำรวจทัศนคติและพฤติกรรมการบริโภคต่อเสื้อผ้าชุดทำงาน พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่จะซื้อสินค้าเมื่อชอบหรือถูกใจ รูปแบบสวยงามทันสมัย ซึ่งสอดคล้องกับ (ศรีณย์, 2554) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาลวดลายพิมพ์จากศิลปะอาร์ตนูโวบนผ้าใยแก้วซิงเพื่อการออกแบบชุดทำงานสตรี พบว่ามีความถี่ในการเลือกซื้อชุดทำงาน คือซื้อทุก3เดือน ราคาของชุดทำงานที่ซื้อส่วนใหญ่ คือ 1,501-2,000 บาทต่อตัว บุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจซื้อชุดโอกาสพิเศษมากที่สุด คือ คู่รัก หรือ คู่สมรส



ด้านรูปแบบ มีความดึงดูด มีความทันสมัย กล่าวคือ มีรูปแบบที่ความสนใจได้สัดส่วน เป็นรูปแบบพื้นฐานที่มีความสุภาพ สวยงามตรงกับความต้องการในการใช้งาน มีการออกแบบให้เหมาะสมกับลวดลายผ้า และประโยชน์ใช้สอย คือ ใส่ทำงาน รวมทั้งมีความละเอียดประณีตในการตัดเย็บเพื่อให้ออกแบบชุดทำงานสตรีมีคุณภาพ สามารถสวมใส่ได้นาน สอดคล้องกับ(เจียมจิต, 2546) ที่กล่าวว่า การออกแบบทำให้เสื้อผ้านั้นมีความสมบูรณ์และสวยงามยิ่งขึ้นเป็นการเน้นและเสริมสร้างความสนใจให้กับผู้พบเห็น สอดคล้องเรื่องกับ(สาคร, 2548) ที่กล่าวว่า การทำวิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อให้เสื้อผ้านั้นดูสวยงามมองดูแล้วน่าสวมใส่และสามารถดึงดูดความสนใจของเพศตรงข้าม ทำให้เสื้อเกิดความสวยงามมากยิ่งขึ้น การตกแต่งสามารถช่วยเพิ่มราคาเสื้อผ้าและบ่งบอกถึงรสนิยมของผู้สวมใส่และ สอดคล้องกับ(เจียมจิต, 2546) ที่กล่าวว่า ลักษณะของแบบเสื้อผ้าต้องออกแบบให้มีประโยชน์ใช้สอยให้เหมาะสมกับอาชีพ เช่น นักกีฬาต้องการชุดที่รัดรูปไม่รุงรัง นักธุรกิจต้องการชุดภูมิฐานที่สามารถเพิ่มความสง่างาม ส่งเสริมลายผ้าและเอกลักษณ์ เป็นต้น

ด้านสีสันทัน กล่าวคือ การใช้สีที่เหมาะสมกับการใช้งาน เนื่องจากสีของชุดทำงานสตรีเป็นโทนสีกลางที่ให้ความรู้สึก สงบ สะอาด เย็นสบาย ฉ่ำสีกลุ่มนี้ให้ความรู้สึกผ่อนคลายและเจียบสงบ สอดคล้องกับ(อัจฉราพรรณ, 2554) ที่กล่าวว่า ส่วนใหญ่นิยมซื้อผ้าทอ โทนสีดำ สีน้ำตาล และสีเทา และสอดคล้องกับ(ศรีณย์, 2554) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาลวดลายพิมพ์จากศิลปะอาร์ตนูโวบนผ้าใยแก้ว เพื่อการออกแบบชุดทำงานสตรี พบว่าสีพื้น มีความเหมาะสมกับการออกแบบชุดทำงานสตรี ให้ความรู้สึกสบาย อนุรักษ์นิยม ทำให้ชุดทำงานมีภาพลักษณ์ที่สุภาพ มองแล้วสบายตา สอดคล้องกับ(เจียมจิต, 2546) ที่กล่าวว่า การเลือกใช้สีให้เหมาะสมกับเวลาและโอกาส อย่างเช่น ชุดใส่ไปทำงานควรเป็นสีที่สุภาพประกอบด้วยกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นสตรีมีอายุ 25-55 ปีขึ้นไป ที่ให้ความรู้สึก สะท้อนถึงความสันโดษ สุขุม จะดูจากโอกาสใช้สอย และสวมใส่แล้วเสริมบุคลิกภาพ

ด้านลวดลาย อาจเป็นเพราะลายมีโดดเด่นสะดุดตา ประกอบกับลวดลายของผ้าที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีลวดลายที่ค่อยข้างละเอียด ประณีต สอดคล้องกับพิพิธภัณฑสถานผ้า (มหาวิทยาลัยราชภัฏหัวหิน, 2550) เนื่องจากผ้าทอบ้านเขาเต่า เป็นผ้าที่ในโครงการพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในรัชกาลที่ 9 และสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถในรัชกาลที่ 9 จึงส่งเสริมผ้าทอบ้านเขาเต่าให้เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จึงมีความสวยงามเป็นที่สะดุดตา ประกอบกับการทำเทคนิคการตีเกล็ดที่ได้จากการตกแต่งประยุกต์ มีความละเอียด สวยงามอ่อนโยน และมีความเรียบงานอยู่ในตัวลายเส้นเกล็ด สอดคล้องกับ(เสาวลักษณ์, 2549) กล่าวว่า การตกแต่งด้วยเกล็ดเป็นการส่งเสริมลายผ้าให้มีมิติบนพื้นผ้า ซึ่งสามารถใช้ได้ทั้งเกรนเฉลี่ย เกรนขวาง โดยมีการจัดวางองค์ประกอบของลวดลาย ผสมเข้ากับเทคนิคการตีเกล็ด สอดคล้องกับ(สาคร, 2548) ที่กล่าวว่า ความสมดุล (Balance) ในการออกแบบเสื้อผ้าคือการจัดวางสิ่งตกแต่ง และส่วนประกอบ

ของเสื้อผ้า จะมีลักษณะเป็นแบบเสื้อทั้งสองด้านตกแต่งไม่เหมือนกันแต่เมื่อวัดจากการมองเห็นด้วยสายตาจะมีความสมดุลกันทั้ง 2 ด้านเน้นการออกแบบที่สร้างสรรค์โดยประยุกต์จากแบบเสื้อพื้นฐาน เป็นแบบที่แปลกใหม่ ที่สวยงาม

จากการศึกษาเรื่องการออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่า ในภาพรวมพบว่า แนวทางการนำผ้าทอบ้านเขาเต่า มาทำการตัดเย็บชุดทำงานสตรี ที่ใช้เทคนิคการตีเกล็ดเป็นองค์ประกอบหลักในการตกแต่ง โดยใช้แนวคิดในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งกลุ่มเป้าหมายคือสตรีวัยทำงาน เมื่อได้เห็นชุดทำงานสตรีแล้ว ส่วนใหญ่ให้ความสนใจ และเห็นด้วยในรูปแบบ รูปทรง ลวดลาย และวัสดุที่ใช้ ดังนั้นการออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จึงถือได้ว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถพัฒนาเพื่อตอบสนองต่อกลุ่มผู้บริโภคได้



## บทที่ 5

### สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดตกแต่งจากผ้า ทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาเทคนิค และวิธีการตีเกล็ด 2) เพื่อออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ด 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ด กลุ่มผู้บริโภคในการวิจัยครั้งนี้ คือ สตรีวัยทำงาน อายุ 25-55 ปี ใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) จำนวน 385 คน ในศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 ที่มีต่อการออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดตกแต่งจากผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยคือ แบบเย็บตีเกล็ดประกอบไปด้วย เกล็ดเล็กเว้นระยะ เกล็ดเล็ก เกล็ดตารางเฉียง เกล็ดชิดกันเว้นระยะ จำนวนรูปแบบละ 4 ลวดลายผ้า รวมทั้งหมด 16 ลวดลาย แบบร่างชุดทำงานสตรี 15 แบบ ชุดต้นแบบทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดตกแต่งจากผ้าทอบ้านเขาเต่า จำนวน 12 ชุด และแบบสอบถามความพึงพอใจ

#### 5.1 สรุปผล

##### 5.1.1 การตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ด

5.1.1.1 เทคนิคการตีเกล็ดแบบที่ 1 เกล็ดเล็ก มีวิธีเย็บเกล็ดแรกเส้นตรงเป็นเกณฑ์ก่อนโดยพับผ้าทางด้านผิดเข้าหากัน เย็บเดินจักรชิดตามแนวสันทบผ้าด้านถูก ขนาดความกว้างของเกล็ดทำการตีเส้นตรงวัดระยะห่างเท่า ๆ กัน 1 ซม.จนสุดเนื้อผ้าโดยใช้ผ้าเกรนเฉียง

5.1.1.2 เทคนิคการตีเกล็ดแบบที่ 2 เกล็ดเล็กเว้นระยะ 3 ซม. มีวิธีเย็บเหมือนกับเกล็ดเล็กต่างกันที่ระยะห่างของเกล็ดเท่านั้น ซึ่งช่วงห่างของเกล็ดจะเท่ากับความกว้างของเกล็ด หรือตามต้องการตกแต่งโดยการตีเส้นตรงวัดระยะห่างเท่า ๆ กัน 1 ซม. 2 ครั้ง แล้ววรรกระยะห่าง 3 ซม. จนสุดเนื้อผ้าใช้โดยใช้ผ้าเกรนเฉียง

5.1.1.3 เทคนิคการตีเกล็ดแบบที่ 3 เกล็ดตารางเฉียง มีวิธีเย็บเหมือนกับเกล็ดเล็กหลาย ๆ เกล็ดเย็บตัดกันเป็นตารางโดยการตีเกล็ดเล็กตามยาวของผืนผ้าระยะ 3 ซม.จนสุดเนื้อที่ผ้า และรีดพับไปด้านใดด้านหนึ่งจึงตีเกล็ดตามขวางเป็นเส้นเฉียงระยะ 3 ซม.จนสุดเนื้อผ้า ทำให้เกิดตารางเฉียงเกล็ดแต่ละเกล็ดโดยใช้ผ้าเกรนเฉียง และควรใช้ผ้าที่ทรงตัวดี

5.1.1.4 เทคนิคการตีเกล็ดแบบที่ 4 เกล็ดชิดกันเว้นระยะ 3 ซม. มีวิธีเย็บเกล็ดวิธีเย็บเกล็ดเริ่มต้นด้วยการทำเครื่องหมายหรือเนาที่กึ่งกลางเกล็ดแรกก่อน โดยพับผ้าด้านผิวด้านในเข้าหากันใช้กระดาษแบบเครื่องหมายวัดระยะกว้างเกล็ด 1 ซม.ช่วยวัดระยะในจักรวัดทำ 3 ครั้งแล้ววัดระยะห่าง 3 ซม.เริ่มเย็บเกล็ดแรกเป็นหลักในการเย็บเกล็ดต่อ ๆ ไปเกล็ดชนิดนี้จะมีลักษณะเกล็ดชิดกันคือแนวสันทบของเกล็ดแต่ละเกล็ดชิดพอดีกับแนวเย็บใช้ได้เนื้อผ้าทุกชนิดโดยใช้ผ้าเกรนเฉียง

## 5.1.2 การออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดตกแต่งจากผ้าทอบ้านเขาเต่าอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

5.1.2.1 รูปแบบชุดติดกัน รูปแบบที่ 1 ทรง Slim รูปแบบที่ 2 ทรง Trapezoid รูปแบบที่ 3 ทรง Bell และรูปแบบที่ 4 ทรง Tulip

5.1.2.2 รูปแบบเสื้อคลุม รูปแบบที่ 1 ทรง Magnet แขนสามส่วน รูปแบบที่ 2 ทรง Sheath ความยาวถึงเอว แขนยาวเข้ารูป รูปแบบที่ 3 ทรง Slim ความยาวถึงสะโพก แขนยาวเข้ารูป และรูปแบบที่ 4 ทรง H-Line ความยาวถึงสะโพก แขนยาวปล่อย และรูปแบบที่ 5 ทรง Trapezoid

5.1.2.3 รูปแบบกระโปรง รูปแบบที่ 1 ทรง A-Line รูปแบบที่ 2 ทรง Trapezoid รูปแบบที่ 3 ทรง Balloon และรูปแบบที่ 4 ทรง Slim และรูปแบบที่ 5 ทรง H-Line

## 5.1.3 ต้นแบบชุดทำงานสตรี ที่ได้จากการออกแบบตกแต่ง

### 5.1.3.1 รูปแบบเสื้อคลุม

1) รูปแบบที่ 1 ทรง Magnet แขนสามส่วน เป็นชุดสีเทาหลายเต่า ตกแต่งด้วยเทคนิคการตีเกล็ดเล็กเว้นระยะ 3 ซม. และกั้นแล็บสีชมพูอ่อนพื้นแนวเส้นที่ใช้ในการตกแต่งคือ แนวตั้ง

2) รูปแบบที่ 2 ทรง Magnet แขนสามส่วน เป็นชุดสีเทาหลายดอกบานขึ้น ตกแต่งด้วยเทคนิคการตีเกล็ดตารางเฉียง และกั้นแล็บสีชมพูอ่อนพื้น แนวเส้นที่ใช้ในการตกแต่งคือ แนวเฉียง

3) รูปแบบที่ 3 ทรง Magnet แขนสามส่วน เป็นชุดสีเทาลายแก้วสุวรรณสาร ตกแต่งด้วยเทคนิคการตีเกล็ดเล็ก และกั้นแล็บสีชมพูอ่อนพื้น แนวเส้นที่ใช้ในการตกแต่ง คือ แนวตั้ง

4) รูปแบบที่ 4 ทรง Magnet แขนสามส่วน เป็นชุดสีเทาลายสีทึบ ตกแต่งด้วยเทคนิคการตีเกล็ดชิดกันเว้นระยะ 3 ซม. และกั้นแล็บสีชมพูอ่อนพื้น แนวเส้นที่ใช้ในการตกแต่ง คือ แนวตั้ง

#### 5.1.3.2 รูปแบบกระโปรง

1) รูปแบบที่ 1 ทรง Slim เป็นชุดสีเทาลายเต่า ตกแต่งด้วยเทคนิคการตีเกล็ดเล็กเว้นระยะ และกั้นแล็บสีชมพูอ่อนพื้นแนวเส้นที่ใช้ในการตกแต่งคือ แนวตั้ง

2) รูปแบบที่ 2 ทรง Slim เป็นชุดสีเทาลายดอกบานชื่น ตกแต่งด้วยเทคนิคการตีเกล็ดตารางเฉียง และกั้นแล็บสีชมพูอ่อนพื้น แนวเส้นที่ใช้ในการตกแต่ง คือ แนวเฉียง

3) รูปแบบที่ 3 ทรง Slim เป็นชุดสีเทาลายแก้วสุวรรณสาร ตกแต่งด้วยเทคนิคการตีเกล็ดเล็ก และกั้นแล็บสีชมพูอ่อนพื้น แนวเส้นที่ใช้ในการตกแต่ง คือ แนวตั้ง

4) รูปแบบที่ 4 ทรง Slim เป็นชุดสีเทาลายสีทึบ ตกแต่งด้วยเทคนิคการตีเกล็ดชิดกันเว้นระยะ และกั้นแล็บสีชมพูอ่อนพื้น แนวเส้นที่ใช้ในการตกแต่ง คือ แนวตั้ง

#### 5.1.3.3 รูปแบบชุดติดกัน

1) รูปแบบที่ 1 ทรง Tulip เป็นชุดสีเทาลายเต่า ตกแต่งด้วยเทคนิคการตีเกล็ดเล็กเว้นระยะ 3 ซม. และกั้นแล็บสีชมพูอ่อนพื้น แนวเส้นที่ใช้ในการตกแต่ง คือ แนวตั้ง

2) รูปแบบที่ 2 ทรง Tulip เป็นชุดสีเทาลายดอกบานชื่น ตกแต่งด้วยเทคนิคการตีเกล็ดตารางเฉียง และกั้นแล็บสีชมพูอ่อนพื้น แนวเส้นที่ใช้ในการตกแต่ง คือ แนวเฉียง

3) รูปแบบที่ 3 ทรง Tulip เป็นชุดสีเทาลายแก้วสุวรรณสาร ตกแต่งด้วยเทคนิคการตีเกล็ดเล็ก และกั้นแล็บสีชมพูอ่อนพื้น แนวเส้นที่ใช้ในการตกแต่ง คือ แนวตั้ง

4) รูปแบบที่ 4 ทรง Tulip เป็นชุดสีเทาลายสีทึบ ตกแต่งด้วยเทคนิคการตีเกล็ดชิดกันเว้นระยะ 3 ซม. และกั้นแล็บสีชมพูอ่อนพื้น แนวเส้นที่ใช้ในการตกแต่ง คือ แนวตั้ง

#### 5.1.4 ความพึงพอใจของสตรีในศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 ที่มีต่อชุดทำงานสตรี โดยใช้ผ้าทอบ้านเขาเต่าตกแต่งด้วยเทคนิคการตีเกล็ด

5.1.4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภค ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุ 35-45 ปี สถานภาพสมรส อาชีพเป็นข้าราชการ มีระดับการศึกษาระดับปริญญาโท มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 25,001 – 35,000 บาท ไม่เคยซื้อเสื้อผ้าหรือเครื่องแต่งกายจากผ้าทอบ้านเขาเต่า ส่วนใหญ่มีการตัดสินใจในการเลือกซื้อชุดทำงานเมื่อชอบ ซึ่งสอดคล้องกับการสำรวจของ สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ (2550) ที่ได้สำรวจทัศนคติและพฤติกรรมการบริโภคต่อเสื้อผ้าชุดทำงานสตรีพบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่จะซื้อสินค้าเมื่อชอบหรือถูกใจรูปแบบสวยงามทันสมัย พบว่ามีความถี่ในการเลือกซื้อชุดทำงาน คือซื้อทุก3เดือน ราคาของชุดทำงานที่ซื้อส่วนใหญ่ คือ 1,501 – 2,000 บาทต่อตัว บุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจซื้อชุดโอกาสพิเศษมากที่สุด คือ คู่รัก หรือ คู่สมรส

5.1.4.2 ความพึงพอใจที่มีต่อชุดทำงานสตรีที่ตัดเย็บด้วยผ้าทอบ้านเขาเต่าตกแต่งด้วยเทคนิคการตีเกล็ด เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมจากทุกรายข้อของการประเมิน พบว่า ผ้าลายเต่า ผ้าลายดอกบานชื่น ผ้าลายแก้วสุวรรณสาร ผ้าลายสีทิวทิว ทั้งรูปแบบชุดทำงานสตรี เสื้อคลุม กระโปรง ชุดติดกัน มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.13 4.10 และ 4.08 ตามลำดับ ซึ่งพบว่าทุกแบบได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

## 5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัย เรื่องการออกแบบชุดทำงานสตรีตกแต่งด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อเสนอแนะต่างๆ ที่ได้จากการศึกษาสรุปได้ดังนี้

### 5.2.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา

5.2.1.1 จากการศึกษาวิจัย พบว่า ผ้าทอบ้านเขาเต่าเมื่อนำมาตีเกล็ดควรคำนึงถึงการจัดวางผ้ากาวก่อนทำการรีดควรเลือกผ้ากาวใช้เนื้อผ้าซาตินเพราะมีความบางเบาผิวสัมผัสไม่หนาเหมาะสมกับผ้าทอบ้านเขาเต่า เพื่อตามให้เกล็ดอยู่ตัว และรีดไปทางเดียวกัน ด้วยการใช้ความร้อนช่วย จึงทำให้สีของผ้าเปลี่ยนสี ควรจะใช้ผ้าในการรองรีดเพื่อป้องกันลายผ้าสูญเสีย

5.2.1.2 จากการศึกษาวิจัย พบว่า การตกแต่งด้วยเทคนิคการตีเกล็ด ควรคำนึงถึงลวดลายของผ้าเมื่อนำเทคนิคการตีเกล็ดมาตกแต่งบนลายผ้า ทำให้มองลายไม่ชัดเจน และควรคำนึงถึง

ขั้นตอนการเย็บเพราะบางเกล็ดอาจไม่ส่งเสริมลายผ้าทำให้เสียลายผ้าที่เป็นเอกลักษณ์ บริเวณที่เป็นเส้นเย็บบางเกล็ดทำให้รูปทรงของชุดไม่สวยเท่าที่ควร

5.2.1.3 จากการสำรวจความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ควรมีเทคนิคการตีเกล็ดให้มีหลายรูปแบบ และควรมีการพัฒนาเทคนิคการตกแต่งให้เหมาะสมกับแบบชุดทำงานในรูปแบบอื่น ๆ ต่อไป

## 5.2.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

5.2.2.1 ควรนำผ้าทอบ้านเขาเต่า ไปตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทอื่น เช่น กระเป๋า หรือผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้าน เพื่อให้เพียงพอับความต้องการของตลาดที่ขยายตัวเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดที่ขยายตัวเพิ่มมากขึ้น

5.2.2.2 ควรมีการพัฒนาในเรื่องเทคนิคการตีเกล็ด ให้มีรูปแบบการตีเกล็ดที่หลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้เหมาะสมกับการนำไปตัดเย็บชุดทำงานหรือผลิตภัณฑ์แบบอื่นต่อไป

5.2.2.3 ควรศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องของการทำความสะอาด และการดูแลรักษา รวมถึงความเหมาะสมกับการใช้งาน

5.2.2.4 ควรสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา ไปยังจังหวัดอื่น เพื่อที่จะได้ข้อมูลที่แตกต่าง และสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

5.2.2.5 ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความพึงพอใจที่มีต่อชุดทำงานสตรี เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ในการออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรีให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคต่อไป

## เอกสารอ้างอิง

กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม. 2550. ผลิตภัณฑ์ผ้าทอบ้านเขาเต่า.[ออนไลน์]

เข้าถึงจาก : <http://local.environnet.in.th/friendly2.php?id=41>, 10 พฤษภาคม 2557.

กรมอาชีวศึกษา. ม.ป.ป. หนังสือเรียนวิชาเทคนิคการนำเสียบนหุ่น. น.ป.พ.

กมลภัทร์ รักสวน. 2543. การออกแบบเสื้อผ้าสตรีวัยทำงานที่มีส่วนประกอบของผ้าทอพื้นเมืองจังหวัดเชียงใหม่. สารนิพนธ์ปริญญาโท. ภาควิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

กल्या วานิชย์บัญชา. 2550. การวิเคราะห์สถิติ :สถิติสำหรับการบริการและวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

เกื้อกุล สุชีโรจน์. 2543. คุณลักษณะผ้าไทยตามความต้องการของนักออกแบบเสื้อผ้า. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.คลังเอกสารสาธารณะ [ออนไลน์] เข้าถึงจาก :[www.openbase.in.th/node/5440](http://www.openbase.in.th/node/5440), 10 สิงหาคม 2556

จุฑาทิพ รัตนชนราพันธ์. 2554การตกแต่งเสื้อผ้า. โอ.เอสพรีนติ้งเฮ้าส์. กรุงเทพฯ.

จิตรพี ขวาลาวัดณ์. 2549. ตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอ. เอสพรีนติ้งเฮ้าส์

เจียรพรรณ โสภโณ. ม.ป.ป. ตำราเรียนตัดเสื้อสตรีชุดนพเก้าเรื่องชุดไทย. ม.ป.พ.

เจียมจิต เผือกศรี. 2546. การออกแบบเสื้อ 1. ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, กรุงเทพฯ.

ฉัตรชัย อรรถปักษ์. 2551. องค์ประกอบศิลปะ. วิทยพัฒน์, กรุงเทพฯ.



ญาติ ไหลจำปี. 2557.สมาชิกในกลุ่มทอผ้าบ้านเขาเต่า. สัมภาษณ์, 5 มกราคม.

นาริรัตน์ กระเทศ. 2552. การออกแบบเสื้อผ้าด้วยผ้าพื้นเมือง อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี.  
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.

บุญชม ศรีสะอาด. 2545. การวิจัยเบื้องต้น. สุวีริยาสาส์น, กรุงเทพฯ.

พลอย จริยะเวช. 2557. Mix & Match แต่งตัวตัวอย่างมีสไตล์. พิมพ์ครั้งที่4., กรุงเทพฯ.

พนัดดา เทพญา. 2557. เครื่องมือที่ใช้ในการทอ. สัมภาษณ์, 5 มกราคม.:

พินาสิน สาริยา. 2549. การออกแบบลวดลาย. โอเดียนสโตร์, กรุงเทพฯ.

พริยา สระมาลา. 2553. “แรงบันดาลใจในการออกแบบ.” ใน **พื้นฐานการออกแบบสิ่งทอและแฟชั่น**. เอ.พี.กราฟิคดีไซน์และการพิมพ์ จำกัด, กรุงเทพฯ.

มานิช กงกะนันท์. 2538. ออกแบบผลิตภัณฑ์. โอ.เอส.พรินต์ติ้งเฮ้าส์, กรุงเทพฯ.

\_\_\_\_\_. 2549. ศิลปะการออกแบบ. โอ.เอส.พรินต์ติ้งเฮ้าส์, กรุงเทพฯ.

ราชบัณฑิตยสถาน. 2546. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542.

อักษรเจริญทัศน์. กรุงเทพฯ.

รุ่งทิพย์ จันธิราช. 2549. การพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าทอของกลุ่มทอผ้าบ้านน้ำพริก ตำบลยางโกลน อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. สาขาพุทธศาสตร์ การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.

ละออ ทรงกฤษณ์. 2548. การพัฒนาความรู้ด้านการตลาดของกลุ่มอาชีพทอผ้า บ้านม่วงหอม

- วินิทร สอนพรินทร์. 2554. **การทำแบบตัดและเทคนิคการตัดเย็บเสื้อผ้า**. หจก.เกียรตินิกร  
การพิมพ์, กรุงเทพฯ.
- วีรุณ ตั้งเจริญ. 2545. **การออกแบบ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. โอ.เอส.พริ้นติ้งเฮ้าส์, กรุงเทพฯ.
- วีระศักดิ์ ศรีลารัตน์. 2559. **การพัฒนาลวดลายผ้าฝ้ายมัดหมี่ย้อนครามด้วยเทคนิคคณิตศิลป์  
ประเภท Tessellation** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. สาขาวิศวกรรมศาสตร์  
คณะเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ศรัณย์ จันทร์แก้ว. 2554. **การพัฒนาลวดลายพิมพ์จากศิลปะอาร์ตนูโวบนผ้าใยกล้วยง เพื่อ  
ออกแบบชุดทำงานสตรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. สาขาวิศวกรรมศาสตร์  
คณะเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ศูนย์ศิลปะและการออกแบบ พิษณุศรี. ม.ป.ป. **พื้นฐานการออกแบบ**. [ออนไลน์] เข้าถึงจาก :  
[http:// www. Plikanesri.com/class-basic-designB.php](http://www.Plikanesri.com/class-basic-designB.php), 18 พฤษภาคม 2559.
- ศูนย์สร้างสรรค์ความรู้แฟชั่น. 2556. **โครงร่าง (outline)** [ออนไลน์] เข้าถึงจาก :  
[http://www.thaitextile.org/index.php/blog/2016/05/Ebook\\_textile\\_0109052016](http://www.thaitextile.org/index.php/blog/2016/05/Ebook_textile_0109052016),  
10 พฤษภาคม 2556.
- สมประสงค์ สงฆ์ทอง. 2552. **การพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมือง กลุ่มทอผ้าตำบลไผ่หูช้าง  
อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม**. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท. คณะเทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์,  
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ. 2550. **รายงานผลการสำรวจทัศนคติและพฤติกรรมผู้บริโภค  
ต่อเสื้อผ้าชุดทำงาน**. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม  
สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน. 2552.

สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 2560. การเพิ่มมูลค่าสินค้า.[ออนไลน์]เข้าถึงจาก

<http://www.ismed.or.th/>, 31 สิงหาคม 2560

ศิลปะการทอผ้า. 2556.[ออนไลน์]เข้าถึงจาก

<http://kanchanapisek.or.th/kp6/BOOK21/chapter3/chap3.htm>, 10 มกราคม 2556

สาคร ชลสาคร. 2548. วัสดุที่ใช้ผลิตและตกแต่งเสื้อผ้า. สายธาร, กรุงเทพฯ.

สาวิตรี อัครมาส และศศธร ศรีทองกุล. 2552. การออกแบบชุดทำงาน.เอ็มไอเอส, กรุงเทพฯ.

เสาวลักษณ์ คงคาอุยฉาย. 2549. ศิลปะการตกแต่งเสื้อผ้า.ไทยวัฒนาพานิช, กรุงเทพฯ.

สุจินตนา สงวนหมุ่ม. 2559. ลักษณะโทนสี [ออนไลน์]เข้าถึงจาก[www.csicolors.com](http://www.csicolors.com), 10 ธันวาคม 2559

โสมวดี ฤทธิโชติ. 2553. พื้นฐานการออกแบบสิ่งทอและแฟชั่น.เอ.พี.กราฟิกดีไซน์และการพิมพ์ จำกัด, กรุงเทพฯ.

หน่วยงานส่งเสริมธุรกิจเครื่องนุ่งห่ม .มปป. ศูนย์อบรมแพทเทิร์นอุตสาหกรรมแพทเทิร์นไอที.

[ออนไลน์] เข้าถึงจาก <http://www.thaipattern.com/page2.php?id=73>, 20 สิงหาคม 2556

อุไรวรรณ ไทร้อย.2545. ความพึงพอใจที่มีต่อเสื้อนอกตกแต่งด้วยผ้าชนิด บ้านคำพระ จังหวัด อำนาจเจริญ.มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ.

อ้อยใจ เลิศล้ำ. 2553.“การพัฒนาการออกแบบ”.ในพื้นฐานการออกแบบสิ่งทอและแฟชั่น.

เอ.พี.กราฟิกดีไซน์และการพิมพ์ จำกัด, กรุงเทพฯ.

อังกาบ ศักดิ์. 2552.การศึกษาและพัฒนาารูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากผ้าทอมือ จังหวัด  
อุตรดิตถ์. สถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. กรุงเทพฯ.

ไอรดา สุขสังข์. 2557. การออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการจับจีบ จากผ้าทอ  
ลายดอกปีป จังหวัดพิษณุโลก วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. สาขาวิศวกรรมศาสตร์  
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.





ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ข แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ค แบบสอบถามความพึงพอใจ



ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแบบสอบถาม และพิจารณาคัดเลือก  
 เกณฑ์ 4 ชนิดตกแต่งลงบนผ้า 4 ลวดลาย และแบบร่างโครงร่างชุดทำงานสตรี เพื่อการออกแบบชุด  
 ทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จุฬาลักษณ์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา  
 รองคณบดีฝ่ายวิชาการ อาจารย์ประจำสาขาแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย  
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (วิทยาเขตพระนครใต้)
2. อาจารย์ณภัทร ยศยิ่งยง  
 หัวหน้าภาคประจำสาขา ออกแบบแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย  
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (วิทยาเขตพระนครใต้)
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วินิทร สอนพรินทร์  
 อาจารย์ประจำสาขา ออกแบบแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย  
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (วิทยาเขตพระนครใต้)
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสาวลักษณ์ คงอุยฉาย  
 อาจารย์ประจำสาขา ผ้าและเครื่องแต่งกาย  
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร(โชติเวช)
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุฑาทิพ รัตน์นราพันธ์  
 อาจารย์ประจำสาขา ผ้าและเครื่องแต่งกาย  
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร(โชติเวช)
6. คุณประทุม เกาสูตร  
 หัวหน้ากลุ่มวิสาหกิจชุมชนบางยอ อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ



ภาคผนวก ข

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ



## แบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการออกแบบ

### เกล็ดตกแต่ง 4 ชนิดลงบนผ้า 4 ลวดลาย

เรื่องการออกแบบชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการตีเกล็ด  
จากผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

#### คำอธิบาย

การศึกษาเรื่อง เรื่องการออกแบบชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นการศึกษาและค้นคว้าข้อมูล (Research and Development) โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

- 1) เพื่อศึกษาเทคนิคและวิธีการตีเกล็ด จากผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 2) เพื่อออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการออกแบบชุดทำงานสตรี ด้วยเกล็ดตกแต่ง จากผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

#### คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการออกแบบเกล็ดตกแต่ง 3 ชนิดลงบนผ้า 4 ลวดลาย ประกอบด้วย

1. ลายเต่า 2. ลายดอกบานชื่น 3. ลายแก้วสุวรรณสาร 4. ลายสี่ทิศ
- ตกแต่งด้วย เกล็ดเล็กไม่เว้นระยะ, เกล็ดตาราง, เกล็ดตารางเฉียง, เกล็ดเล็กเว้นระยะ

เพื่อให้ท่านพิจารณาคัดเลือกแบบที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ให้เหลือลายผ้าละ 1 รูปแบบ เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการออกแบบชุดทำงานสตรี และนำไปตัดเย็บเป็นชุดทำงานสตรีต่อไป

ผู้ศึกษาขอขอบคุณพระคุณท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม และให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการศึกษา ในครั้งนี้เป็นอย่างดี

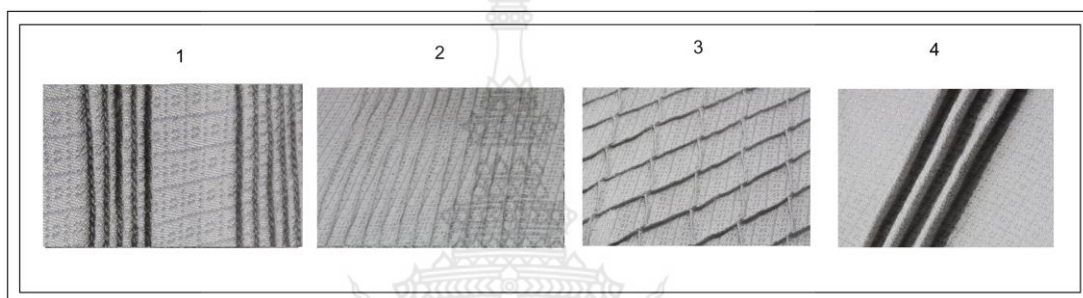
นางสาวปิณฑิรา รวยมี

นักศึกษาปริญญาโทสาขาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย  
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน  ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดพร้อมให้  
เหตุผลประกอบการพิจารณา เทคนิคการตีเกล็ด จำนวน 3 แบบ

โปรดเลือกเพียงลายละ 1 แบบ

ลายดอกบานชื่นตกแต่งเกล็ด 4 ชนิด

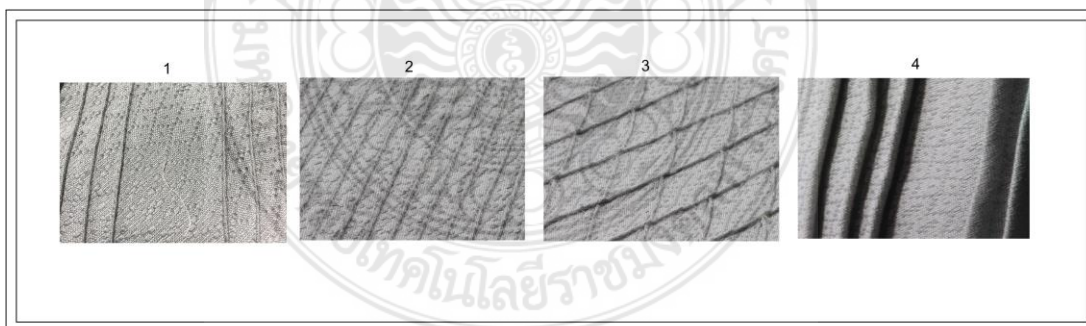


ลายดอกบานชื่น : เหตุผลที่ท่านเลือกเพราะ

.....

.....

ลายแก้วสุวรรณสารตกแต่งเกล็ด 4 ชนิด

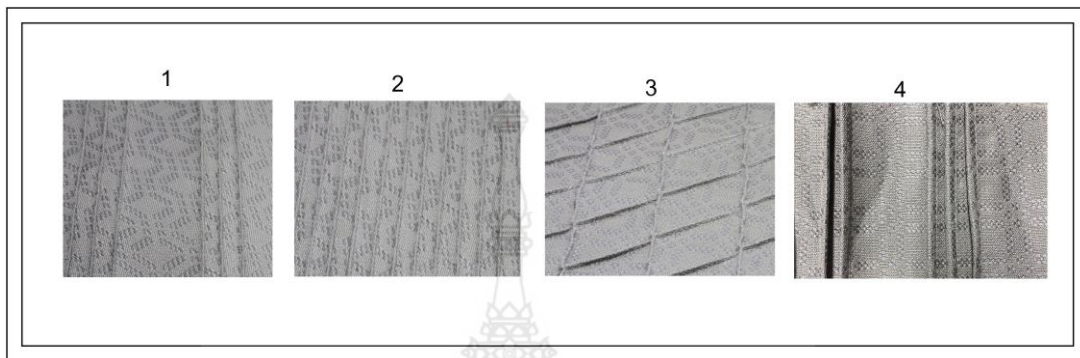


ลายแก้วสุวรรณสาร : เหตุผลที่ท่านเลือกเพราะ

.....

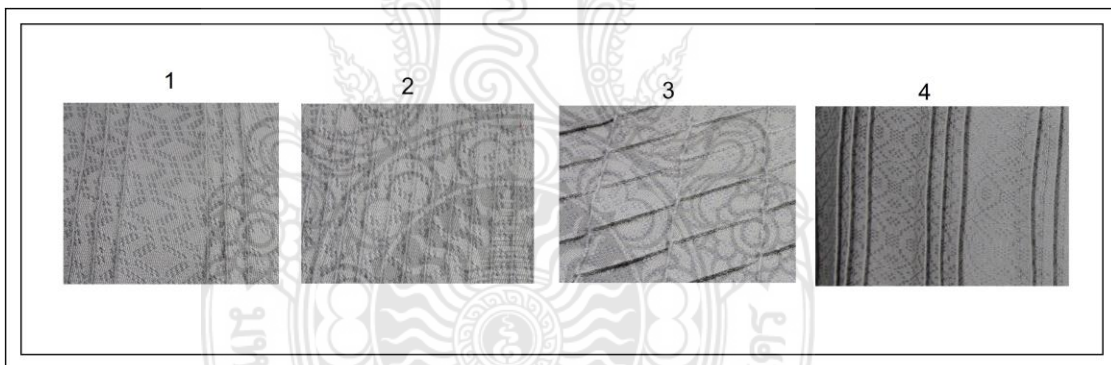
.....

ลายเต่าแตงเกล็ด 4 ชนิด



ลายเต่า : เหตุผลที่ท่านเลือกเพราะ

.....



ลายสี่ทิศ : เหตุผลที่ท่านเลือกเพราะ

.....

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไข

.....  
.....  
.....

## แบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแบบโครงสร้างเส้นกรอบนอก

เรื่องการออกแบบชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการตีเกล็ด  
จากผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

### คำอธิบาย

การศึกษาเรื่อง เรื่องการออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ด  
จากผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นการศึกษาและค้นคว้าข้อมูล  
(Research and Development) โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

- 1) เพื่อศึกษาเทคนิคและวิธีการตีเกล็ด จากผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 2) เพื่อออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดจากผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการออกแบบชุดทำงานสตรี ด้วยเกล็ดตกแต่ง จากผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

### คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อแบบโครงสร้างเส้นกรอบนอกชุดทำงานสตรี ประกอบด้วย ชุดติดกัน เสื้อคลุม และกระโปรง จำนวนกลุ่มละ 5 แบบ รวมทั้งสิ้น 15 แบบ เพื่อให้ท่านพิจารณาคัดเลือกชุดที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของศึกษา ให้เหลือกลุ่มละ 1 แบบ เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการออกแบบชุดทำงานสตรี และนำไปตัดเย็บเป็นชุดทำงานสตรี ต่อไป

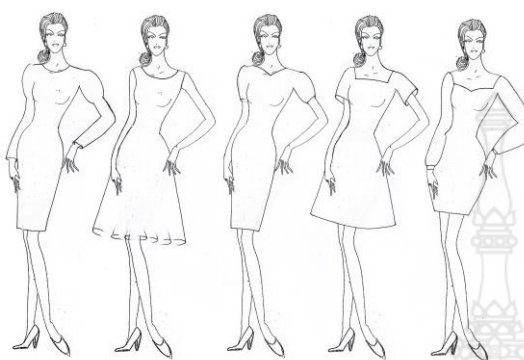
ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณพระคุณท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม และให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการศึกษา ในครั้งนี้เป็นอย่างดี

นางสาวปิณฑิรา รวยยิ้ม

นักศึกษาปริญญาโทสาขาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย  
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน  ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

รูปแบบชุดติดกัน



แบบที่ 1    แบบที่ 2    แบบที่ 3    แบบที่ 4    แบบที่ 5


เหตุผลที่ท่านเลือก / ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

รูปแบบเสื้อคลุม



แบบที่ 1    แบบที่ 2    แบบที่ 3    แบบที่ 4    แบบที่ 5


เหตุผลที่ท่านเลือก / ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

รูปแบบกระโปรง



แบบที่ 1    แบบที่ 2    แบบที่ 3    แบบที่ 4    แบบที่ 5

เหตุผลที่ท่านเลือก / ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....



ภาคผนวก ค

แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อ

ชุดทำงานสตรี ด้วยเทคนิคการตีเกล็ด

**แบบสอบถามความพึงพอใจ**  
**เรื่อง การออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ด**  
**ผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน**  
**จังหวัดประจวบคีรีขันธ์**

**คำอธิบายแบบสอบถาม**

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโทเรื่องการออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นการวิจัยและพัฒนา(Research and development) โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

- 1) เพื่อศึกษาเทคนิคและวิธีการตีเกล็ด จากผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

**คำชี้แจงแบบสอบถาม**

1.แบบสอบถามความพึงพอใจของสตรีวัยทำงานที่มีต่อ การออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แบ่งคำถามออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม  
 ตอนที่ 2 ข้อมูลการใช้ผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าและเครื่องประกอบการแต่งกายจากผ้าทอบ้านเขาเต่า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจที่มีต่อการออกแบบชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ด

2. กรุณาตอบแบบสอบถามฉบับนี้ทุกข้อ และตรงกับความคิดเห็นของท่านตามความเป็นจริง ข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามของท่าน ผู้วิจัยจะนำข้อมูลไปใช้ในเชิงวิชาการเท่านั้น

3. ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้ที่ท่านได้กรุณาสละเวลาในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้

นางสาวปณิตรา รวยิ้ม

นักศึกษาปริญญาโท คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

**ตอนที่ 1** ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

**คำชี้แจง** กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน  หน้าคำตอบที่ตรงกับท่านมากที่สุด หรือ กรอก  
รายละเอียดลงในช่องว่างที่กำหนด

1. อายุ  25-35 ปี  35-45 ปี  
 45-55 ปี
2. สถานภาพ  โสด  สมรส  
 หย่าร้าง  เป็นหม้าย
3. อาชีพ  ข้าราชการ  เจ้าหน้าที่  
 พนักงานทั่วไป  อื่น ๆ
4. รายได้ต่อเดือน  ต่ำกว่า 15,000 บาท  15,000 – 25,000 บาท  
 25,001 – 35,000 บาท  35,001– 45,000 บาท  
 45,000 บาทขึ้นไป
5. ระดับการศึกษา  ต่ำกว่าปริญญาตรี  
 ปริญญาตรี  
 ปริญญาโท  
 ปริญญาเอก



ตอนที่ 2 ข้อมูลการใช้ผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าและเครื่องประกอบการแต่งกายจากผ้าทอบ้านเขาเต่า  
คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน  หน้าคำตอบที่ตรงกับท่านมากที่สุด หรือ กรอก  
 รายละเอียดลงในช่องว่างที่กำหนด

1. ท่านเคยใช้ เคยซื้อ เสื้อผ้าหรือเครื่องแต่งกายจากผ้าฝ้ายทอมือหรือไม่
  - เคย
  - ไม่เคย
  
2. ท่านตัดสินใจเลือกซื้อชุดทำงานสตรีด้วยเหตุผลใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ซื้อเมื่อชอบ  ซื้อเมื่อมีโอกาส
  - ซื้อเมื่อมีการจัดรายการลดราคา
  
3. ประเด็นการตัดสินใจซื้อชุดทำงานสตรีของท่านด้วยเหตุผลใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ความสวยงาม รูปแบบ ความทันสมัย
  - ความจำเป็นที่ต้องใช้งาน
  - ความเหมาะสมกับบุคลิกภาพ
  - ความเหมาะสมของราคา
  - คุณภาพของสินค้า
  
4. ความถี่ในการซื้อชุดทำงานสตรีของท่าน (เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว)
  - ทุกสัปดาห์  ทุก 2 สัปดาห์
  - ทุกเดือน  ทุก 3 เดือน
  - ทุก 6 เดือน
  
7. ราคาของชุดทำงานสตรีที่ท่านเลือกซื้อเป็นส่วนใหญ่ (เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว)
  - ต่ำกว่า 500 บาท/ตัว  500 – 1000 บาท/ตัว
  - 1,001 -1,500 บาท/ตัว  1,501 – 2,000 บาท/ตัว
  - 2,001 – 2,500 บาท/ตัว  สูงกว่า 2,500 บาท/ตัว

8. บุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจซื้อชุดทำงานสตรีของท่านมากที่สุดคือใคร  
(เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว)

- เพื่อน / เพื่อนร่วมงาน                       ครอบครัว /ญาติ  
 คู่รัก/ คู่สมรส                                 ตัดสินใจเอง

**ตอนที่ 3** ความพึงพอใจที่มีต่อ ชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ด ที่ตัดเย็บด้วยผ้าทอบ้านเขาเต่า  
**คำชี้แจง**

ชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดที่ตัดเย็บด้วยผ้าฝ้ายทอมือ ประกอบด้วย 3 รูปแบบ

**3.1 เลือคลุม 1 รูปแบบ 4 ลายผ้า**

- |       |                  |                                       |             |
|-------|------------------|---------------------------------------|-------------|
| 3.1.1 | ลายเต่า          | ตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กเว้นระยะ    | จำนวน 1 ชุด |
| 3.1.2 | ลายดอกบานชื่น    | ตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดตารางเฉียง      | จำนวน 1 ชุด |
| 3.1.3 | ลายแก้วสุวรรณสาร | ตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กไม่เว้นระยะ | จำนวน 1 ชุด |
| 3.1.4 | ลายสีทึบ         | ตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดชิดกันเว้นระยะ  | จำนวน 1 ชุด |

**3.2 กระโปรง 1 รูปแบบ 4 ลายผ้า**

- |       |                  |                                       |             |
|-------|------------------|---------------------------------------|-------------|
| 3.2.1 | ลายเต่า          | ตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กเว้นระยะ    | จำนวน 1 ชุด |
| 3.2.2 | ลายดอกบานชื่น    | ตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดตารางเฉียง      | จำนวน 1 ชุด |
| 3.2.3 | ลายแก้วสุวรรณสาร | ตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กไม่เว้นระยะ | จำนวน 1 ชุด |
| 3.2.4 | ลายสีทึบ         | ตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดชิดกันเว้นระยะ  | จำนวน 1 ชุด |



**3.3 ชุดติดกัน 1 รูปแบบ 4 ลายผ้า**

- |       |                  |                                       |             |
|-------|------------------|---------------------------------------|-------------|
| 3.2.1 | ลายเต่า          | ตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กเว้นระยะ    | จำนวน 1 ชุด |
| 3.2.2 | ลายดอกบานชื่น    | ตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดตารางเฉียง      | จำนวน 1 ชุด |
| 3.2.3 | ลายแก้วสุวรรณสาร | ตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กไม่เว้นระยะ | จำนวน 1 ชุด |
| 3.2.4 | ลายสีทึบ         | ตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดชิดกันเว้นระยะ  | จำนวน 1 ชุด |

1. โปรดพิจารณาชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการตีเกล็ดแล้วทำเครื่องหมาย ✓ลงในช่องว่างที่ตรงกับ  
ความพึงพอใจ ของท่านเพียงคำตอบเดียว โดยแต่ละข้อกำหนดระดับเกณฑ์การให้คะแนน  
ดังนี้

- |            |   |                         |
|------------|---|-------------------------|
| ระดับคะแนน | 5 | มีความพึงพอใจมากที่สุด  |
| ระดับคะแนน | 4 | มีความพึงพอใจมาก        |
| ระดับคะแนน | 3 | มีความพึงพอใจปานกลาง    |
| ระดับคะแนน | 2 | มีความพึงพอใจน้อย       |
| ระดับคะแนน | 1 | มีความพึงพอใจน้อยที่สุด |



## 3.1 ความพึงพอใจที่มีต่อชุดทำงานสตรีรูปแบบที่ 1 เลือกลุ่ม





| เลือกลุ่ม   | รายละเอียด   | ระดับความพึงพอใจ |   |   |   |   |
|---|--|------------------|---|---|---|---|
|   |  | 5                | 4 | 3 | 2 | 1 |
|    | <b>1. รูปแบบชุดทำงานสตรี</b>                                     |                  |   |   |   |   |
|   | 1.1 ท่านคิดว่ารูปแบบของชุดดึงดูดความสนใจอยู่ในระดับใด            |                  |   |   |   |   |
|   | 1.2 ท่านคิดว่ารูปแบบของชุดมีความทันสมัยอยู่ในระดับใด             |                  |   |   |   |   |
|   | 1.3 ท่านคิดว่ารูปแบบของชุดได้สัดส่วนอยู่ในระดับใด                |                  |   |   |   |   |
|   | <b>2. ความสวยงาม</b>   |                  |   |   |   |   |
|   | 2.1 ท่านคิดว่าความสวยงามของการตกแต่งด้วยเทคนิคการตีเกล็ด         |                  |   |   |   |   |
| 2.2 ท่านคิดว่าความละเอียด ประณีต ในการตัดเย็บอยู่ในระดับใด                          |  |                  |   |   |   |   |
| เลือกลุ่ม   | รายละเอียด   | ระดับความพึงพอใจ |   |   |   |   |
|   |  | 5                | 4 | 3 | 2 | 1 |
|  | <b>3. ประโยชน์ใช้สอย</b>   |                  |   |   |   |   |
|   | 3.1 ท่านคิดว่าความสะดวกสบายในการใช้งานอยู่ในระดับใด              |                  |   |   |   |   |
|   | 3.2 ท่านคิดว่ามีความเหมาะสมกับการใช้งานในการทำงานอยู่ในระดับใด   |                  |   |   |   |   |
|   | 3.3 ท่านคิดว่ารูปแบบชุดและลวดลายมีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด       |                  |   |   |   |   |
|   | <b>4. สีสีน</b>  |                  |   |   |   |   |
|   | 4.1 ท่านคิดว่าการใช้สีเหมาะสมกับสตรีวัยทำงานอยู่ในระดับใด        |                  |   |   |   |   |
|   | 4.2 ท่านคิดว่าสีลายผ้าเหมาะสมกับเกล็ดอยู่ในระดับใด               |                  |   |   |   |   |
|   | 4.3 ท่านคิดว่าการใช้สีเหมาะสมกับการใช้งานในการทำงานอยู่ในระดับใด |                  |   |   |   |   |

| 5. ลวดลาย  |  |                         |          |          |          |          |
|--|--|-------------------------|----------|----------|----------|----------|
| <br>     | <b>5.1 ผ้าลายเต่าตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กเว้นระยะ</b>  |                         |          |          |          |          |
|  | 5.1.1 ท่านคิดว่าผ้าลายเต่าตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กเว้นระยะมีความสอดคล้องอยู่ในระดับใด                    |                         |          |          |          |          |
|  | 5.1.2 ท่านคิดว่าผ้าลายเต่าตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กเว้นระยะ มีส่งเสริมลายผ้าอยู่ในระดับใด                 |                         |          |          |          |          |
|  | 5.1.3 ท่านคิดว่าการจัดวางผ้าลายเต่าตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กเว้นระยะมีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด            |                         |          |          |          |          |
|  | 5.1.4 ท่านคิดว่าผ้าลายเต่าตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กเว้นระยะมีความเหมาะสมกับเนื้อผ้าฝ้ายอยู่ในระดับใด      |                         |          |          |          |          |
|  | 5.1.5 ท่านคิดว่าผ้าลายเต่าตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กเว้นระยะมีความเหมาะสมกับชุดทำงานสตรีอยู่ในระดับใด      |                         |          |          |          |          |
| <b>สื่อกลุ่ม</b>   | <b>รายละเอียด</b>  | <b>ระดับความพึงพอใจ</b> |          |          |          |          |
|  |  | <b>5</b>                | <b>4</b> | <b>3</b> | <b>2</b> | <b>1</b> |
| <br> | <b>5.2 ผ้าลายดอกบานขึ้นตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดตารางเฉลี่ย</b>   |                         |          |          |          |          |
|  | 5.2.1 ท่านคิดว่าผ้าลายดอกบานขึ้นตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดตารางเฉลี่ยมีความสอดคล้องอยู่ในระดับใด               |                         |          |          |          |          |
|  | 5.2.2 ท่านคิดว่าผ้าลายดอกบานขึ้นตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดตารางเฉลี่ยมีส่งเสริมลายผ้าอยู่ในระดับใด             |                         |          |          |          |          |
|  | 5.2.3 ท่านคิดว่าการจัดวางผ้าลายดอกบานขึ้นตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดตารางเฉลี่ยมีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด       |                         |          |          |          |          |
|  | 5.2.4 ท่านคิดว่าผ้าลายดอกบานขึ้นตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดตารางเฉลี่ยมีความเหมาะสมกับเนื้อผ้าฝ้ายอยู่ในระดับใด |                         |          |          |          |          |
|  | 5.2.5 ท่านคิดว่าผ้าลายดอกบานขึ้นตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดตารางเฉลี่ยมีความเหมาะสมกับชุดทำงานสตรีอยู่ในระดับใด |                         |          |          |          |          |

| เลือกลุ่ม   | รายละเอียด  | ระดับความพึงพอใจ |   |   |   |   |
|---|---|------------------|---|---|---|---|
|   |   | 5                | 4 | 3 | 2 | 1 |
|   | <b>5.3 ผ้าลายแก้วสุวรรณสารตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กไม่เว้นระยะ</b>   |                  |   |   |   |   |
|   | 5.3.1 ท่านคิดว่าผ้าลายแก้วสุวรรณสารตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กไม่เว้นระยะมีความสะอาดอยู่ในระดับใด                  |                  |   |   |   |   |
|   | 5.3.2 ท่านคิดว่าผ้าลายแก้วสุวรรณสารตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กไม่เว้นระยะมีสีส่งเสริมลายผ้าอยู่ในระดับใด           |                  |   |   |   |   |
|   | 5.3.3 ท่านคิดว่าผ้าลายแก้วสุวรรณสารตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กไม่เว้นระยะมีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด                |                  |   |   |   |   |
|   | 5.3.4 ท่านคิดว่าผ้าลายแก้วสุวรรณสารตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กไม่เว้นระยะมีความเหมาะสมกับเนื้อผ้าฝ้ายอยู่ในระดับใด |                  |   |   |   |   |
|   | 5.3.5 ท่านคิดว่าผ้าลายแก้วสุวรรณสารตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กไม่เว้นระยะความเหมาะสมกับชุดทำงานสตรีอยู่ในระดับใด   |                  |   |   |   |   |
| เลือกลุ่ม   | รายละเอียด  | ระดับความพึงพอใจ |   |   |   |   |
|   |   | 5                | 4 | 3 | 2 | 1 |
|  | <b>5.4 ผ้าลายสีที่ศตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดชิดกันเว้นระยะ</b>   |                  |   |   |   |   |
|   | 5.4.1 ท่านคิดว่าผ้าลายสีที่ศตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดชิดกันเว้นระยะมีความสะอาดอยู่ในระดับใด                          |                  |   |   |   |   |
|   | 5.4.2 ท่านคิดว่าผ้าลายสีที่ศตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดชิดกันเว้นระยะมีสีส่งเสริมลายผ้าอยู่ในระดับใด                   |                  |   |   |   |   |
|   | 5.4.3 ท่านคิดว่าการจัดวางผ้าลายสีที่ศตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดชิดกันเว้นระยะมีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด               |                  |   |   |   |   |
|   | 5.4.4 ท่านคิดว่าผ้าลายสีที่ศตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดชิดกันเว้นระยะ ความเหมาะสมกับเนื้อผ้าฝ้ายอยู่ในระดับใด          |                  |   |   |   |   |
|   | 5.4.5 ท่านคิดผ้าลายสีที่ศตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดชิดกันเว้นระยะมีความเหมาะสมกับชุดทำงานสตรีอยู่ในระดับใด            |                  |   |   |   |   |

## 3.2 ความพึงพอใจที่มีต่อชุดทำงานสตรีรูปแบบที่ 2 กระโปรง



| กระโปรง   | รายละเอียด   | ระดับความพึงพอใจ |   |   |   |   |
|---|--|------------------|---|---|---|---|
|   |  | 5                | 4 | 3 | 2 | 1 |
|    | <b>1. รูปแบบชุดทำงานสตรี</b>                                     |                  |   |   |   |   |
|   | 1.1 ท่านคิดว่ารูปแบบของชุดดึงดูดความสนใจอยู่ในระดับใด            |                  |   |   |   |   |
|   | 1.2 ท่านคิดว่ารูปแบบของชุดมีความทันสมัยอยู่ในระดับใด             |                  |   |   |   |   |
|   | 1.3 ท่านคิดว่ารูปแบบของชุดได้สัดส่วนอยู่ในระดับใด                |                  |   |   |   |   |
|   | <b>2. ความงาม</b>  |                  |   |   |   |   |
|   | 2.1 ท่านคิดว่าความสวยงามของการตกแต่งด้วยเทคนิคการตีเกล็ด         |                  |   |   |   |   |
|   | 2.2 ท่านคิดว่าความละเอียด ประณีต ในการตัดเย็บอยู่ในระดับใด       |                  |   |   |   |   |
|   |  |                  |   |   |   |   |
| กระโปรง   | รายละเอียด   | ระดับความพึงพอใจ |   |   |   |   |
|   |  | 5                | 4 | 3 | 2 | 1 |
|  | <b>3. ประโยชน์ใช้สอย</b>   |                  |   |   |   |   |
|   | 3.1 ท่านคิดว่าความสะดวกสบายในการใช้งานอยู่ในระดับใด              |                  |   |   |   |   |
|   | 3.2 ท่านคิดว่ามีความเหมาะสมกับการใช้งานในการทำงานอยู่ในระดับใด   |                  |   |   |   |   |
|   | 3.3 ท่านคิดว่ารูปแบบชุดและลวดลายมีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด       |                  |   |   |   |   |
|   | <b>4. สีสัณ</b>  |                  |   |   |   |   |
|   | 4.1 ท่านคิดว่าการใช้สีเหมาะสมกับสตรีวัยทำงานอยู่ในระดับใด        |                  |   |   |   |   |
|   | 4.2 ท่านคิดว่าสีลายผ้าเหมาะสมกับเกล็ดอยู่ในระดับใด               |                  |   |   |   |   |
|   | 4.3 ท่านคิดว่าการใช้สีเหมาะสมกับการใช้งานในการทำงานอยู่ในระดับใด |                  |   |   |   |   |

|  |   | 5. ลวดลาย        |   |   |   |   |
|--|---|------------------|---|---|---|---|
| <br>     | <b>5.1 ผ้าลายเต่าตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กเว้นระยะ</b>   |                  |   |   |   |   |
|  | 5.1.1 ท่านคิดว่าผ้าลายเต่าตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กเว้นระยะมีความสอดคล้องอยู่ในระดับใด                           |                  |   |   |   |   |
|  | 5.1.2 ท่านคิดว่าผ้าลายเต่าตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กเว้นระยะมีส่งเสริมลายผ้าอยู่ในระดับใด                         |                  |   |   |   |   |
|  | 5.1.3 ท่านคิดว่าการจัดวางผ้าลายเต่าตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กเว้นระยะมีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด                   |                  |   |   |   |   |
|  | 5.1.4 ท่านคิดว่าผ้าลายเต่าตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กเว้นระยะมีความเหมาะสมกับเนื้อผ้าฝ้ายอยู่ในระดับใด             |                  |   |   |   |   |
|  | 5.1.5 ท่านคิดว่าผ้าลายเต่าตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กเว้นระยะมีความเหมาะสมกับชุดทำงานสตรีอยู่ในระดับใด             |                  |   |   |   |   |
| กระโปรง  | รายละเอียด  | ระดับความพึงพอใจ |   |   |   |   |
|  |   | 5                | 4 | 3 | 2 | 1 |
| <br> | <b>5.3 ผ้าลายแก้วสุวรรณสารตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กไม่เว้นระยะ</b>   |                  |   |   |   |   |
|  | 5.3.1 ท่านคิดว่าผ้าลายแก้วสุวรรณสารตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กไม่เว้นระยะมีความสอดคล้องอยู่ในระดับใด               |                  |   |   |   |   |
|  | 5.3.2 ท่านคิดว่าผ้าลายแก้วสุวรรณสารตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กไม่เว้นระยะมีส่งเสริมลายผ้าอยู่ในระดับใด             |                  |   |   |   |   |
|  | 5.3.3 ท่านคิดว่าผ้าลายแก้วสุวรรณสารตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กไม่เว้นระยะมีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด                |                  |   |   |   |   |
|  | 5.3.4 ท่านคิดว่าผ้าลายแก้วสุวรรณสารตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กไม่เว้นระยะมีความเหมาะสมกับเนื้อผ้าฝ้ายอยู่ในระดับใด |                  |   |   |   |   |
|  | 5.3.5 ท่านคิดว่าผ้าลายแก้วสุวรรณสารตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กไม่เว้นระยะความเหมาะสมกับชุดทำงานสตรีอยู่ในระดับใด   |                  |   |   |   |   |

| กระโปรง  | รายละเอียด  | ระดับความพึงพอใจ |   |   |   |   |
|--|---|------------------|---|---|---|---|
|  |   | พอใจ             |   |   |   |   |
|  |   | 5                | 4 | 3 | 2 | 1 |
| <br>    | <b>5.2 ผ้าลายดอกบานขึ้นตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดตารางเฉียง</b>   |                  |   |   |   |   |
|  | 5.2.1 ท่านคิดว่าผ้าลายดอกบานขึ้นตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดตารางเฉียงมีความสะอาดอยู่ในระดับใด                  |                  |   |   |   |   |
|  | 5.2.2 ท่านคิดว่าผ้าลายดอกบานขึ้นตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดตารางเฉียงมีส่งเสริมลายผ้าอยู่ในระดับใด             |                  |   |   |   |   |
|  | 5.2.3 ท่านคิดว่าการจัดวางผ้าลายดอกบานขึ้นตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดตารางเฉียงมีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด       |                  |   |   |   |   |
|  | 5.2.4 ท่านคิดว่าผ้าลายดอกบานขึ้นตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดตารางเฉียงมีความเหมาะสมกับเนื้อผ้าฝ้ายอยู่ในระดับใด |                  |   |   |   |   |
|  | 5.2.5 ท่านคิดว่าผ้าลายดอกบานขึ้นตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดตารางเฉียงมีความเหมาะสมกับชุดทำงานสตรีอยู่ในระดับใด |                  |   |   |   |   |
| กระโปรง  | รายละเอียด  | ระดับความพึงพอใจ |   |   |   |   |
|  |   | พอใจ             |   |   |   |   |
|  |   | 5                | 4 | 3 | 2 | 1 |
| <br> | <b>5.4 ผ้าลายสีทึบตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดชิดกันวันระยະ</b>   |                  |   |   |   |   |
|  | 5.4.1 ท่านคิดว่าผ้าลายสีทึบตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดชิดกันวันระยະมีความสะอาดอยู่ในระดับใด                    |                  |   |   |   |   |
|  | 5.4.2 ท่านคิดว่าผ้าลายสีทึบตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดชิดกันวันระยະมีส่งเสริมลายผ้าอยู่ในระดับใด               |                  |   |   |   |   |
|  | 5.4.3 ท่านคิดว่าการจัดวางผ้าลายสีทึบตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดชิดกันวันระยະมีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด         |                  |   |   |   |   |
|  | 5.4.4 ท่านคิดว่าผ้าลายสีทึบตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดชิดกันวันระยະความเหมาะสมกับเนื้อผ้าฝ้ายอยู่ในระดับใด     |                  |   |   |   |   |
|  | 5.4.5 ท่านคิดว่าผ้าลายสีทึบตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดชิดกันวันระยະมีความเหมาะสมกับชุดทำงานสตรีอยู่ในระดับใด   |                  |   |   |   |   |



## 3.3 ความพึงพอใจที่มีต่อชุดทำงานสตรีรูปแบบที่ 3 ชุดติดกัน

| ชุดติดกัน   | รายละเอียด   | ระดับความพึงพอใจ |   |   |   |   |
|---|--|------------------|---|---|---|---|
|   |  | 5                | 4 | 3 | 2 | 1 |
|    | <b>1. รูปแบบชุดทำงานสตรี</b>                                   |                  |   |   |   |   |
|   | 1.1 ท่านคิดว่ารูปแบบของชุดดึงดูดความน่าสนใจอยู่ในระดับดี       |                  |   |   |   |   |
|   | 1.2 ท่านคิดว่ารูปแบบของชุดมีความทันสมัยอยู่ในระดับใด           |                  |   |   |   |   |
|   | 1.3 ท่านคิดว่ารูปแบบของชุดได้สัดส่วนอยู่ในระดับใด              |                  |   |   |   |   |
|   | <b>2. ความงาม</b>  |                  |   |   |   |   |
|   | 2.1 ท่านคิดว่าความสวยงามของการตกแต่งด้วยเทคนิคการตีเกล็ด       |                  |   |   |   |   |
|   | 2.2 ท่านคิดว่าความงามของการเดินเส้นกั้นตกแต่งอยู่ในระดับใด     |                  |   |   |   |   |
| 2.3 ท่านคิดว่าความละเอียด ประณีต ในการตัดเย็บอยู่ในระดับใด                          |  |                  |   |   |   |   |
| ชุดติดกัน   | รายละเอียด   | ระดับความพึงพอใจ |   |   |   |   |
|   |  | 5                | 4 | 3 | 2 |   |
|  | <b>3. ประโยชน์ใช้สอย</b>                                       |                  |   |   |   |   |
|   | 3.1 ท่านคิดว่าความสะดวกสบายในการใช้งานอยู่ในระดับใด            |                  |   |   |   |   |
|   | 3.2 ท่านคิดว่ามีความเหมาะสมกับการใช้งานในการทำงานอยู่ในระดับใด |                  |   |   |   |   |
|   | 3.3 ท่านคิดว่ารูปแบบชุดและลวดลายมีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด     |                  |   |   |   |   |
|   | <b>4. สีสีน</b>  |                  |   |   |   |   |
|   | 4.1 ท่านคิดว่าการใช้สีเหมาะสมกับสตรีวัยทำงานอยู่ในระดับใด      |                  |   |   |   |   |
|   | 4.2 ท่านคิดว่าสีลายผ้าเหมาะสมกับเกล็ดอยู่ในระดับใด             |                  |   |   |   |   |
| 4.3 ท่านคิดว่าการใช้สีเหมาะสมกับการใช้งานในการทำงานอยู่ในระดับใด                    |  |                  |   |   |   |   |

|   |   |                         |          |          |          |  |
|---|---|-------------------------|----------|----------|----------|--|
|   | <b>5. ลวดลาย</b>  |                         |          |          |          |  |
|    | <b>5.1 ผ้าลายเต่าตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กเว้นระยะ</b>   |                         |          |          |          |  |
|   | 5.1.1 ท่านคิดว่าผ้าลายเต่าตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กเว้นระยะ มีความสะอาดอยู่ในระดับใด                             |                         |          |          |          |  |
|   | 5.1.2 ท่านคิดว่าผ้าลายเต่าตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กเว้นระยะ มีส่งเสริมลายผ้าอยู่ในระดับใด                        |                         |          |          |          |  |
|   | 5.1.3 ท่านคิดว่าการจัดวางผ้าลายเต่าตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กเว้นระยะมีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด                   |                         |          |          |          |  |
|   | 5.1.4 ท่านคิดว่าผ้าลายเต่าตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กเว้นระยะ มีความเหมาะสมกับเนื้อผ้าฝ้ายอยู่ในระดับใด            |                         |          |          |          |  |
|   | 5.1.5 ท่านคิดว่าผ้าลายเต่าตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กเว้นระยะ มีความเหมาะสมกับชุดทำงานสตรีอยู่ในระดับใด            |                         |          |          |          |  |
| <b>ชุดติดกัน</b>  | <b>รายละเอียด</b>   | <b>ระดับความพึงพอใจ</b> |          |          |          |  |
|   |   | <b>5</b>                | <b>4</b> | <b>3</b> | <b>2</b> |  |
|  | <b>5.3 ผ้าลายแก้วสุวรรณสารตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กไม่เว้นระยะ</b>   |                         |          |          |          |  |
|   | 5.3.1 ท่านคิดว่าผ้าลายแก้วสุวรรณสารตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กไม่เว้นระยะมีความสะอาดอยู่ในระดับใด                  |                         |          |          |          |  |
|   | 5.3.2 ท่านคิดว่าผ้าลายแก้วสุวรรณสารตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กไม่เว้นระยะมีส่งเสริมลายผ้าอยู่ในระดับใด             |                         |          |          |          |  |
|   | 5.3.3 ท่านคิดว่าผ้าลายแก้วสุวรรณสารตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กไม่เว้นระยะมีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด                |                         |          |          |          |  |
|   | 5.3.4 ท่านคิดว่าผ้าลายแก้วสุวรรณสารตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กไม่เว้นระยะมีความเหมาะสมกับเนื้อผ้าฝ้ายอยู่ในระดับใด |                         |          |          |          |  |
|   | 5.3.5 ท่านคิดว่าผ้าลายแก้วสุวรรณสารตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดเล็กไม่เว้นระยะความเหมาะสมกับชุดทำงานสตรีอยู่ในระดับใด   |                         |          |          |          |  |

| ชุดติดกัน   | รายละเอียด  | ระดับความพึงพอใจ |   |   |   |   |
|---|---|------------------|---|---|---|---|
|   |   | 5                | 4 | 3 | 2 | 1 |
|   | <b>5.2 ผ้าลายดอกบานขึ้นตงแต่งเทคนิคการตีเกล็ดตารางเกลี้ยง</b>   |                  |   |   |   |   |
|   | 5.2.1 ท่านคิดว่าผ้าลายดอกบานขึ้นตงแต่งเทคนิคการตีเกล็ดตารางเกลี้ยงมีความสอดคล้องอยู่ในระดับใด               |                  |   |   |   |   |
|   | 5.2.2 ท่านคิดว่าผ้าลายดอกบานขึ้นตงแต่งเทคนิคการตีเกล็ดตารางเกลี้ยงมีส่งเสริมลายผ้าอยู่ในระดับใด             |                  |   |   |   |   |
|   | 5.2.3 ท่านคิดว่าการจัดวางผ้าลายดอกบานขึ้นตงแต่งเทคนิคการตีเกล็ดตารางเกลี้ยงมีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด       |                  |   |   |   |   |
|   | 5.2.4 ท่านคิดว่าผ้าลายดอกบานขึ้นตงแต่งเทคนิคการตีเกล็ดตารางเกลี้ยงมีความเหมาะสมกับเนื้อผ้าฝ้ายอยู่ในระดับใด |                  |   |   |   |   |
|   | 5.2.5 ท่านคิดว่าผ้าลายดอกบานขึ้นตงแต่งเทคนิคการตีเกล็ดตารางเกลี้ยงมีความเหมาะสมกับชุดทำงานสตรีอยู่ในระดับใด |                  |   |   |   |   |
| ชุดติดกัน   | รายละเอียด  | ระดับความพึงพอใจ |   |   |   |   |
|   |   | 5                | 4 | 3 | 2 | 1 |
|  | <b>5.4 ผ้าลายสีทึบตงแต่งเทคนิคการตีเกล็ดชิดกันเว้นระยะ 2 ซม.</b>  |                  |   |   |   |   |
|   | 5.4.1 ท่านคิดว่าผ้าลายสีทึบตงแต่งเทคนิคการตีเกล็ดชิดกันเว้นระยะ 2 ซม.มีความสอดคล้องอยู่ในระดับใด            |                  |   |   |   |   |
|   | 5.4.2 ท่านคิดว่าผ้าลายสีทึบตงแต่งเทคนิคการตีเกล็ดชิดกันเว้นระยะ 2 ซม.มีส่งเสริมลายผ้าอยู่ในระดับใด          |                  |   |   |   |   |
|   | 5.4.3 ท่านคิดว่าการจัดวางผ้าลายสีทึบตงแต่งเทคนิคการตีเกล็ดชิดกันเว้นระยะ 2 ซม.มีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด    |                  |   |   |   |   |

|  |   |  |  |  |  |
|--|---|--|--|--|--|
|  | ระดับใด   |  |  |  |  |
|  | 5.4.4 ท่านคิดว่าผ้าลายสีที่ศตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดชิดกัน<br>เว้นระยะ 2 ซม.ความเหมาะสมกับเนื้อผ้าฝ้ายอยู่ใน<br>ระดับใด |  |  |  |  |
|  | 5.4.5 ท่านคิดผ้าลายสีที่ศตกแต่งเทคนิคการตีเกล็ดชิดกันเว้น<br>ระยะ 2 ซม.มีความเหมาะสมกับชุดทำงานสตรีอยู่ใน<br>ระดับใด  |  |  |  |  |

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....



## ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ นามสกุล นางสาวปิณฑิรา รวยยิ้ม  
วัน เดือน ปี 18 ตุลาคม 2531  
ภูมิลำเนา อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ  
ประวัติการศึกษา  
วุฒิการศึกษา ชื่อสถาบัน ปีที่สำเร็จการศึกษา  
ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี 2553  
ผ้าและเครื่องแต่งกายอุตสาหกรรม ราชมงคลกรุงเทพ(พระนครใต้)

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน  
ช่างแพทเทิร์นโปรแกรมUKA บริษัทแชนป์เอเชียในเครือสหพัฒนา

